

Fálun Fofá
法輪佛法

**Fá-magyarázat a Fá-konferencia
közben Houstonban**

Li Hongzhi

Fá-magyarázat a Fá-konferencia közben Houstonban

(Li Hongzhi, 1996 október 12.)

Szívélyesen szeretném megköszönni a városi kormánzatnak és Houston lakosainak a velem szemben tanúsított megbecsülést. Azt is remélem, hogy a jó csomó Fálun Gong tanítvány utánoz engem és megköszöni nekik a Dáfá iránt tanúsított támogatást és örömet [szeretetet]. Hadd viszonzzuk a megbecsülést tapssal, rendben? A hű barátságot [jóakaratot], valamint az irányunkban tanúsított megbecsülést Houston város részéről magammal fogom vinni úgy az összes Dáfá-tanítvány számára, mint a kínaiak számára is.

A szívemben mindig az USA Fálun Dáfá-tanítványainál voltam, bezárólag a fehér, a fekete és a sárga fajjal, valamint más nemzetiségeknek a tanítványaival. Hogy ti megkaptátok a Fát, azt jelenti, hogy a sorskapcsolat elért benneteket, ezért már régóta terveztem, hogy megnézzem, hogyan művelitek hát így magatokat?

Sokan még sohasem láttak engem, azonban már nagyon sok ember elolvasta a könyvet, ők ismerik is ezt a Fát, viszont mindig van egy olyan érzésük, mintha hiányozna valami, ha még nem láttak engem szemtől szembe, és tehát mintha már jobban éreznék magukat, ha aztán láttak engem. Én azonban már megmondtam nektek a rövid írásokban – amiket ti jingweneknek neveztek –, hogy ugyanúgy művelheti magát az ember, ha még nem is látott engem, mindent megkaphat, amit meg kellene kapjon, semmi sem fog hiányozni, mert a valódi művelésnél nincs szó a formáról, tehát arról sem, hogy látta-e valaha a Mestert vagy sem. Ti mindannyian tudjátok, hogy Sákjamuni már több mint 2000 éve nincs többé a világon, és mégis az emberek azután egyre tovább művelték magukat. Ha nem is látták sohasem Sákjamunit szemtől szembe, mégis a beteljesüléshez tudták művelni magukat, az ok abban rejlik, hogy léteztek szentírások az embervilágban, a Fá-testjeivel (fashen¹) váltott meg embereket.

Ha már egy ilyen nagy Fát terjesztek – talán már megértettétek a könyvből, hogy a történelemben még nem létezett senki sem, aki egy ilyen nagy dolgot csinált, vagyis az embereknek olyan alapelveket magyarázott el, amelyek valóban, teljesen és rendszerezetten egy a mennybe vezető utat mutatnak fel. Korábban ez nem volt megengedett, a korábbi emberi társadalomban abszolút lehetetlen volt, hogy az embereknek ilyesmit hagyjanak hátra.

Természetesen sok ember olvasta Sákjamuninak a szentírásait, valójában azok csak az őutána következő emberek által lettek összefoglalva, azok nem teljeseek, el lettek magyarázva egyes elvek, az őutána következő emberek az összefoglalásnál a hagyományokra és az emlékekre kellett hagyatkozzanak, emiatt azok nagyon is hiányosak. Miért történt ez így? Mert csak így lett megengedve az istenségek által, hogy abban a történelmi korszakban hátra lett hagyva valami az embereknek. Akkoriban Sákjamuni valóban nagyon sok dologról beszélt, de mivel akkoriban Indiában még nem léteztek írások, az elmondottat nem tudták azonnal feljegyezni. És így történt ez aztán, hogy Sákjamuninak a szavai csupán 500 évvel azután, miután elhagyta a világot, lettek írásokba összefoglalva.

Természetesen akkor ez úgy volt, hogy az idő, a hely, a helyzet, az akkori embereknek a környezete, mindez megváltozott aztán, vagyis lehetetlen volt, hogy újra megtalálják mind az eredetit. Ha ez így is van, úgy a szentséges buddhista írások a magukat valóban művelő emberekkel fel tudtak ismertetni ezekből Buddha-elveket, az óriási Buddha-elvek szemszögéből nézve, ezek azonban nem teljeseek, ezek még kevésbé az univerzumnak az alapvető, szisztematikus Fájja. És mégis Sákjamuni egy buddha, ezáltal az őáltala elmagyarázott szavak buddha-természetet hordoznak magukkal, ezekben meg is mutatkoznak annak a szintnek a buddhista elvei. Jézusnál és Lao-cenél ugyanúgy néz ki, tőlük

¹ A fordító megjegyzése: Fashen az 2 kínai írásjegy, Fa (a Törvény, a tan) és Shen (a test)

szintén nem maradtak megtartva feljegyzések a Fá-nak a magyarázatairól az akkori időből. Minden korszak nagy szerzeteseinél, akik sikeresen művelték magukat, ugyanúgy van.

Én gyakorta mondom el egy mondatot, éspedig, hogy én olyasmit tettem, amit előttem még senki sem tett meg. A tanítványok között szintén egy ilyen mondás jár körben, éspedig mondják, hogy a Tanár egy létrát hagyott hátra az embereknek, amivel a mennybe lehet jutni. Az istenségek is azt mondják, minden istenség mondja: „Te egy létrát hagyta hátra az embereknek, amivel a mennybe emelkedhetnek”. Az, amit Sákjamuni, Jézus és Lao-ce hátrahagyott, nagyon kevés vagy nem teljes, az ok erre abban rejlik, hogy korábban nem volt megengedett ilyesmit csinálni.

A Fá, amelyet elmagyarázok, rendkívül nagy, ameddig ti ennek a Fá-nak megfelelően művelitek magatokat, eljuthattok a beteljesüléshez, ez olyasmi, amire az összes élőlény a múltban még csak gondolni sem mert volna, a mennyei titkok, amelyek ebben meg vannak említve, nagyon számosak és nagyon nagyok. Ha viszont te nem műveled magad és aztán átlapozod a könyvet, akkor fel fogod fedezni, hogy ez egy olyan könyv, amelyik megmondja az embereknek, hogyan lehetnek jó emberek, elvek vannak kimondva, ilyen egy könyv lenne ez. Ha viszont te művelni szeretnéd magad, és aztán elolvasod egy második alkalommal, természetesen nem is szabad szántszándékkal kutatnod a jelentést mindegyik jelben (írásjegyen), ha tehát egyszerűen még egyszer szívvel és lélekkel átolvasod, akkor a második alkalom után világos lesz számodra, hogy ez nem egy normál könyv, a benyomásaid és az, ami tartalmilag feltűnt neked az első alkalommal, már megváltozott. Ha te aztán elolvastad egy harmadik alkalommal, akkor fel fogod fedezni, hogy a tartalom már újra megváltozott, ugyancsak más, mint az előtte levő alkalmaknál. Ha te így tovább tudod olvasni és aztán teljesen végigolvastad harmadik alkalommal, akkor már lehet, hogy többé nem tudod letenni a könyvet a kezedből, egy egész élet hosszán át kísérsz fog téged. Miért történik ez így? Az emberi felszín szempontjából nézve két ok létezik, az egyik az, hogy az emberek mind egy szomjazó vágyakozással rendelkeznek a tudás és az igazság után, a másik ok az, hogy az emberek mind rendelkeznek buddha-természettel. Amik a könyvben vannak elmagyarázva, azok a buddha-elvek, összekapcsolódnak a ti buddha-természetekkel és mihelyt te olvasod, elhivatva érzed magad, az igaz Fá elvek el fognak bűvölni téged, az az érzésed lesz, hogy ez az, amit akartál.

Ehhez jön még, hogy a művelés számára kell létezzen egy folyamat, a kezdeti művelésben ti csak azokat az elveket érthetitek meg, hogyan kellene jó embernek lenni. Valójában ez a könyv tartalmazza különböző látóköröknek, különböző szinteknek az elveit. Hasonlít a három világgörre ennek a 33 mennyországával, amelyről a buddhizmusban beszélnek, léteznek különböző szintek a három világgörön belül, ha te egy bizonyos szintre szeretnéd művelni magad, akkor neked azon szint mennyének az elveit kell tudnod, csupán akkor tudod ott odaművelni magad, csupán ha elérted azt a mércét, emelkedhetsz meg. Ha te szeretnéd kiművelni magad a három világgörből, akkor neked világossá kell legyenek téve az elvek a három világgörön kívül, csupán akkor tudod te ott felfelé művelni magad. Ez a Fá rendelkezik a tényezőkkel, amelyek a különböző magas szintekre való művelésben irányíthatnak téged, különben ez olyan lenne, mint a példánál, amikor elmagyaráztam, hogyha te elemi iskolás könyvekkel mennél az egyetemre, te még mindig egy elemi iskolás lennél, mert te nem uralnád az egyetemnek a tudását, azok nem irányíthatnának téged az egyetemen való tanulmányban, ilyen az elv. Ámde ámbár a könyvben sok mennyei titok van elárulva, egy magát nem művelő ember semmit sem fog látni a felszínen. Ha műveled magad, ha tehát szívvel és lélekkel olvasod a könyvet, akkor fogod csupán felfedezni, hogy a tartalma óriási nagy, milyen nagy akkor tulajdonképpen? Amilyen magasra művelheted magad, olyan magasra tud vezetni téged.

Én mondom nektek, az emberek, akik megkaphatják a Fálun Dáfá-t, mindannyian egy különleges származással rendelkeznek, nekik van egy sorskapcsolatuk, sőt némelyek olyan élőlények lehetnek, amelyek nagyon magas szintekről jöttek. Az emberek, akiket a világon láttok, mind hasonlóaknak tűnnek, mert a felszín szempontjából nézve, te nem láthatod, kicsoda ő, de én újra és újra mondtam, ha egy ilyen nagy Fá van terjesztve, akkor az nem is lehet tetszőlegesen odaadva az embereknek tanulásra, ezért nagyon könnyen meglehet, hogy akkor, ha te hallottál erről, rendelkezel egy sorskapcsolattal, ez a sorskapcsolaton keresztül történt így. Innen eredően, amit kimondtam, egy szó sincs mondva egyszerűen úgy, ez is még be fog igazolódni a jövőben. Természetesen, ha én egy ilyen nagy Fá-t terjesztek, akkor felelős is kell legyek vele szemben. Ha ezzel nem lehetne megváltani

embereket, akkor ez a mennyei titkoknak az önkényes elárulását jelentené, a mennyei Fá szabotálva lenne, az abszolút nem megy és senki sem merne ilyesmit tenni.

Tudjátok, ha korábban valaki tetszőlegesen mennyei titkokat árult volna el, akkor mennyei büntetések érték volna. Miért kell tartásuk a szájukat a művelődő emberek és egy szót se szóljanak? Elsősorban az emberek túl ragaszkodóak, másodsorban egy magát nem művelő emberként nem szabad megtudni az igaz körülményeket. Ha egy művelőnek mennyei elvek váltak világossá, akkor mindegyik tőle származó szó egy mennyei titok, ha ő aztán önkényesen elmagyarázná a hétköznapi embereknek, akkor ez a mennyei titkoknak az elárulása lenne, ő saját maga akkor leesne. De miért tehetem meg én ezt ma? Azonkívül olyan sok ember műveli magát felfelé és el fognak jutni a beteljesüléshez a jövőben? Az ok egészen egyszerűen abban rejlik, hogy én mindannyiójukkal szemben viselhetem a felelősséget, azonkívül ennek a dolognak a megtevésénél elsősorban arra gondoltam, hogy felelősséget viseljek az emberekkel, az emberi társadalommal, különböző szinteknek az élőlényeivel és a világegyetemmel szemben, csupán ezzel az alappal válthatom valóra jól. A Fá különböző szintek dolgait tartalmazza, a szintek, amelyekről a művelők jönnek, viszonylag magasak, ezért úgy van, hogy jelenleg már léteznek tanítványok, akik nagyon magas szintekre művelték magukat, ők ezt a Fát vették irányításként.

Nos, milyen magas ez a Fá? Korábban nem volt megengedve itt az embereknek, hogy azok, akik egy Fát terjesztettek, a buddha szintje fölött magyarázzák, a cél az volt, hogy ne tudassák az emberekkel, hogy még magasabb szinteken léteznek-e további buddhák vagy istenségek. Az egésznek van egy oka is: Az emberek mindig az emberek ismereteivel képzelnek el istenségeket és buddhákat, ez nem tiszteletteljes az istenségekkel és buddhákkal szemben; ha az emberek aztán még magasabb buddhákról tudtak volna, akkor ha ők önkényesen megnevezték volna ezek neveit, ezáltal buddhákat sértettek volna meg, azonkívül a modern emberek minden szándék nélkül is beszennyezik a buddhákat. Az emberek a régi időkben valóban tiszteletteljesek voltak az istenségekkel és a buddhákkal szemben, még ha a mostani emberek a hitben is élnek, úgy azonban ez nem jön a szívük legmélyéből. Némelyek igazán hívőknek tartják saját magukat, ők úgy egyszerűen megnevezik a buddhának a nevét, valójában már káromolják Buddhát. Mikor a korábbi emberek a buddha fogalmát nevezték meg, akkor az emberek mélységesen tiszteletteljesek voltak ebben a helyzetben és mindannyian érezték, hogy a helyzet nagyon szentséges volt. A mostani embereknek ez már nincs úgy, még az éttermek étlapjain is olyan dolgok olvashatók már, mint „A buddha átugorja a falat”, már egészen hanyagul beszélnek erről.

Ámde gondolatok egyszer utána, egy buddha összehasonlítva az emberekkel összehasonlíthatatlanul szentséges, egy hétköznapi embernek a gondolkodási logikája, a hétköznapi emberek gondolkodásának a szerkezete, valamint a kimondott szavaknak a kifejezési módja nem létezik a buddhának a látókörén, ezért az mindig tiszteletlen, mindegy, milyen érülettel helyezkednek szembe az emberek a buddhákkal. De mivel a buddhák könyörületesebbek az emberekkel szemben, mivel ők tudják, hogy az emberek a ködben tartózkodnak, hogy az elvek ugyancsak elferdítettek [fordítottak], nem akadnak fenn a hétköznapi emberek hibáin, az emberek megváltásáról van szó, emiatt az emberek is szabad tudják, hogy léteznek buddhák. Ha viszont az emberek még magasabb buddhákról, még magasabb istenségekről tudnának, akkor egyszerűen eladósodhatnának náluk karmikusan, könnyen előfordulhatna, hogy tiszteletlenek lennének velük szemben és pontosan ebből az okból semmit sem tudatnak erről az emberekkel, nem hagyják az embereket, hogy tudjanak még magasabb szinteknek a buddháiról. Ha tathágata-buddhák szemlélik az embereket, akkor hétköznapi emberekként ők olyan kicsik, hogy az már siralmas, olyan kicsik, mint a finom homok. Ha viszont akkor istenségek, akik még magasabbak és magasabbak, hátravetnek egy pillantást, akkor számukra a buddhák is olyanok, mint a hétköznapi emberek, ők egyszerűen túl magasak. Micsodák akkor az emberek az ő szemükben? Egyáltalán semmik már. Gondolatok egyszer utána, az emberiség mindig azt gondolja, hogy az élet az emberi társadalomban hát tulajdonképpen egészen elsőosztályú lenne, ők azt gondolják, hogy ők lennének a legnagyobb és legelőnyösebb élőlények az egész világegyetemben, valójában a hétköznapi emberek társadalmának a környezete ennek a világegyetemenek a legalacsonyabb szintje, azt is lehet mondani, hogy az univerzum élőlényei a legpiszkosabb helye. Egy nagyon nagy istenség szemével nézve, a hely itt az embereknek a világegyetemenek a szeméttelpe, ez úgy mond magas szintek élőlényei az illemhelye. Ha akkor még meg is nevezik a legpiszkosabb ürülékben egy buddhának a nevét, akkor ez

elveileg már nem tiszteletteljes, így jön tehát ez akkor, hogy az emberekkel semmit sem tudatnak a még magasabb istenségekről.

Annál, amit éppen mondtam, talán nem nagyon gondolkodtatok el, azt mondtam, ha én ezt a Fát terjesztem, akkor az emberek ezt nem hallgathatják meg tetszőlegesen úgy, mint tudást, ha te idejöhetsz, akkor neked biztosan megvan a sorskapcsolatod, ha nem hiszitek ezt el, akkor jegyezzétek meg a szavaimat későbbre. Szintén egészen eltekintve attól, milyen nagy hát a sorskapcsolatod, te megkaptad, akkor úgy gondolom, meg kellene becsüljed. Természetesen ti mindannyian, akik itt ültök, meg fogjátok becsülni. Sokan nagyon messziről jöttek ide, sőt némelyek külföldről, Hongkongból, még Európából is jöttek némelyek, a cél természetesen a művelés, először is megvan a kívánságotok, hogy lássátok egyszer a Mestert, másodszer a Fát is szeretnétek hallani. Az ok éppen abban rejlik, hogy te szeretnél a jószívűség felé fordulni, művelni akarsz magad. Sok ember tartja a Mester által mondott szavakat egy igazságnak, valójában az embereknek az igazsága nem hasonlítható össze a Dáfával, Ő az alapvető az univerzumban. Ezért gondolom, hogy az itt ülők mindannyian meg kellene becsüljék ezt a sorskapcsolatot, ha te már megkaptad a Fát, akkor műveld magad tovább, ne szalaszd el ezt az alkalmat.

Ezen Fát terjesztésének a rendje és módja is egészen más, mint az emberek bármilyen megváltásánál az összes korszakban, miért van ez úgy? A különbséget ti is láttátok már, az összes Buddha Fánál, ami terjesztve lett, a templomba menesztették az embereket, hogy műveljék magukat, én viszont nem beszélek ilyen dolgokról. Miért nem beszélek erről? Mert a buddhizmus a buddhista körön belül beszél a buddhizmusról, a taoizmus a taoista körön belül beszél a Tao Fájáról, a nyugati vallások szintén nem tudnak elszakadni a vallásos doktrínáiktól, én azonban ez alkalommal teljesen elhagyom a vallásos kereteket és az univerzumnak az alapvető Dáfáját magyarázom el.

Korábban azt mondták, ha egy ember művelni szeretné magát, akkor le kell vesse a hétköznapi emberek összes anyagi előnyét, a hegyek mélyébe [és őserdőkbe] kell menjen vagy a templomba, teljesen el kell szigetelje magát ettől a földi világtól, az emberi környezettől, csupán akkor érhet el egy tiszta és nyugodt művelést, a cél az volt, hogy arra kényszerítsék az embert, hogy megszabadítsa magát az anyagi előnyökre törekvő szívtől. Én azonban nem vezetlek benneteket egy ilyen útra. Miért? Én láttam egy tényállást: Ha egy ember a lehető leggyorsabban szeretne eljutni a beteljesüléshez, ha emberek tömegei szeretnék egyidejűleg művelni magukat, akkor ez csak a hétköznapi emberek társadalmában való műveléssel megy. Az tény, hogy az emberek csupán egy bonyolult környezetben művelhetik valóban saját magukat, azonkívül a művelésnek az időtartama, az ettől a bonyolult környezettől való megválással szemben, jócskán le van rövidítve. Azonkívül létezik még egy nagyon döntő tényező, éspedig nagyon sok művelési módszer nem az embert saját magát műveli, a mellékösszellemet műveli, ez korábban egy nagy mennyiségű titok volt, ezt biztosan megtudtátok már a könyvben. Ma én téged saját magadat szeretnék műveltetni, vagyis más szavakkal a te valódi énednek szeretném adni ezt a Fát, innen ered a döntésem is, hogy ti a hétköznapi emberek bonyolult környezetében kellene műveljétek magatokat. Ez a fajta művelés az emberi társadalom számára is előnyös, egyfelől a művelés nem befolyásolja az emberi társadalmat és másfelől ráadásul még előnyöket hoz az emberi társadalomnak. A művelő a társadalomnak egy tagja, van egy normális munkája, normálisan él, és egyidejűleg ez az ember tanulhatja a Fát és művelheti magát, a beteljesülésig.

Én tehát a művelésnek egy ilyen útját kerestem ki számotokra, és ezért ez nagyon erősen különbözik a más iskolákban való műveléstől. Mert ti teljesen kiugrottatok (kitörtetek) a vallások keretéből, innen ered az én elhagyhatatlan beszédem is [gyakran mondom azt], hogy mi nem vagyunk egy vallás, én egyszerűen továbbadtam ezt a Fát az embereknek, hagytam az embereket, hogy megkapják ezt a Fát és azok, akik végezetül művelhetik magukat, el fogják érni a beteljesülést. Némelyek talán nem művelhetik magukat ebben az életben, ha viszont ő tudomást szerez ennek a Fának a felszínes alapelveiről, akkor egy jó ember lesz és az ugyancsak előnyös a társadalom számára, ahhoz vezethet, hogy az emberszívek a jószívűség felé forduljanak.

Mostanra már óriási társadalmi problémák léteznek. Ti mindannyian tudjátok, mindegy, bármilyen sok törvényes szabályozás is létezzon, úgy annak ellenére újra és újra léteznek emberek, akik büntetettek követnek el. Mihelyt problémák adódnak, új törvények vannak alkotva, akkor megint új büntetettek történnek és új törvények követik nyomon egymást. Az emberiség már túl erősen korlátozta saját

magát, azonkívül ez most már olyan messzire jutott, hogy az emberiség változatlanul mindazt el kell viselje, amit saját maga alkotott meg. Minél inkább bezárja magát, minél inkább a szélsőségekbe megy az innenső oldalon, egyidejűleg ez odavezet, hogy az emberek nem ismerhetik fel többé a világegyetemnek az igazságát. Valójában a társadalmi stabilitás nem függ a törvényes szabályozásoknak a számától, a biztonsághiánynak az oka – egy nemzettől kezdve az emberig saját magáig – egy szón alapszik: erény. Egyszerűen azon múlik, hogy az emberek xinxingje nincs többé rendben, a mostani emberek elveszítették az embereknek a keretét, csupán így juthatott ez ahhoz, hogy a társadalom ilyen mértékben a káoszba süllyed. Ha az emberek mindannyian egy nagyon magas gondolati (szellemi) látókörön mozognának, ha mindannyiójuknak magas xinxingje lenne, akkor gondolatok egyszer utána, hogyan nézne ki akkor a társadalom? Hogyan nézne ki akkor az egész emberi társadalom? Ha mindannyian tudnának arról, hogy nem jó rosszat tenni, hogy ez nem jó saját magának és nem jó másoknak, ha senki sem tenne többé rosszat, akkor gondolom, még csak a rendőrségre sem lenne többé szükség, igaz? Minden ember tudatosan óvna az emberi társadalomnak az erkölcsi mércéjét.

Tulajdonképpen az embereknek a dolgai egyáltalán nem az, amit én tenni szeretnék, a Fá terjesztésével lehetővé szeretném tenni nektek, hogy megkaptátok a Fá-t, hogy a beteljesüléshez művelhessétek magatokat, ha viszont a hétköznapi emberek társadalmában műveli magát az ember, akkor kétségtelenül fog létezni egy ilyen hatás is, ez tehát a szerencsés mellékhatás, amelyik akkor lép fel, ha ez a Fá az emberi társadalomban van terjesztve. Egy művelő számára ez azt jelenti, hogy ezáltal valóban meg lehet kapni a Fá-t. Ha te a bonyolult környezetben, a gyakorlati előnyök közepett kiemelkedhetsz, akkor egyszerű vagy, akkor el kellene juss a beteljesüléshez. Milyen feltételek léteznek akkor itt ennél? Úgy van, hogy egy ember ennek a Fá-nak a művelésével minden anyagi dologról le kellene mondjon? Az nincs úgy, már ezen Fá terjesztésének a kezdeténél már figyelembe vettem, hogy ez szélteben és hosszában lesz terjesztve, már a történelemben is le lett fektetve erre az alap, milyen módon lenne terjesztve ma a Fá. A csigong felbukkanása egyengette nekem tulajdonképpen az utat a Fá terjesztéséhez. A szárazföldi Kínában léteztek emberek, akik a csigong akkori helyzetét „Istenségek megteremtésére való mozgalom”-ként jelölték meg. Ha tehát kezdetben nem létezett volna ez a környezet, akkor ma nem terjeszthettem volna a Fá-t ilyen egyszerűen, valójában ez úgy van, hogy a csigong szabaddá tette nekem a pályát a fá terjesztésére. Természetesen, most léteznek egyes hamis csigong-mesterek is, akik a nyilvánosság elé járultak és zűrzavart keltettek, ha ők egészen természetesen jelennek meg, akkor az is normális, mert az emberiség mármost ilyen. Ha az őszinte (becsületes, egyenes) Fá van terjesztve, akkor ennél a becsületes (nem őszinte) tényezők is meg kell legyenek ütve, ha léteznek korrektek, akkor gonoszok is fognak létezni, akkor csak az embert nézik meg még, melyik ajtó számára hozza meg a döntést. Ha a művelés folyamatában léteznek gonosz tényezők általi zavarások, akkor az emberek ezáltal szintén megemelkedhetnek a művelés folyamatában. Gondolom, a gonosz dolgok zavarása nélkül te nem tudnád művelni magad. A személyes művelésnél egyszerűen így van, biztosan sok tényező lesz megérintve.

Némely emberek egyszerűen azon a véleményen vannak, hogy a mindennapi életben nekik nem kellene hiányozzon a kényelem. Ha hétköznapi emberek gondolkoznak így, akkor az nem hiba, az emberek egyszerűen szeretnék egy keveset jobban élni, egy keveset vidámabban élni és a legjobb esetben kevesebb szenvedés kellene belekeveredjen. Ha viszont az ember egy művelődő (maga művelő) ember, akkor én mondom neked, hogy egy kevés szenvedés nem rossz, mert a világegyetem elvei itt az embereknél éppen fejre vannak állítva, az emberi dimenzióknak az elvei visszájukra vannak fordítva. Gondolatok hát egyszer utána, ha az emberi társadalom minden embere egy keveset kényelmesebben szeretne élni, akkor ők harcolni és küzdeni fognak egymással, hogy előnyöket nyerjenek ebből, más élőlények is meg lesznek károsítva ezáltal. Így jön ez akkor, hogy az emberek biztosan karmát hoznak létre az életük idejében, ártani fognak más embereknek és más szervezeteknek (organizmusoknak). Nos jó, te állandóan karmát hozol létre és nem fizeted vissza, nem viselsz el azért szenvedéseket, hogy csökkentsd a karmát, gondolatok hát egyszer utána, a karma [egyre] nagyobb és nagyobb lesz, [egyre] több és több gyűlik fel, mi fog kisülni akkor ebből a végén? Ha ez az ember bentről kintig teljesen be van zárva ettől a fekete karmától, akkor ez az élőlény meg lesz semmisítve, akkor ennek az embernek az élőlénye valóban meg lesz semmisítve, sohasem létezhet újra. Másképpen mondva, ha egy ember elvisel egy kevés fájdalmat, ha találkozik pár nehézséggel, ha a fájdalomban eltávolíthat egy kevés karmát, akkor később egy nagyon szerencsés élete lesz, ezek a világegyetemnek

a helyes alapelvei és az élőlényeknek a visszatérő szabályai az univerzumban [az élet ciklusának a törvénye]. Korábban az idősebb emberek újra és újra mondták, az emberek át fognak élni néhány betegséget a gyermekkorban, az ifjúkorban néhány nehézségbe fognak ütközni, később akkor jobban fog menni nekik. Normális módon ez így is van, ezek a karmaeltávolítás szabályai az embereknél, mert ha te nem törlesztesz karmát, akkor nem lesz szerencséd. Ha a karmád túl nagy, honnan kellene akkor még jöjjön a szerencséd? Azonkívül a karma önmagában a tulajdonképpeni ok, hogy neked éppenséggel nem megy jól, hogy több szenvedést viselsz el és többet kell áldozni, így van ez az embereknél.

Ha viszont aztán mi művelőkről beszélünk, akkor gondoljatok egyszer utána, ha te nem törlesztetted a karmádat, ha te egy kicsi szenvedést sem viselsz el, ha neked mindig elsőosztályúan kell menjen, hogyan művelheted akkor még magad? Te itt ülsz és azt gondold: Ma magam mögött fogom hagyni a három vilávkört, holnap egy buddha lesz belőlem. Ámde az nincs úgy, hogy ezt az emberek egyszerűen kívánhatják és már megkapják. Neked a gyakorlati művelésben, a valóságos társadalomban kell megedződnöd, egy hétköznapi embernek a törekvő szívét levetned, el kell engedned azokat a ragaszkodásokat, amelyeket emberek nem tudnak elengedni. Természetesen léteznek viszonylag magasabb képzettségi szinttel rendelkező emberek vagy idősebb emberek, akik egy kicsit jobban tudják csinálni, ők el tudják érni, hogy ne úgy viselkedjenek a normális vitában vagy szükséghelyzetekben, mint a hétköznapi emberek, hanem békésen és nyugodt szívvel mutatkozzanak meg. Ezt sokéves tapasztalatból tanulták meg a társadalomban, de ennél még létezik emberi félelem és reménytelenség. Művelőként azonnal fel kellene fogja ezt a pontot az ember.

Ha egy művelő konfliktusokba ütközik, akkor ki kell bírja, el kell érni a toleranciát, csupán akkor tudsz valóban megemelkedni. Ha mások bosszantanak téged, akkor De-t fognak adni neked, ha téged bosszantanak mások, akkor te valóban szenvedsz, a saját karmád ennél törlesztve van és egyidejűleg De jön ehhez. Te művelő vagy, a De később át fog változni művelési energiává, hát nem nőtt ezáltal még a művelési energiád is? Ha el tudod viselni, ha te ezt pozitívan tudod felfogni, nem mérgeledsz és nem gyűlölködsz, hát talán nem emelkedett meg a xinxinged is? Ezt az elvet tehát másképp kell szemlélni.

Én újra és újra mondom, ha mások zaklatnak téged, ha bosszúságot okoznak neked, vagy ha valamilyen gond ér, akkor nem kellene másokat gyűlölnöd, mert te a művelés folyamatában vagy. Ha ő nem okozta volna neked ezt a bosszúságot, ha nem teremtette volna meg neked a lehetőséget az emelkedésre, hogyan akarod te akkor felfelé művelni magad? Ezért nemcsak hogy nem szabad őt gyűlölnöd, te a lelked legmélyéből még hálás is kell legyél neki. Akkor némelyek azt gondolják: Emberként ezáltal nem túl gyenge az ember? Az nincs úgy. Ha neked nem lett volna meg ez a környezet, akkor nem tudta volna törleszteni a karmát, mert az, amire törekszel, az nem a mindennapi kényelmesség, ti a művelésnél nem szakadhattok el a hétköznapi társadalom művelési környezetétől.

Éppen azt mondtam, hogy én már kezdetben tudtam, hogy ennek a Fá-nak az általam való terjesztése nagy visszhangra fog találni (nagy rezonanciát fog kiváltani) a társadalomban, azt is tudtam, milyen sok ember fog jönni, hogy tanulja. Azok, akik jelenleg Kínában ezt a Fát művelik, vagyis azok, akik nap mint nap művelik magukat, már több mint 10 millióan vannak. Ha azokat számolja az ember, akik ugyan hallottak erről a Fáról, de csak néha művelik magukat, akkor már 100 millió fölötti számra jut az ember. Azonkívül azt is tudom, hogy a nem is távoli jövőben nagy rezgéshullámok (rezonanciák) fognak adódni világszerte. Pillanatnyilag ez a Fát még nincs is megértve a tudósok körétől, az emberi társadalomnak a jövő tudománya azonban erős változásokat fog megtapasztalni ezáltal, én valóban sok mennyei titkot szivárogtattam ki az emberiség számára. Az emberiség teljesen be van zárva, az embereknek a bölcsessége is korlátozásoknak veti alá magát, egészen mindegy, bármilyen magas is legyen az akadémiai fokozatod [tudásod] a hétköznapi emberek társadalmában, bármilyen magas is legyen a hivatalos címed (titulusod) [pozíciód], te egy hétköznapi ember vagy és maradsz. A mai pozitivisták [empirikus] tudomány ehhez még egy olyan útra vezette az embereket, amelyiken az emberek elszigetelik saját magukat és nem ismerhetik fel a világegyetemnek az igaz arcukat.

Főként éppen azt akartam mondani nektek, hogy az egy jó dolog, ha emberek egy kevés szenvedést viselnek el a művelés folyamatában, illetve bizonyos fájdalmakat kell elviseljenek. Némelyek mondják, OK, most a Fálun Dáfát egy művelője vagyok, akkor a művelésem lazán és könnyedén

kellene lefolyjon, egy nehézséggel sem kellene találkoznom és a gong garantáltan növekszik, semmiképp sem kellene olyan sok bosszúság létezzen, ami zavar engem. Ha viszont egy művelő nem fizet vissza egy karmatarozást se, nem emeli meg a látókörét, akkor sohasem növeltethet gongot. Némelyek mondják, hogy nekik nem engedi meg a család [hitvestárs], hogy gyakoroljanak, egyszerűen nem hagyja gyakorolni, nem kap rá időt, sőt némelyek válással fenyegetnek. Valójában ez viszont talán egyáltalán nincs komolyan gondolva, talán csak egy vizsgán (megpróbáltatáson) keresztül akarják megnézni, milyen fontosnak veszed te a művelést, a felszínen azonban ez nagyon kényesnek [hevesnek] tűnik. A művelés komoly, a vizsgák és nehézségek nem szabad egy vicc legyenek, ha művelőknél valamilyen fajta bosszúság merül fel, akkor annak biztosan megvan az oka. Valójában úgy van, hogy azok, akik bosszúságot okoznak neked, valóban segítenek neked a megemelkedésednél, ha te megemeled a szellemi látókörödet, akkor egyidejűleg fájdalmakat viselsz el, karmát távolítasz el, és ami még ehhez jön, az a vizsga, hogy te állhatatos vagy-e ezzel a Fá-val szemben vagy sem. Abban az esetben ha te nem vagy állhatatos a Fá-ban, akkor nem szükséges semmi többről tovább beszélünk.

Ha én a Fá-t magyarázom, akkor egyszerűen megnézem, hol hiányzik a megértésben a tanulóknál, ebből a szempontból magyarázom el akkor, ezért ez nem igazán rendszeres, bezárólag azzal, amit ma magyaráztam el nektek, ezek nem olyan dolgok, amiket ti később a művelésre való rendszeres irányításhoz kellene vegyetek. Egyes-egyedül a „Zhuán Fálun” az, amelyik szisztematikusan irányít benneteket a művelésnél. Minden dolog, amit a jövőben el fogok magyarázni, a „Zhuán Fálun” körül forog, valóban csak a „Zhuán Fálun” az, aminek a művelésben irányítania kell benneteket. Ez a könyv a leginkább rendszerezett. Azok között, akik itt ülnek, némelyeknek viszonylag magas képzettsége van, mindegy, hogy ti Kínából vagy Tajvanból jöttök-e vagy hogy olyan kínaiak vagytok, akik még más országokból jönnek, kivéve azokat a kínaiakat, akik már egészen korán külföldre mentek, ti mindannyian viszonylag jól képzettek vagytok, már azt lehet mondani, hogy ti a külföldi kínaiak elitje vagytok. Én már gyakorta mondtam, hogy ez a Fá nagyon erősen különbözik a terjesztésével más csigongoktól, azonkívül azok, akik más csigongot gyakorolnak, leginkább idősebb emberek, akik nyugdíjban vannak és valahogyan semmi tennivalójuk sincs, a legtöbben mindenképp szeretnének tenni valamit a testükért, ehhez jön még, hogy ők a csit gyakorolják. A Fálun Dáfá művelőinél ez viszont nincs így, természetesen létezik az idősebb gyakorlók egy része, azonban az a rész, amelyik a legjobb életkorban található, meglepően nagy, ehhez jön még ezeknek a kitűnő képzettségük.

Ha én akkor azon vagyok, hogy a Fá-t magyarázzam és a művelési utat terjesszem, akkor az is különbözik más csigong-mesterektől. A normál csigong-mesterek egyszerű szavakkal elmagyarázzák az elméletüket és aztán rátérnek arra, hogy megtanítsák a mozdulatokat és hogy információkat küldjenek. Én ezt sohasem csináltam így. Ha én valóban felfelé szeretnék irányítani benneteket a Fá terjesztésén keresztül, akkor elsősorban a Fá-t kell elmagyarázzam. Mindegyik alkalommal, mikor egy tanfolyamot tartok, akkor előadásonként egy órát magyarázom a Fá-t, csupán azután tanítom meg nektek a kéztechnikákat a beteljesüléshez, tehát a gyakorlásra való mozdulatokat. Ez tehát megkülönböztet engem más csigong-mesterektől. A Fá-elveknek a tartalma is nagyon nagy, és minél magasabb egy ember képzettségi szintje, annál jobban meg tud érteni mindent, akkor még inkább szereti majd. Azok, akik egy magas képzettségi szinttel tanulják a Fá-t, a megértés szempontjából egyszerűen fel tudják fogni. Természetesen léteznek olyan sorskapcsolattal rendelkező emberek, akiknek a képzettségi szintje egy kicsit alacsonyabb, nekik viszont van egy bizonyos megértésük, ha olyan fogalmakról van szó, mint istenségek és buddhák. Különösen azok, akik a Fá-t a Fá-elvek szempontjából tudják világosan megérteni, emelkedhetnek meg nagyon gyorsan.

Mivel a jelenlevők között léteznek olyanok, akik a Fálun Gong-ról még nem alkothatnak maguknak valóban egy fogalmat, egyszerűen és vázlatosan még egyszer be fogom mutatni a Fálun Gong-ot, mert ha egyszer már idejöttem, akkor szeretnék nektek egy kicsit többet is elmagyarázni. A Fá. amit elmagyarázok, egy nagyon messze visszanyúló történelemmel rendelkezik, mihelyt viszont elkezdem ezt közelebbről elmagyarázni, akkor az egyre hosszabb ideig fog tartani. A mostani emberi társadalom egy olyan emberiség, amelyik sok civilizáció után újlag fejlődött ki. Mit akarok ezzel mondani? Vegyük az USA kontinentális lemezét példaként, vagyis Amerika szárazföldjét, ez már sok alkalommal süllyedt a tengerfenékre és sok alkalommal jutott újra a felszínre. Ezen darab kontinentális lemeznek a civilizációi szintén számosak voltak. Emberek számára egy emberi civilizáció az egy figyelemre méltóan hosszú időköz. Természetesen léteztek olyanok is, amelyeknek az ideje nem tartott

olyan sokáig, az ok az emberi erkölcs gyors romlásában rejlett. Ha az ember egy olyan szögből szemléli a történelmet, amelyik túlmegy a hétköznapi embereken, akkor a szemlélődésnél nem szabad a történelmet a hétköznapi emberek megközelítéseivel szemlélni. Hétköznapi emberek csak a mostani emberi kultúrán belül nézik meg az emberek történelmét, a művelőknek a tudása viszont, amelyik túlmegy a hétköznapi embereken, messze túlszárnyalja a jelenlegi embereknek a kultúráját. Így jön az, hogy én nagyon messze betekintek a történelembe, ha foglalkozom vele.

Ennek a Fálun Dáfá-nak a történelme is nagyon, nagyon régi, valóban figyelemre méltóan régi, ha pontosan ki akarná fejezni számokkal az ember, akkor a mostani időfogalmakkal csak nagyon nehezen lenne világosan kifejezhető. De megmondhatom nektek, hogy a Fálun Dáfá-nak a Fá-elvei nagyon nagyok, a szintek olyan magasak, hogy nem lehet megmérni őket. Az én művelési iskolámnak a tanítványai a Fálun világba mehetnek a beteljesülés után, szintén mehetnek sok más mennyei világba. Ha már a mennyei világokról van szó, akkor azt mondom nektek, hogy az univerzumban az istenségek megszámlálhatatlan világa létezik, szintén már nagyon sok mennyei világ létezik, amelyik azon a területen belül van, amelyik a mi tejútrendszerünknek felel meg. Az emberiségnek szintén van egy bizonyos megértése, ami a buddha fogalmát illeti, így például Amithába buddha a legmagasabb öröm (az abszolút boldogság) világát igazgatja, aztán létezik még a Liuli (lazúrkő) világ, a Lótuszvilág, a Meihao világ és istenvilágok, amelyek istenségek által vannak igazgatva. Jézus a nyugati vallásból, aztán létezik még a szentséges Mária és szintén még néhány más ortodox vallás, nekik is mind megvannak a mennyei világaik. Némely mennyei világok azonban messze túlszárnyalják annak a világegyetemnek a területét, amit az emberek felismerhetnek, túlszárnyalják ennek a kis világegyetemnek a területét. Így jön az, hogy mikor a művelés dolgairól beszélek, mindegy, hogy ennél időről vagy dimenziókról van szó, mindig valami nagyon nagy dologról van szó.

Nos, egy nagyon, nagyon régen a múltban fekvő időszakban, még az emberiség mostani civilizációja előtt, már terjesztettem egyszer egy Fát a világi emberek között és váltottam meg embereket. Akkoriban a megváltás körülbelül olyan volt, mint a mai buddhizmusban, ma azonban a Dáfá-nak az alapvető Fáját veszem és valami még nagyobb dolgot csinállok, ezért a Fá, ha erről beszélünk [amit tanítok], nagyon nagy. Mivel a dolog nagyon nagy, szintén nagyon sok buddha, istenség és tao létezik, aki segít nekem ennél a dolognál. Mert ez a Fá nemcsak a buddhista utaknak az elveit magyarázza el, az univerzum elveiről beszélünk.

Az egész univerzum az „Igazságosság, Könyörületesség, Tolerancia” anyagi tényezőiből áll, nagyon magas szinteken ez „Igazságosság, Könyörületesség, Tolerancia”. Igazságosság, Könyörületesség és Toleranciából keletkezhet jó, szép is keletkezhet, könyörületesség is keletkezhet, a két tényező „mellette és ellene” szintén keletkezhet ezáltal. Hogyan néz ez akkor ki a „Türelem”-mel? Belőle keletkezhet a kitartás (kibírás, elviselés), illetve a nem-kitartás (nem-kibírás, nem-elviselés), így jön ez akkor, hogyha tovább magyarázza az ember a Fát lefelé, hogy a terjedelmében egyre óriásibb lesz és bonyolultabb, yin és yang, támogatás és akadályozás (elősegítés és gátlás, hatás és ellenhatás) mind az „Igazságosság, Könyörületesség és Toleranciá”-ból jönnek, mindegy, melyik vízszintes szintről megy le oda az emberekhez, akkor már hihetetlenül bonyolulttá vált. Az emberek rendelkeznek jószívűséggel és gonoszszággal, jó és rossz, érzelmek (emóciók) is léteznek itt, aztán még ehhez jön, hogy az embereknek az elvei a visszájukra vannak fordítva, az emberi elvekből olyan dolgok keletkeznek, mint „a király kormányozza az országot, katonák hódítják meg a világot, erősek válnak hősökké”. Miután az emberiség aztán egy félisteni kultúrát kapott, a kultúra még egy fokkal bonyolultabban mutatkozott meg, ehhez tartoznak aztán olyan dolgok, mint felebarátság, őszinteség, szertartások, bölcsesség, hit [jóindulat, egyenesség, illendőség, bölcsesség, megbízhatóság] stb. Mivel az emberiségnek nincsenek jóra való Fá-alapelvei, az emberek nem is tudhatják, micsoda most az univerzumnak az eredeti Fá-ja. Ők nem tudják világosan megkülönböztetni, micsoda valóban jó vagy rossz. Az emberek egyidejűleg állnak buddha- és démontermészetből, ha az embereknek kisiklanak az érzelmeik, ha rossz gondolataik vannak vagy furcsán viselkednek, akkor a démontermészet oldalától vannak sodortatva. Ha az emberek nagyon ésszerűek, ha a cselekvésüknél egy nagyon könyörületes hangulatot hordoznak magukkal, akkor a buddha-természet által vannak irányítva.

A Fálun Dáfá tartalmazza az univerzum összes szintjének az elveit és az anyagnak és élőlényeknek a megjelenéseit, semmi sem marad ettől érintetlen, semmi sem vonhatja ki magát ezen Fától, minden tartalmazva van ebben a Fát-ban. A Dáfá túlszárnyalja a buddhista iskoláknak a területét, rendelkezik

minden buddha, tao és istenség elveivel, és rendelkezik azokkal az elvekkkel is, amelyek még túlmennek az éppen megnevezetteken, minden benne van. Az univerzum [azért] létezik, mert létezik a Dáfá, az univerzumban minden általa van szabályozva, az összes szintnek az élőlényeit is megteremtette. A Fá széleskörű terjesztésének a folyamatában különböző szinteknek az istenségei, buddhái és taói segítenek nekem ennél a dolognál. Pillanatnyilag minden élőlény megkapja a Fát, ámde azok, akiknek ennél a legnehezebb, az emberek a vallásokban, mert a szívükben az ő istenségeik vannak, az ő buddháik, az ő taóik, ők nem hisznek abban, hogy léteznek még más istenségek, léteznek más buddhák, léteznek még magasabb istenségek és következésképpen az történik, hogy ezek az emberek nem hallgatják meg a Fát és nem is olvassák, ez tehát a tényező, amelyik akadályozza őket a Fá megkapásában. Én ezzel itt nem azt szeretném mondani, hogy ők rosszak, csak ez éppen abból jön, hogy ők a korábbi igaz istenségekben, az őszinte (egyenes) istenségekben hisznek és ezáltal a Fát csak nehezen kaphatják meg, ezáltal egy akadály lett teremtve számukra. Ők nem tudják, hogy a vallások egy olyan pontra jutottak, ahol már nem válhatnak meg embereket, minden istenség azon van, hogy megkapja ezt a Fát.

Mindannyian tudják, hogy Sákjamuni azt mondta: Ha eljött a Fá végének az ideje, akkor a Fá-m nem tud többé embereket megváltani. Úgy tűnik, az emberek nem töprengenek el ezeken a szavakon, a valóságban ez viszont már olyannyira van, hogy a Fá végének az ideje már régen elmúlt, egyáltalán nem létezik többé Fá. A Fát, ami korábban a vallásokban lett elmagyarázva az istenségek és buddhák által, a modern emberek egyáltalán nem érthetik meg többé valóban tartalmilag, a szerzetesek szintén nem érthetik meg a szentírásoknak az eredeti jelentését, aztán ehhez jön még különböző koroknak sok szerzetese, aki saját maga írt könyveket és aztán az embereknek adta olvasni azokat szentírásokként. A Fá össze van zavarva, a világ emberei nem tudják, hogyan kellene műveljék magukat. Egyszer keresztényeket kérdeztem meg, miért mondta Jézus, hogy ha téged mások megütnek a bal orcádon, te még a jobb orcára is kellene adassál egyet magadnak („Aki megüti a jobb arcodat, annak tartsd oda a másikat is!”, „Aki egyik arcodat megüti, fordítsd néki a másikat is”), ők nem tudták világosan megválaszolni. Vagyis úgy van, hogy most alig léteznek emberek, akik megérthetik az istenségek által kimondott szavaknak a valódi tartalmait, ők mindig a modern emberek nézeteiben tartózkodnak, ha meg akarják érteni az istenségeket, ezeknek a szavait és a korábbi nagy megvilágosultaknak a szavait. Egyáltalán nem érthetik meg többé a Fát. Valójában Jézus valami nagyon egyszerű dolgot mondott ki: Ha mások megütnek téged, akkor De-t (erényt) adnak neked, ha fájdalmaid vannak, a karmád van törlesztve. Ha te lazán és higgadtan még a másik oldalt is oda tudod tartani az ütlegelőnek (verekedőnek), akkor a látóköröd már nagyon magas. A vallásban a hit már önmagában művelés, és tulajdonképpen ez amúgy is úgy van, hogy te saját magad műveled magadat, az energia viszont a mester által van megcsinálva [a gong a mestertől függ], neked csak az embereknek az oldalán szükséges jól viselkedned, akkor Jézus, az istenségek és a buddhák segíteni fognak neked az energia kifejlesztésénél, mindannyian ezen a módon segítenek az élőlényeknek, amelyeket megváltanak. Az akkori korlátozások alapján a kultúra, az írott nyelv tekintetében stb. Jézus csak felszínes elvekről beszélt, ő nem magyarázta ezt el valóban alaposan.

A mai Fá-terjesztéssel én teljesen elmagyarázom az univerzumnak a Fá-elveit, és ha ez így is van, úgy az emberek a Fá végének az idejében ennek ellenére csak nehezen kaphatják meg a Fá-t. A mostani Fá-terjesztésnél egy olyan időpontot kerestem ki magamnak, amelyiknél minden élőlénynek egyszerű, hogy megkapja a Fá-t, egy olyan időpontot kerestem ki, amelyiknél minden vallás a végső szakaszába és az emberiség az abszolút mélypontjára jutott. Ennek a kornak az emberei nem rendelkeznek többé a szívükben az emberek irányelveivel, szintén még csak nagyon szórványosan léteznek emberek, akik szívük legmélyéből hisznek az istenségekben, én ezt az időt kerestem ki magamnak, hogy terjesszem a Fá-t. Éppen azt mondtam, hogy a Fá-terjesztésnél én felelősséget viselek az emberekért, felelősséget viselek a társadalomért és valójában szintén felelősséget viselek az istenségekért, nem avatkoztam bele egy vallásba sem, hiszen a mai vallások még a saját istenségeik által sincsenek elismerve többé. Mert ha a társadalom ilyenné vált, akkor az emberszívek mind nincsenek többé rendben, és én mégis tudom, hogy még sok ember létezik, aki buddha-természettel és egy könyörületes gyökérrel rendelkezik, csak úgy van, hogy mindannyian az emberiség hanyatlásának az árjával sodródnak lefelé, ezért lehetnek még megváltva ennek a kornak az emberei, ehhez jön még, hogy a Fá nagy, ennek az ereje is nagy az emberek megváltására.

Ez a Fá nem egy-két napra van terjesztve az emberi társadalomban, mint egy divatjelenség, az emberek megváltása egyidejűleg arra szolgál, hogy alapokat fektessen le a jövőre. Ennél a Fá-nál, mert ez nagyon nagy, nagyon sokat is tartalmaz, ha egy ember ezzel műveli magát, akkor a művelésen keresztül nagyon tartalomgazdag dolgok fognak létrejönni. Tudjátok, hogy nagyon sok természetfeletti képesség létezik, mindegyik szinten több mint tízezer létezik, mert a Dáfá nincs a buddhista iskolákra korlátozva, kötegbe gyűjt és magába foglal minden erőt, ez a világegyetemnek a Fá-ja. Ha ez aztán már egy ilyen nagy Fá, akkor gondolatok egyszer utána, hány dolog kell létrejöjjön a művelésen keresztül az utolsó lépésig – a beteljesülésig – való műveléssel? Ha a beteljesülés lehetséges a művelésen keresztül, akkor a szint magas, a méltóságteljes erő hatalmas és a Fá ereje szintúgy nagy.

Éppen egy fogalomról beszéltem: „A kölcsönös támogatás és akadályozás (elősegítés és gátlás, hatás és ellenhatás)”. Mit jelent ez a fogalom? Ezt szeretném röviden elmagyarázni nektek. Miért nem távolítják el az istenségek alaposan a rossz embereket, a mennyei démonokat vagy a kísérteteket még távolabb lent? Mert az nem megy! Miért nem megy az? Mindegy melyik élőlényről melyik látóköron beszélünk, ha nem létezne a negatív élőlényeknek a hatása, ha nem kellene nehézségeken keresztül menni, ha alacsony szinteknek az élőlényei keserűség és szorgalom nélkül mindent megkapnának, amit óhajtanak, akkor az élőlények nem tudnák azt értékelni, amit kaptak. Nem is lenne az az érzésük, hogy nem volt könnyű, hogy dolgokat kapjanak meg, még kevésbé ismernék fel a sikert és balsikert, nem rendelkeznének a boldog elégedettség érzésével, nem tudnák, mit jelent a fájdalom, szintén nem tudnák, mit jelent a boldogság. Éppen mert a világegyetem magas szintjein léteznek pozitív és negatív élőlények, úgy távolabb lent létezik jó és rossz, még távolabb lent léteznek démonok és buddhák, istenségek és szellemek, jószívű és rosszindulatú emberek, csupán így létezhet hát egyfajta vitalitás (életerő) az élőlényeknél a világegyetemben, csupán az ellentmondásokban élhetnek meg az élőlények zamatot [érdekes életeket].

Éppen dimenziókról is beszéltem, innen eredően szeretnék most még tovább menve kozmikus dimenziókról és élőlényeknek a felszínes anyagi formájáról beszélni. Nagyon, nagyon magas szinteken a világegyetemben nem léteznek többé élőlények, amelyek formával rendelkeznek, és ez az anyag, amelyik formátlan és parányian és mikroszkopikusan kicsin a dimenziókban lebeg, ő is egy élő, intelligens lény, azonkívül léteznek nálánál még mikroszkopikusabbak. Ez aztán úgy van, hogy a részecskenagyságok egyre nagyobbak lesznek, minél közelebb jut az ember a világegyetemnek a felszínéhez, a mostani emberi tudomány számára is ismert pár részecske, mint például molekulák, atomok, neutronok, elektronok, kvarkok, neutrínók, ha viszont az utolsó részecskéről kérdez az ember, vagyis az őseredeti anyagról, akkor a távolság egyáltalán nem foglalható többé szavakba. Ezen emberi társadalom dimenziójának minden anyaga molekuláris részecskékből áll, a levegő, az asztal, amelyik éppen előttem áll, az asztalterítő, vas, föld, kövek, víz, minden dolog a molekuláris szint részecskéiből áll. Én újra és újra beszélek egy alapelvről, és pedig, hogy az emberi agy istenségek által van ellenőrizve, a tudósoknak az agya is istenségek által van korlátozva. Az emberek egyszerűen nem jönnek rá arra, hogyan lehet áttörni a dimenzióknak ezt a szintjét, mindegy, hogy molekulákról vagy atomokról van-e szó, ennél mindig csak egyedi részecskék szerkezetének a kutatására van hangsúly fektetve, egy egyedi részecske, vagy néhány részecskének a létezési formája, nincs lehetőségük látni,

hogyan léteznek a molekuláknak, illetve atomoknak az egész részecskeszintjük. Természetesen most nem is léteznek még ilyenfajta tudományos eszközök. Ha emberek valóban láthatnák az egész szintet, akkor az emberek más dimenziókat fedezhetek volna fel, ilyen egyszerű ez. Azok a dimenziók figyelemre méltóan nagyok, figyelemre méltóan szépek, az ő időtér és nagyság fogalmaik nem is lehetnek felfogva a hétköznapi emberek fogalmaival és gondolkodási módjaival, az emberek ki kellene ugorjanak (törjenek) a gondolkodási állapotukból és aztán felfogják ezeket a dimenziókat. Sok dimenzió, amelyik mikroszkopikus részecskékből van összeállítva, még nagyobb, mint a mi dimenzióink.

Minden részecskének van energiája, ha ezt most így szemléli az ember, akkor az nem jelent semmi mást, mint hogy ez a világegyetem korábban energiából volt összeállítva. Az emberek felismerték, hogy az atomok radioaktivitással rendelkeznek, az atommagok radioaktivitással rendelkeznek, a neutronok radioaktivitással rendelkeznek, ámde tudjátok? A kvarkok, neutrínók és még mikroszkopikusabb anyagok egyre nagyobb energiával rendelkeznek, a radioaktivitásuk is egyre erősebb. Nos, ami az embereket illeti, úgy ők még nem tudhatják, hogy a felszínes anyag, amelyik molekulákból áll, szintén radioaktív, csak úgy van, hogy az emberi test szintén molekulákból áll, az anyagi világban minden molekulákból áll, és következésképpen az emberek nem érezhetik a molekuláknak az energiáját és radioaktivitását. Az emberiség tudományos módszerei, labortechnikai eszközei, műszerei, arra hogy méréseket végezzenek, már önmagukban egyfajta felszínes anyag, amelyik molekulákból van összeállítva, a műszerek, amelyekkel az emberiség energetikai méréseket hajt végre, szintén mind molekulákból vannak összeállítva, hogyan lehetne akkor még megállapítani, hogy a molekuláknak is van energiájuk? Így jön ez tehát, hogy az emberiségnek rejtve marad a molekulák energiája. A világegyetemben azonban a molekulák semmiképpen sem a részecskének az utolsó rétege, így jön az, hogy azok az élőlények, amelyek a részecskének a következő nagyobb szintjéből állnak, szintén olyan módon – ahogyan emberek atomokat szemlélnék – megállapítják, hogy a molekuláknak energiájuk van. A művelés folyamatában léteznek művelők, akiknek az energiájuk nemcsak felfelé nő, hanem lefelé is, ha az ember aztán azon a szinten szemléli az embereket, akkor ez még egészen másképp néz ki. Más szavakkal, a molekulák szintje még nem a legfelszínesebb, ezek még nem a legnagyobb részecskék.

Mi tudjuk, hogy az atomokban léteznek atommagok és elektronok. Hát az elektronok mozgási formája, mikor az atommagok körül keringenek, talán nem hasonlít pontosan arra a formára, ahogyan a földünk és pár másik bolygó kering a nap körül? Ennél nem fontos, hogy ezek kicsik, ámbar a részecskék mikroszkopikusak, úgy mégis meglehet, hogy a szintjüknek a felülete ráadásul még nagyobb, más szavakkal az összterületük nagyon nagy. Ha például embereket szemlél az ember, úgy nem pillanthat meg embereket, ha csak egy emberi molekuláris részecskét szemlél. Csupán ha láthatja azt a felszínt, amelyik az emberek szintjének az összes részecskéjéből áll, pillanthat meg embereket. Ha például egy nagy felbontású és széles látókörű mikroszkóppal rendelkezne az ember és aztán ezzel a földgolyó nagyságára nagyítana fel egy atomot, akkor meg kellene néznie egyszer, hány élőlény létezik azon, természetesen ezt még nem érhetik el jelenleg az emberek, ha viszont te láthatnád, akkor felfedeznéd, hogy ez egy egészen más látvány, azon élőlények számára ez szintén egy óriási mennyboltozat.

Éppen azt mondtam, hogy a molekulák nem a legnagyobb felszínes részecskék, micsoda akkor a részecskék legmagasabb szintje? A részecskék legnagyobb szintjét sohasem tudhatják majd meg az emberek, azonban a következő nagyobb részecskéket a molekulák után ti mindannyian láthatjátok, csak még nem vetettétek fel ezt a gondolatot. Hiszen a csillagok [bolygók] az égen, a csillagok [bolygók] a világegyetemben talán nem egy rétege a részecskének? Mivel a te gondolati fogalmaid a mostani tudomány területére korlátozódnak, így te úgy látod a csillagokat [bolygókat], mintha egyszerűen szét lennének szórva az egész égen, azonban létezik közöttük egy belső összekapcsolás hálózaton keresztül. Ha például az emberi test messze maga mögött tudná hagyni a csillagokat [bolygókat] a makroszkopikusban, ha a térfogatod, a tested, a gondolataid és a befogadóképességed messze túlszárnyalná a csillagokat, akkor olyan lenne, mint az embereknél, akik molekulákat néznek meg, akkor nézz csak vissza, akkor a csillagok [bolygók] nem egészen hasonlóak a mikroszkopikus részecskének a szerkezeteihez? Az embereknek nincs is ilyen nagy bölcsességük és képzelőerejük, úgy vélem, csupán a buddhák a legnagyobb tudósok, az emberiség tudománya önmagát az emberiséget zárta be. Az emberiség tapasztalati tudománya sok félreértést okozott az embereknek, ez önmagában korlátozott. Ha viszont felülemelkedsz rajta, akkor azt mondja, hogy te nem lennél tudományos, ezzel

az úgynevezett tudománnyal [az emberiség] egyre inkább be fogja zárni saját magát és egyre kevésbé értheti meg a világegyetem igaz arcultait. A bizonyítási eljárásnak a mostani tudománya úgy véli, hogy az emberi fejlődés az evolúcióból származott, valójában egyáltalán nem létezik evolúció, az emberek egyáltalán nem mentek át evolúción. Az emberiség történelmében szakadatlanul léteztek civilizációk és mindegyik civilizációs korszak különböző tartalmakkal rendelkezett. Mihelyt elkezdtek ilyen dolgokról beszélni, úgy szeretnék többet megértetni veletek ebből, mert ti viszonylag egy magas képzettségi szinttel is rendelkeztek, a megértési képességetek is nagyon erős, (taps) ebben a tekintetben egy keveset többet fogok elmagyarázni.

Az univerzumnak a keletkezése teljesen másképp van, mint a mostani tudósok állítják, hogy egy nagy robbanás által keletkezett volna. Az emberek is egyáltalán nem a majmokból fejlődtek ki. Mikor Darwin akkoriban bemutatta az evolúciós elméletet, az olyan lyukas volt, mint egy svájci sajt. Ő saját maga szintén teljes elővigyázattal mutatta be, a legnagyobb gyenge pont az, hogy az eléggé hosszú folyamat a majomtól az emberig sohasem létezett. Reális leletek mostanáig még szintén nem bukkantak fel, a mai napig nem lehetett semmit sem találni, és mégis az emberek elfogadták ezt, sőt olyan szilárdan hisznek benne, mintha egy valódi igazság lenne. A mostani „bizonyító” tudomány egy illúzió, az emberiségnek az iránya téves, ez nem ismerheti fel a világegyetemnek a valódi alapelveit és nem meri elismerni más dimenzióknak a létezését, azonban más dimenzióknak mindenféle homályos jelenségei valóban visszatükröződhetnek az emberiség dimenziójában, az emberek viszont elutasítják azokat, nincs bátorságuk elismerni őket és úgy vélik, hogy ez nem lenne tudományos. Ha modern tudományos módszerekkel elismernek dolgokat, amiket azelőtt nem ismertek, akkor azok nem tudományosak mind? Csak úgy van, hogy a tudomány egy meghatározást adott a tudománynak és az emberek nem mernek túlmenni rajta a megértésükkel.

Mikor a világegyetemről beszéltem, beszéltem a kis világegyetemnek a fogalmáról. Ennél a kis világegyetemnél nem csak úgy van, hogy az emberek egyáltalán nem merik elképzelni, milyen nagy, de már mindig is úgy volt, hogy az emberek töprengtek, milyen nagy lehetne a világegyetem, a modern tudományban még nem létezik egy fogalom sem a kis világegyetemről, amelyikről én beszélek, a tudomány egyszerűen azon a véleményen van, hogy a világegyetem pontosan az a világegyetem, amit a szemünk előtt látunk, de milyen nagy már most az a világegyetem, amelyikről én beszélek? Ez nem írható le az emberiség számjegyeivel, az emberiség nyelvével, azonban le lehet írni az elvi felépítését. Tudjátok, hány – a tejútrendszerhez hasonló – csillagrendszer létezik a kis világegyetemben? Talán azok között, akik itt ülnek, léteznek specialisták ezen a területen, akik tanultak valamit a könyvekből, én azonban valami egészen mást fogok elmondani. A tejútrendszer csillagrendszeréhez hasonlókból most több mint 2,7 milliárd létezik ebben a kis világegyetemben, valamivel kevesebb, mint 3 milliárd. Ezt egy olyan formával írom le, ahogyan emberek szemlélik az anyagot, ahogyan az emberek megérthetik a csillagrendszer egyik szerkezetének egyik formáját, a jövő világegyetemben a szám is más lesz. Sákjamuni egyszer azt mondta, hogy olyan sok tathágata létezne, mint homokszemek a Gangeszban. Sákjamuni is egy tathágata-buddha és ő azt mondta, hogy olyan sok tathágata létezne, mint a homokszemek a Gangeszban. Ő egy buddha szemével nézett, valójában a kis világegyetemben annyi csillagrendszer létezik, mint a homok, ha pontosan odanéz az ember, azok olyan sűrűek, mint a molekulák. A kis világegyetem területének is van egy külső héja, nos, ezáltal ez a legnagyobb terület a világegyetemben? Természetesen ez nem az, ha ezt a világegyetemet egy még nagyobb dimenzióból szemléli az ember, akkor ez semmi további, mint egy óriási dimenziónak egy részecskéje.

Milyen ez akkor a világegyetemen kívül? Egy lassú időtér folyamatán keresztül a messze távolban olyasmit fedez fel az ember, mint egy fényes pont. Ha aztán az ember egyre közelebb jut ehhez, megállapítja, hogy ez a fényes pont egyre nagyobb lesz, egyre nagyobb, egyre nagyobb, abban az időben aztán fel fogja fedezni, hogy az szintén egy világegyetem, körülbelül ugyanabban a nagyságban, mint a mi világegyetemünk. Hány világegyetem létezik akkor ebből a fajtából? Én ezt továbbra is azon az úton és módon magyarázom el, ahogyan emberek szemlélnék tárgyakat, tehát körülbelül 3000 ilyen világegyetem létezik, ez az emberek megértésével van elmagyarázva és egy számmal, amelyik egy elképzelésből származik, hogyan ismernek fel anyagi tényezőket. A világegyetem szerkezete rendkívül bonyolult. Ezen a területen kívül megint létezik egy réteg külső héj, és ezáltal lett kialakítva a világegyetemnek a második rétege. Aztán a világegyetem második rétegén kívül egy még nagyobb területen ugyancsak létezik 3000 ilyenfajta világegyetem, amelyik a

világegyetem harmadik rétegét képezi. Mi viszont nem beszélünk itt dimenzióknak ilyen és olyan sok szintjéről. Az emberi társadalomnak a vallásai a menny kilenc szintjéről beszélnek, én csak azért veszem azt a felületet, amelyik ennek a szintnek a részecskéiből van képezve, hogy összefüggésbe helyezzem őket. A mennynek ez a kilenc szintje pontosan a kilenc nagy bolygónak a területe, amelyik azon a dimenzió belül található, amelyik a három világgörön belüli részecskének egy rétege által van képezve. A mi naprendszerünk a Szumeru hegy déli csücskénél található. Én újra és újra mondom, hogy az élet és a világegyetem egy örök rejtély fog maradni az emberek számára, az emberek a mindörökkévalóságig sohasem fogják tudni megérteni a világegyetem igaz arcukat, az is lehetetlen lesz nekik, hogy az ősforrásának az abszolút alapjait (okait) előrehatoljanak, amelyek élőlényeket képeznek, mert az emberek sohasem fogják tudni eddig a mikroszkopikus fokig fejleszteni a tudományt. Némelyek azt gondolhatják, hát az idő múlásával nem lesz az emberiségnek a tudománya egyre magasabb és magasabb? Voltaképpen ez nincs így, mert ámbár az emberiségnek a tudománya és technikája a földönkívüli életnek a közvetlen ellenőrzése alatt áll, azonban egyidejűleg az embereknek a tudománya és technikája, mint a földönkívüliek is, már jókor istenségek által lettek elrendezve, a tudomány és technika egyszerűen úgy az istenségek elrendezése szerint fejlődik. Az emberi társadalom egyszerűen így fejlődik harmóniában és összhangban az égi jelenségeknek a változásaival, a korábbi történelem újra és újra megismétlődik és a mai történelem szintén egy korábbi történelmi korszaknak egy ismétlése és helyesbítése.

Azokkal a dolgokkal, amiket éppen elmagyaráztam nektek, ki akartam szélesíteni a gondolataitokat, ez pozitívan hat ki a művelésedre. A világegyetem nem olyan, ahogyan az emberek azt elképzelik maguknak, de milyen nagy akkor ez a világegyetem valóban? Ha én a világegyetem ilyen fogalmait magyarázom el nektek és ha aztán még szintek milliárdjainak a területei is léteznének, akkor mégis csak egy porszemcse lenne a kolosszális égitestben. Ami az embereket illeti, úgy én beszélhetek erről elvekkkel és egy halom számmal, és hát persze az emberek már nem tudják többé felfogni, az emberek ezt szintén sohasem fogják tudni megpillantani, mert az embereknek nincs meg, mint az istenségeknek, ezeknek az isteni testszerkezete, az embereknek a gondolati kapacitása, valamint a bölcsessége egyáltalán nem tudja túltenni magát ezen, az emberek szintén nem rendelkeznek a gondolati formának ezzel a fajtájával, és következésképpen az emberek agya egyáltalán nem tudja elviselni ezeket a hatalmas fogalmakat. Csupán ha ilyen magas szinteket értek el a művelők, ha az agy, a gondolatok és a test nagyenergiájú testekké váltak, akkor rendelkezhetnek csupán olyan sok energiával, olyan sok testi térfogattal és olyan sok bölcsességgel, ezáltal tehát az emberi agyak nem viselhetik el magas szinteknek az érzékeléseit és a valódi megjelenéseit, amelyek messze túlmennek az embereken. A tudás is, amire az emberek törekedhetnek, nagyon korlátozott.

Aztán még jön egy másik rész ehhez. Ha az emberek ilyen magas szeretnék megérteni, akkor az emberek egy ilyen magas látókörral kell rendelkezzenek. Az istenségek nem fogják megengedni, hogy emberi érzületekkel rendelkező emberek érhék el a buddhák szintjét. Már egyedül az az elképzelés, hogy az emberek technikája elérhetővé tenné a buddhák szintjét, már az abszolút elképzelhetetlen, miért? Tudjátok, az emberek emberi érzületekkel rendelkeznek, aztán még mindenféle ragaszkodásaik vannak, egyszerűen túl sok vágyakozás van, ehhez jönnek még olyan dolgok, mint harci szellem és irigység stb. Akkor hát gondoljatok egyszer utána, ha ezáltal valóban elérné az ember a buddhák látókörét, akkor nem szerezne egy zűrzavart a buddhák világának? Akkor könnyen elképzelhető lenne, hogy te ott egy buddhánál valamilyen dolog miatt irigy lennél és aztán konfliktusaid lennének a buddhakkal, az viszont egyáltalán nem megengedett. Ha az erotika érzülete nincs eltávolítva és akkor egy olyan csodálatosan szép bódhiszattvát pillantana meg az ember, már erotikus vágyai lennének egy istenséggel szemben, ilyesmi egyáltalán semmi esetre sem szabad előforduljon a mennyben és ezért az embereknek a technikája sohasem fejlődhet az istenségeknek és buddháknak a látóköréig. Más szavakkal, sohasem fogják hagyni, hogy az emberiség technikája elérje az istenségek látókörét, annyi biztos.

Éppen a kölcsönös hatás és ellenhatás (támogatás és akadályozás) elvéről beszéltem, ehhez szeretnék most hozzáfűzni valamit. Nagyon magas szinteken tulajdonképpen egy nagyon egyszerű úton és módon léteznek élőlények, a gondolataik is nagyon egyszerűek és tiszták, azonban ezeknek a bölcsessége mérhetetlen. Ha viszont aztán tovább jut lefelé az ember, akkor meg fog történni, hogy egy élőlény két jellemet birtokol, és ha még tovább jut lefelé, akkor ezek az anyag két különböző tényezőjévé fognak átváltozni. Mivel a mennyi testek (az égitestek) az univerzumban nagyon nagyok,

úgy előfordul, hogy még alacsonyabb szinteken ez a két különböző anyagforma lassanként ellentétben áll egymással. Még tovább lent aztán ezzel a két ellentétben álló anyagfajttal úgy fog továbbmenni, hogy a különbségeik egyre inkább (jobban és jobban) láthatóvá lesznek, akkor létrejönnek a pozitív és negatív élőlényeknek a létformái, még tovább lent aztán léteznek buddhák (Fá-királyok) és démonok (démonkirályok) is, egyidejűleg aztán sokféle ellentétes tényező keletkezik, mint például yin és yang, tajcsi stb. Még tovább lent aztán létrejön a kölcsönös hatás és ellenhatás (támogatás és akadályozás) elve, ezen két különböző anyagfajta kölcsönös ellentmondásának a jellege egyre erősebb lesz.

Különösen feltűnő a kölcsönös hatás és ellenhatás-nak az elve az emberi társadalomban, ha egy ember egy jó dolgot sikerre szeretne juttatni, vagy legyen az egy rossz dolog is, akkor neked egyenértékű nehézségeket kell legyőznöd, csupán akkor juttathatod ezt a dolgot a végére, ennél egészen mindegy, hogy ez egy ember, egy közösség, egy cég a modern társadalomban vagy egy kormányzat, ha egy dolog a végére kellene legyen juttatva, akkor sok konfliktust kell legyűrni és csupán aztán lehet ezt a dolgot sikerre juttatni. Csupán ha egy dolog megfelel a menny akaratának, célozhatja majd meg a sikert. Különben nem létezik az, hogy minden további nélkül sikeresen el lehet intézni egy dolgot, mielőtt hozzákezdenek. Ha az emberi szint elveinek a szempontjából magyarázza el az ember, úgy lehet mondani, hogy a sok rossz tetteiből származó karmájukkal az emberek mindegyik akcióval tartozásokat egyenlítenek ki. Mivel a kölcsönös hatás és ellenhatás elve szinte kivétel nélkül létezik, az emberek számára az nehéz, mindegy, mit tesznek. Mi jó rejlik viszont most ebben? A Fá-elvek harmonikusak és ezáltal úgy néz ki a dolog, egy másik szemszögből nézve, hogy egy élőlény csupán akkor kap valamit, ha arányosan konfliktusokat viselt el, akkor fogja csupán érezni, hogy nem volt egyszerű, csupán akkor fog dolgokat értékelni az ember, és csupán így fogja érezni a megelégedettség érzését ezeknek a dolgoknak a megkapása után, a boldogságot és a győzelem örömét. Ha nem létezne ez a két szemben álló jelleg, akkor hát képzeljétek csak el, az ember azt tenné, amit szeretne, minden azonnal sikerülne, azt lehetne tenni, ami egyvalakinek eszébe jut, nem lenne szükséges küzdelem bármilyen dolgokért, minden lazán és könnyen elérhető lenne, minden nehézségek nélkül működne, és neked nem lenne semmi élvezeted (szórakozásod) az életben, Éppen azért érzed boldognak magad, mert nem volt egyszerűen megkapható, ez pontosan az emberi létnek az állapota, következésképpen az emberek életének megvan a vitalitása.

Azzal, amit éppen mondtam nektek, remélem, hogy ti felnyithatjátok ezáltal a gondolataitokat és az segít nektek abban, hogy folytonosan és szorgalmasan haladjatok előre a művelésben. Ha elkezdtem ezt a témát, akkor egyszerűen még túl sok jut ehhez eszembe, néha aztán szeretném ezt és egyidejűleg azt is elmondani. Mivel az idő már nagyon korlátozott, a következő javaslatot teszem: Ti bizonyosan egy csomó kérdést hoztatok magatokkal, ha láttok engem, biztosan minden lehetőséget is meg akartok kérdezni tőlem, ezért úgy, ahogyan megy, szeretném nektek adni az időt és megválaszolni számotokra a kérdéseket. Hegyeznetek kell a fületeket, mert ez is Fá-magyarázat, és pedig még célirányos ráadásul. Most a kérdések megválaszolásával fogok kezdeni, a kérdések feltevésénél ti felemelkedhettek a helyetekről és beszélhettek hangosan, avégett hogy mindannyian hallhassák, fel is írhatjátok a kérdéseket és továbbadhatjátok nekem.

Közvetlenül felemelhetitek a kezeteket a helyetekről és kérdezhetek. Ha a cédulák túl hosszan vannak megírva, akkor a felolvasásnál már sok időt pazarol el az ember, ha tehát cédulákat írtok, akkor térjete azonnal a tárgyra, először, másodszor, vagyis röviden és tömören.

Tanítvány: Mi lesz azokkal, akik már öregek és nem tudtak eljutni a beteljesüléshez?

Mester: Ez a tanuló egy általános érvényű kérdést tett fel. Azok között is, akik itt ülnek, létezik sok idősebb ember, a kérdésével tehát azt szeretné tudni, mi történik azokkal, akik már idősebbek és még nem jutottak el a beteljesüléshez. A művelés egy komoly dolog, ez nincs úgy, mint a mostani Kínában, ahol kapcsolatokkal mindent lazán el lehet rendezni, ez nem úgy működik. Nos, hogyan működik akkor? Csupán akkor működik, ha te saját magad valóban és szilárdan műveled magad.

Ezzel a kérdéssel a művelés és munka közötti kapcsolatnak a pontját is szóba akarom hozni egyszer. A művelés nem zavarja a normális életedet. Talán van egy céged a társadalomban, talán egy nagy hivatalnok vagy a kormányzatban, egészen mindegy, milyen munkát is fejtesz ki a világban, te mindenhol művelheted magad. Jézus korábban azt mondta: Ha a gazdagok a mennybe szeretnének

jutni, akkor az még nehezebb, mint mikor egy teve át szeretne jutni a tű fokán. Éppen azért, mert sok ember nem tudja elengedni a pénzhez való ragaszkodást. De én azt tudom mondani nektek, hogy egészen mindegy, milyen sok pénzed van. Ha a házad még aranyból is lett felhúzva, ha nálad otthon még az út is arannyal van kikövezve, mindegy, milyen magas is a hivatali rangod, és ha még egy országnak az elnöke is vagy, mindenütt lehetsz jó ember, művelheted saját magadat a környezetedben, a szintednek [társadalmi rétegednek] a konfliktusaiban. Akkor gondolatok csak át, az itt ülők között is léteznek különböző társadalmi szintek [rétegek] emberei. Némelyeknél csak a napi kenyérről (betevő falatról) van szó és egy tetőről a fejük fölött, ámde azoknál az embereknél is fognak létezni konfliktusok egymás között, akik egy primitív életet élnek, ennek a szintnek [rétegen] az emberei is kitartóan lehetnek jó emberek, ezáltal elérik a művelés mércéjét és végül el fognak jutni a beteljesüléshez. Nos, a középső társadalmi rétegek embereinek is megvannak az ő rétegük konfliktusai és szembesítve vannak azzal a kérdéssel, hogyan lehetnek aztán jó emberek és emelkedhetnek meg, ők is eljuthatnak a beteljesüléshez. Én felfedeztem, hogy az emberek minden társadalmi szintben [rétegen] megemelkedhetnek, mindenütt művelheti magát az ember. Egy elnöknek is van bosszúsága és stressze a köreiben, neki is vannak konfliktusai az ő társadalmi szintjeiben [rétegeiben], léteznek országok közötti, népek közötti konfliktusok és az emberiségnél ez mindenütt így van. Az emberi élet a világon már önmagában keserves, ezért mindenütt művelheti magát az ember. Ezennel szeretnék kiugrani (kitörni) a tanítványokkal a vallások keretéből és megértetni velük a művelést, avégett hogy ti megvalósítsátok az emberek valódi művelését.

Az idős emberek művelésénél ez ugyanúgy van, az én művelési utam a test és szellem egy kettős művelési útja, egyidejűleg lehet művelődni és közben az életet meghosszabbítani, akkor talán nem elegendő az idő? Az előfeltétel viszont az, hogy az idős emberek még szorgalmasabban kell előrehaladjanak, ők még komolyabban kell vegyék a művelést. Ha egy idős ember valamilyen okból kifolyólag nem jutott el a beteljesüléshez és ha az utolsó lélegzetvételeknél megesküszik: A következő alkalommal garantáltan művelni fogom magam. Nos, akkor ő magával viheti a Fálun-t az újraszületésnél, a művelés dolgait magával fogja vinni a következő életébe és folytatni fogja az utolsó élet művelését. (taps) Aztán még létezik egy másik lehetőség, ha valaki azon a véleményen van, hogy embernek lenni túl keserves, vagyis nem szeretne még egyszer visszajönni, mi történhet akkor? A művelésnél úgy van, hogy annyit kap az ember, amennyit adott, akkor egyszerűen megnézik, melyik szintre jutott a művelésen keresztül, ha például a három világkörben ért el valamilyen szintet, akkor például lehet egy élőlény azon a szinten. Ha te ezt megcsináltad a három világkörön kívülre, csak nem csináltad meg a beteljesülés gyümölcshelyzetéig, akkor a mennyei világba mehetsz és élhetsz ott. Az a világ egyáltalán nem olyan, ahogyan azt az emberek elképzelik, nevezetesen, hogy kivéve a buddhákat és bódhiszattvákat, abban semmi más nem létezne, abban számtalan élőlény létezik, az egy rendkívül eleven, szép és virágzó világ, abban léteznek égi emberek és normál nép, (taps) az emberek szemében azonban ők istenségek, egyáltalán nem lehet őket összehasonlítani a világ embereivel, csak úgy van, hogy nekik nincs gyümölcshelyzetük. Gondolom, hogy ezzel elvileg meg van válaszolva a kérdésed. (taps)

Tanítvány: Hogyan lehet érteni, hogy igaz tanítványok nem rendelkeznek betegségekkel?

Mester: A szárazföldi Kínában sok helyen már közhellyé vált, hogy azt mondják azoknak, akiknek a betegségei csak nehezen gyógyíthatóak: Láss neki, hogy Fálun Gong-ot tanulj, az azonnal hat. Hogyan lehet az? Az ok abban rejlik, hogy egy művelő testének a szabályozása nagyon gyorsan megy végbe, a cél az, hogy a szabályozás után azonnal elkezdhesse a művelést. Vagyis nincs úgy, ahogyan azt a hétköznapi emberek megértették. Ha valaki elkezd a gyakorlatokat és ennél egyáltalán nem gondol a betegséggyógyításra, akkor az a legjobb, mert a művelésnél meg van követelve, hogy ne legyen ragaszkodó, a gyógyulás jön, anélkül hogy törekedne rá az ember. Mihelyt viszont megvan az igénye arra, akkor az ragaszkodás, és a hatás akkor nem jó. Ha úgy véled, hogy te éppen abszolút a betegséggyógyításra jöttél, akkor neked van egy ragaszkodásod, az szintén úgy van, hogy a Dáfá terjesztése a világban nem arra van ott, hogy eltávolítsa az emberek betegségeit, az ok az az emberek megváltása, a betegségeltávolítás azon ember testének a szabályozására szolgál, aki meg kellene legyen váltva. Ha egy ragaszkodás miatt jött, az semmi mást nem jelent, mint hogy szorosan a kezében tartja a betegséget és nem engedi el, akkor természetesen nem tűnhet el a betegség.

Az emberiség ésszerű gondolkodása összehasonlítva a világegyetem elveivel éppen fordított, minél inkább törekszik valamire, annál kevésbé kaphatja meg. Csupán ha el tudod engedni ezt az érzületet, akkor tudod ezt a betegséget is elengedni. Ha a műveléshez jön az ember, nem szabad betegséggyógyításra gondolni, egyszerűen semmire sem szabad törekedni, ezért azok számára, akik betegségekkel gyakorolnak, az a legjobb, ha nem törődnek többé a betegséggel. Ha nem törekszel többé, ha nem törődsz többé vele, ha te egyszerűen a gyakorlatoknál vagy a gondolataiddal, akkor lépésről lépésre jobban leszel, könnyen lehetséges, hogy a gyakorlatok után hazamész és az éjszaka folyamán az összes betegség eltűnt. (taps) Kínában sok helyen léteznek emberek, akik pontosan ilyen jelenségeket terjesztenek, ők ezt nagyon misztikusnak találják, sok ember által lesz tanulva és ezért egyre több ember létezik, aki tanulja.

Én egyszerűen ezt az elvet akartam elmagyarázni nektek, ha gyorsan megy, akkor ez azon múlik, hogy nem törekedett rá, azok, akik még arra törekednek, lassabban fognak előrejutni. Nekem a következő beállítottságom van a betegségekhez: Ha ezt a tanítványok számára csinálom, akkor azt nem betegségeltávolításnak hívják, ez azt jelenti, hogy megtisztítom a művelők bentjét, a tisztításnak a célja az az alapkőnek a lerakása a művelés számára. Ha az embernek betegségei vannak a testén, akkor nem jöhet létre művelési energia, mi van (a teendő) akkor? Ha te a gyakorlatokra jössz, akkor te pontosan a gyakorlatokra jöttél, akkor neked nem szabad ragaszkodásokkal rendelkezned, nem is kellene semmiféle szándékaid legyenek ennél, akkor ez a legjobb, ezen körülmények között megtisztíthatom a testedet számodra, olyannyira megtisztíthatom, hogy szinte a betegségmentesség állapotába jutsz. Némelyeknél azonban úgy van, hogy akkor, ha nem zavarja a művelésedet, neked még meg lesz hagyva egy keveset a betegségeltávolítás és betegség benyomása. Miért van meghagyva számodra ez a picike? Mert némely művelőknél kell legyen téve valami a megvilágosodási képesség emelésére, ezért van ez úgy csinálva. Hiszen gondoljátok csak át, ha egy embernek a felszínes teste valóban nem rendelkezne többé betegségekkel, akkor az természetfeletti lenne, ha még a betegségeltávolításnak az érzése sem létezne többé, akkor az nem lenne művelés, természetesen akkor hinne benne az ember, micsoda akadályozhatna meg egyvalakit akkor még a hitben? Kétség nélkül hinne az ember. Ezért szórványosan úgy van, hogy a körülményeknek megfelelően még meghagynak egypár hasznos tényezőt a művelésre, aztán meg lesz nézve, hogy te hiszel-e vagy sem, a cél az, hogy ezáltal a művelő felismerésen keresztül művelje ki magát, így ven-e ez vagy sem? (taps)

De létezik még valami, amit világossá kell tegyek számotokra, az emberek a művelésüknél szintén még néhány bosszúságba fognak ütközni, nehézségek is fognak létezni. Ezek a nehézségek kétféleképpen mutatkoznak meg, az egyik a testi rosszullét, a másik az, hogy mások az idegeidre mennek. Én mondom nektek, hogy a testi rosszullétnek semmi köze sincs a betegséghez, de a megjelenésében pontosan úgy mutatkozik meg, mint egy betegség. Ti mindannyian tudjátok, hogy ez a karma eltávolítása. Mit jelent a karma eltávolítása? Valójában én hagyom az egész testedet megtisztulni, az emberek az emberek között születnek újra, ez így megy életről életre, életről életre, némelyeknél ez több mint hússzor megy így, némelyeknél több mint harmincszor, némelyeknél ez még több. Tehát olyan gyakran születik újra az ember, az embereknél ez így megy ide s tova, mindegyik alkalommal jó csomó karma lesz létrehozva, természetesen mindegyik alkalommal betegségek és fájdalom is létezik, ennél egy rész szintén le lesz bontva belőle, ámde bárhogy is, mindegyik alkalommal nagyon sok fog létezni ebből, ha aztán sokat gyűjtött belőle az ember, akkor jön a betegség. Ha az emberek betegek lesznek, akkor orvosokat keresnek fel. Ha egy orvos gyógyít, akkor csak a testnek a felszíne lesz rendbehozva, a betegséggel és a hozzá kapcsolódó fájdalommal az emberek némi karmát is bontanak le, azonban a karmának a legnagyobb része, valamint a betegség keletkezésének a legalapvetőbb okai a másik dimenzióban találhatóak, oda nem jut el az orvos, a betegség keletkezésének a tulajdonképpeni oka ott van, következőképpen az embereknél életről életre újra és újta fennmarad némi karma.

Tudjátok, hogyan áll ez a mostani emberek testével? Mikor tanfolyamot adtam, láttam, hogy némely tanulóknál még a csontvelő is darabról darabra fekete volt. Természetesen ezt nem lehet látni ebben a dimenzióban, mert a karma más dimenziókban mutatkozik meg. Mit lehet akkor csinálni? Az emberi testeknél a mikroszkopikus részecskéktől a felszínnek a részecskéjéiig úgy van, ha tehát többdimenziósan szintről szintre a kicsiből a nagyba tekint az ember, akkor ez hasonlít a fáknak az évgyűrűjeire, és a szintek egyike sem tiszta. Én az abszolút közepétől fogva szeretném megtisztítani a testet számodra és ha te nem művelnéd magad, akkor ezt senki sem tenné meg számodra különben.

Korábban a buddhizmusban arról beszéltek, hogy emberek nem tudják magukat egy életben a beteljesüléshez művelni, az emberek nem tudják saját magukat megtisztítani magukat, és a megemelkedés akkor még nehezebb. Ha az ember művelésen keresztül előre szeretne jutni, akkor ez egy ortodox Fá kell legyen, csupán akkor megy az. Ha ti a Dáfá-ban szeretnétek művelni magatokat, akkor a karmát, amit a testetekben halmoztatok fel, a szennyet, amit ti saját magatok szereztetek be, valamint minden okot, ami rossz hatást fejt ki a testben, nekem ki kell nyomnom. Ha ez egy alkalommal lenne kinyomva a felszínes testedből, akkor emberek azt nem tudják elviselni, meghalának, és aztán? Ha ezt kinyomja az ember, akkor egy nagy rész más dimenziókból [másik dimenziókon keresztül] van kívülrre szállítva, ki lesznek hozva a testedből, és csak egy parányi kis rész lesz kinyomva a tested felszínéből [felszínén keresztül].

Miért kell a felszínből kimenjen? Nem lenne egyszerűbb, ha minden más dimenziókon keresztül tűnne el? Úgy csinálva, az nem felelne meg a mennyei elveknek. A nyereség veszteséget jelent, a tartozások ki kell legyenek egyenlítve, ezek mennyei alapelvek. Ha emberek karmát termelnek, akkor azt ki is kell egyenlítsék, és ez különösen érvényes a művelőkre. Valójában én csak egy keveset egyenlítették ki veled, akkor már úgy számít, mintha te egyenlítetted volna ki, minden azon alapszik, mert neked megvan a kívánságod a műveléshez. Ámbár én csak olyan picikét viseltetek el veled a felszínen, a tested hirtelen úgy fogja érezni magát, mint egy súlyos betegségnél, iszonyatosan rosszul fogod érezni magad, sőt némelyeknél úgy néz ki, mintha nem jutnának át. Jó megvilágosodási minőséggel rendelkező emberek tudják, hogy a művelés elkezdésével tulajdonképpen semmi félni való sem létezik többé, az ember már hallotta a Fát, olvasta a könyvet, az elvek hát világosak, miért kellene akkor még félni? Ilyen egy egyszerű és stabil gondolat, és hát jobban ragyog, mint az arany. Nem is vett be gyógyszereket, az orvost szintén nem látogatta meg, hirtelen minden eltűnt, és egy nagy nehézséget vészelt át, egy nagy darab karma lett eltávolítva, a még nagyobb darab karma más dimenziókból lett kitolva számodra. Ami valójában a felszínen mutatkozik meg, az csak egy kicsi picike, ez a karma akkor eltávolítottnak számít, neked lesz akkor beszámítva, hogy eltávolítottad. Innen jön az tehát, hogy a művelés folyamatában némelyeknél olyan dolgok fordulhatnak elő, mint fájdalmak a testen, a fájdalom ezen fajtájának az íze viszont persze még egészen más, mint bármilyen betegség. Ezért fordulhat tehát ez elő, ennek folyamán még meg is lesz vizsgálva, hogy te gyökerestől fogva stabil vagy-e vagy sem, a nehézségben lesz megnézve, hogy művelőnek tudod-e tartani magad, hiszel-e még abban az időben ebben a Fában? A buddhává való művelés mármost egy nagyon komoly dolog.

A világi Fán kívüli művelésnél a test már nagy mértékben meg lett tisztítva, akkor arhát-testnek is hívják, abban az időben a test már egy nagyenergiájú anyagból álló testté emelkedett, egy picike emberi sejt sincs pluszban, akkor ugyan még úgy néz ki a felszínen, mint egy hétköznapi ember, de ő már más. Abban az időben aztán nem fog többé betegségkarma létezni, mert a világ betegségei semmit sem tudnak többé ártani a nagyenergiájú anyagból álló testednek. Ha az ember elhagyja a világi Fát, akkor az összes betegségkarma már ki lett nyomva, a világi Fá művelésén belül viszont testi rosszul fog előfordulni, vagy ijesztő és mégis ártalmatlan dolgokba fog ütközni, te ennél nem fogsz félni, mások azonban halálra fognak ijedni, ez fog történni. Hiszen olyan sok ember van, aki valódi művelődő Dáfá-tanítvány, semmi sem történt, ameddig műveled magad, meg foglak védeni, természetesen többé nem is fogok törődni veled, ha már nem műveled magad, azt, amit teszek, a művelők számára csinálom. Ezért nem is kellene másokat hozzánk ráncigálj, hogy betegségeket gyógyítsunk. Pillanatnyilag én nem törődök a hétköznapi emberek dolgaival, ti sem kellene semmit se tegyetek, ami szabotálja a Fát. Ha egy ember nem műveli magát, akkor mindent el kell viseljen, amit tett, egészen mindegy, mibe ütközik, mindennek megvan a sorszerű oka. Ennyit ehhez a kérdéshez.

Tanítvány: Ma talán meg lehetnek tisztítva a jelenlevők testjei? Különösen nálam van olyan dolgokról szó, amelyek még más csigongoktól maradtak meg.

Mester: Maradatok lehetőleg lazák, azt is megmondhatom nektek, ha te itt ülsz és később a tanítás után kimész, akkor biztosan másképp van. Ha már erről beszélünk, akkor szeretnék még pár szót intézni azokhoz a tanulókhöz, akik nem jutnak előre szorgalommal, mert persze te tulajdonképpen egy művelődő ember akartál lenni, és hát saját magaddal szemben nem tudsz elég szigorú lenni, te tanulsz és néha nem, te műveled magad, aztán néha megint nem, és ezért testi problémák fognak adódni, mert ha te nem műveled magad valóban, akkor a test újra egy hétköznapi ember állapotába fog visszatérni. Akkor tűnődni fogsz, miért érzi a test mindig olyan rosszul magát. A művelés komoly. Miért érzi

rosszul magát a test? Ezt a kérdést akkor saját magadnak kell feltegyed, hiszel-e te a Fá-ban vagy sem? Hiszel te abban, hogy te egy művelő vagy? A szíved olyan állhatatos? Ha te valóban elérhetsz egy stabil művelést, ha te le tudod vetni az emberi érzületeket, akkor még csak egy másodperc sem szükséges, és minden betegséged eltűnt. (taps) A művelés nem engedi meg, hogy kétségekben éljen az ember. Ha a művelésnél te állandóan kérdezed magad: Valóban minden rendben van itt így ezzel a Fá-val? Akkor tulajdonképpen te azt kérdezed magadtól: Művelem én tulajdonképpen magamat? Most hétköznapi ember vagyok-e vagy művelő?

A Fofá valódi művelése semmiképp sem olyan hanyag, mint a vallások a Fá végének az idejében, a művelés egy nagyon komoly dolog. Ha nem tudsz stabilitást elérni, akkor minden hiábavaló dolog. Ha te hírnevet, gazdagságot és érzelmeket el tudsz engedni és aztán még mindig nem jutnál el a beteljesüléshez, akkor ez már meghökkentene engem. Mert ha emberek hírnevet, gazdagságot és érzelmeket elengedhetnének, akkor ez azt jelentené számukra, hogy ők el tudják engedni az életet. Miért élnek hát az emberek? Hát nem mindig pénzről, hírnevről, emberi érzelmekről van szó? Ha te el tudod engedni ezeket, lehetsz-e akkor még egy ember? (taps) Az emberek ilyen dolgokért élnek, és csak az istenségek nem rendelkeznek többé ezekkel a dolgokkal. (taps) Én viszont megmondhatom nektek, az istenségek nem is olyanok, mint azt az emberek elképzelik, vagyis mint egy szobor, amelyik teljesen mozdulatlan. Az emberek nem tudják, hogy ez hihetetlenül szép a mennyben. Ők még jobban szórakozhatnak, mint az emberek, csak ez náluk nemes, könyörületességgel telített, olyan szép, hogy nem talál szavakat rá az ember. Pontosan azért, mert olyan magas látókörrel rendelkeznek, vannak olyan nagy képességeik is, a testük ide-oda lebeghet, ide-oda repülhet, ez mindenütt olyan csodaszép és az emberi nyelv ezt nem írhatja le. Az emberek itt egyáltalán nem rendelkeznek az odaát levő színekkel, az istenségek alakjai nagyon csinosak, egyszerűen túlságosan csinosak.

Az itt ülők között léteznek idősebbek, természetesen léteznek fiatalabbak is, a művelésnél úgy van, hogy az emberi test visszatér az eredeti arculathoz, minél magasabbra mennek, annál fiatalabbak lesznek, ha te valóban eléred, hogy visszatérsz az eredeti arculatodhoz, akkor fel fogod fedezni, hogy nagyon, nagyon fiatalnak nézel ki. Némelyeknél úgy van, hogy ugyan már nagyon öregek, de az összességük egy serdülőkorú vagy egy kisgyermek. Tudjátok, hogy sok öregebb ember kap egy öregkori demenciát [amikor az öregebb emberek szenilisekké válnak], a nép száján „öreg kisgyermek”-nek [nagy gyermekeknek] nevezik őket, ők a kisgyermekkel veszekszenek valami ennyivalóért és a kisgyermekkel játszanak. Miért? Akkor azt mondják, ez az ember öreggé vált volna, olyan öreggé, hogy minden túl késő [semmi nem működik], a modern tudománnyal csak így lehet megmagyarázni. Én viszont megmondhatom nektek, ha emberek öreggé váltak, akkor sok ragaszkodás is el lehet engedve, akkor semmi több sincs meg az emberek céljaiból és vágyakozásaiból, ha aztán ő ezt mind elengedheti, akkor újra napvilágra jut az eredeti természete. Könnyen lehetséges, hogy az összelleme elvileg már egy kisgyermek, akkor ez úgy fog megmutatkozni, hogy öregkorában úgy viselkedik, mint egy kisgyermek. Én megmondhatom nektek, hogy ez igaz. Minél magasabbra jut az ember a művelésben, annál csinosabb és fiatalabb lesz minden. Némelyek azt mondják, ők látják az élőlényeket a következő alsó szinten, olyan hajjal, amelyik teljesen rendetlen és már nem fésülhető többé, az ok abban rejlik, hogy egyre rosszabbul néz ki, minél tovább jut le az ember. A művelésnél úgy van, hogy egyre szebb lesz, minél magasabbra jut az ember, nemcsak úgy van, hogy a testnek nincs betegségekarmája többé, az egyre tisztább is lesz.

„Különösen azok a dolgok, amelyek még más csigongoktól maradtak meg”? Ameddig te valóban műveled magad, ezeket a dolgokat mind én szabályozni fogom számodra. Ilyen dolgokat neked különösen nem kellene a szívedre vened és nem is szükséges törnöd rajtuk a fejed. Űzd el azokat a gondolataidból. Ha te csak ilyen dolgok miatt jöttél, akkor az nem megy, ha túl erősen kapaszkodsz beléjük, akkor az semmi mást nem jelent, mint hogy te fogva tartod azokat a kezekkel és nem tudod elengedni, még ha el is távolítanám őket számodra, ámde a belsődben te még nem lennél stabil. Ha te valóban szeretnéd művelni magad, akkor minden rossz dolgot el fogok venni tőled.

Tanítvány: Mi eljöttünk ez alkalommal erre a Fá-magyarázatra, Ön mindenkinek fog ajándékozni egy Fálun-t?

Mester: Ami a művelőket illeti, úgy én mindannyiójukkal törödni fogok, ez érvényes úgy azokra, akik azért jöttek ide, hogy hallgassák a Fá-t, mint azokra is, aki ezt nem tudták elérni. És ez nem csak a Fálun-nak a behelyezése, a magukat a Dáfá-ban művelő tanulók számára én az egész testet rendbe kell

hozzam, ezért mindegy, hogy látsz-e engem vagy sem, ameddig te valóban műveled magad, akkor mindent meg fogsz kapni, amivel rendelkezned kell. Kínában csak pár tízezer ember létezik, aki hallgathatta az előadásomat (tanításomat), és mégis most egész Kínában mindenütt léteznek művelők. Olyan sok ember még sohasem látott engem, és mégis ők rendelkeznek mindennel, ami a Dáfá műveléséhez szükséges. Persze én egy olyan nagy Fát terjesztek, ha mindez a főtestem által kellene legyen elintézve, akkor ez nem lenne elérhető, ezért nem vehetek (vehetnék) tekintetbe mindenkinél minden aspektust [nem lenne lehetséges vigyázni mindegyik személy minden szempontjára]. Én behelyezek nektek egy Fálun-t, ameddig te műveled magad, ha te olvasod ezt a könyvet és jónak találsz a Fát, ha te aztán szeretnéd művelni a Dáfát és valóban megvan ez a gondolatod, akkor észre fogod venni, hogy a tested másképp érzi magát.

Az, amit én számodra megteszek, nem csak a Fálun behelyezése. Gondoljátok egyszer át, egy magát nem művelő ember, aki nem rendelkezik olyan mechanizmusok fölött, amelyek a műveléshez szükségesek, milyen egy testet tud már kiművelni? Ami a Fálun-t illeti, úgy az a gyökere minden dolognak, amit adok neked, aztán még karma kell legyen eltávolítva számodra, el kell legyenek távolítva az utadból az embervilágnak és különböző szinteken sok dimenzióknak a tartozásai és mindenféle régi kapcsolatai, sok mechanizmus kell legyen adva neked, amelyik úgy a testen belül, mint kívül is mozgásba helyezheti az egész tested átváltozását, aztán még dolgok kell legyenek behelyezve számodra az elixírmezőbe és más részekbe, ezek olyan dolgok, mint a magvak, és több mint tízezer dolog fog létrejönni, aztán a neveitek még le kell legyenek törölve számotokra a pokolban, ezt még lehet tudatni veletek, és még nagyon sokkal több lesz megcsinálva számotokra, csupán akkor művelhetitek magatokat valóban, akkor juthattok csupán valóban sikerre a Dáfá művelésében.

Néha beszélek arról, hogy a hamis csigongok [csigong-mesterek] egyszerűen embereket csapnak be, valóban azon vannak, hogy embereket csapjanak be. Mit tehetnek meg számodra? Semmit sem tettek meg számodra. Ha nem adják ezeket a dolgokat az embereknek, hogyan tudnának akkor gyakorolni? Lehetne-e sikerük a gyakorlatok végzése által? [Tudnák [ezeket a dolgokat] termelni gyakorlaton keresztül?] Ehhez jön még, hogy védelem nélkül életveszély áll fenn számodra a művelés közben, mert emberek persze karmát kell visszafizessenek. Ha nem védene meg téged az ember, mi történne, ha te valakinek korábbról egy étellel tartozol? Léteznek-e ma még egyáltalán emberek, akiknek egy élet sem terheli a lelkiismeretüket? Milyen sok karma létezik életről életre a mai napig? Az embervilág mármost veszélyes, ha aztán az ember nem tudja viselni a felelősséget az emberekkel szemben, akkor az az emberek becsapása, ezért mondom én, hogy ők valóban embereket csapnak be. Mivel ti Dáfát műveltek, mindezek a problémák meg lesznek oldva számotokra, ameddig te valóban tanulsz, meg fogod ezt kapni.

Az itt jelenlevők között léteznek olyanok, akik egy igazán magas képzettséggel rendelkeznek, nektek viszont nem kellene hagynotok magatokat a modern elméletek által korlátozni. Ami a „Zhuán Fálun” könyvet illeti, ha nyitott égi szemmel rendelkező emberek néznek bele, akkor fel fogják fedezni, hogy mindegyik jel (írásjegy) egy szvasztika, és mindegyik jel (írásjegy) egyidejűleg egy buddha is. Akkor hát gondoljatok egyszer utána, milyen sok erő létezik ebben a Fá-ban? Milyen sok buddha létezik ebben a könyvben? Aztán ehhez jön még, hogy mindegyik jel (írásjegy) magában hordozza különböző szinteknek a buddhát, mert ez a könyv magába zárja a világegyetemben levő különböző szinteknek a tanait. Minden alkalommal, mikor a művelés folyamatában megemelkedsz, fel fogod fedezni a könyv olvasásánál, hogy ugyanannak a mondatnak más jelentése van, mint mikor korábban olvastad. Te megint egy új megértést kapsz, neked egy másik szintnek a jelentése lesz elmagyarázva, mert mindegyik jelben (írásjegyben) különböző szintek számtalan buddhája létezik. Természetesen hétköznapi emberek ezt nem láthatják, és ezért mondom én nektek, hogy ez a könyv különösen értékes. Korábban az előadás közben ráadásul úgy volt, hogy némely emberek az ülepük alá helyezték, ők egyszerűen még nem voltak tudatában, mi ez a Fá, ha viszont te mindennek tudatában vagy, akkor felfedezed, hogy mindez nagyon komoly. Mindegyik gondolatnak tudatában van a művelés közben, és mielőtt ki is fejlesztesz egy gondolatot és bármilyen gondolatot is akarsz hagyni létrejönni, ő már tudja azt. Az embereknek olyan az érzésük, hogy a gondolati tevékenységeik nagyon gyorsak, azonban egy olyan dimenzióban, amelyik egy kicsit gyorsabb, ezek egy nagyon lassú reakciónak egy folyamata, ha te még egyáltalán nem is gondoltad végig, odaát már tudja, ha te a gondolatot éppen egybeilleszted, odaát már tisztában van vele.

Némelyek mondják nekem: Tanár, én fizetek egy kevés tanfolyamdíjat, és ez és ez a családkból nem jött a tanfolyamra, te fogsz hát adni neki bizonyára egy Fálun-t? Természetesen nem is lehet rossz néven venni tőle, ő egyáltalán nem tudja, hogy ezeket a dolgokat nem lehet azoknak adni, akik nem művelk magukat. Én mondom nektek, ha még olyan sok milliárdot is adtok ki, persze nem vehetitek meg, ilyesmi nem létezik az embereknél, ez természetfeletti, ezek az istenségeknek a dolgai. Egy bizonyos szemszögből nézve, az ő élőlénye sokkal inkább értékes, mint a te mostani egy embernek számító élőlényed [az ő élete a te jelenlegi életednél értékesebb], ez egy magas intelligenciájú élőlény, hogyan lehetne tehát még egy értékkel mérve [mérhetnék tehát pénzzel]? Ha azonban egy ember művelni szeretné magát, akkor költségmentesen neki tudom adni, és nem csak ez, véges-végül még meg is foglak védeni a beteljesülésig.

Tanítvány: Hogyan lehet megmagyarázni, hogy egy élőlény még nem érte el az előre meghatározott korát és aztán meghal, mi lesz az ilyen emberekkel?

Mester: Később nem kellene többé olyan kérdéseket feltegyetek, amelyeknek semmi közük a műveléshez. Sőt némelyek megkérdezik, hogy a papír égetésének van-e hatása vagy sem, ezeknek a dolgoknak semmi közük a Dáfá műveléséhez, azonkívül nincs időnk válaszokat adni ezekre. Ha egy ember meghal, anélkül hogy elérte volna az előre meghatározott korát, akkor ez nagyon siralmasan áll körülötte, én szintén már beszéltem ezekről az elvekről, nevezetesen, ha egy ember megszületik, akkor az istenségek már készre elrendezték ennek az embernek az életét, ha ő még nem jutott az életének a végére és hirtelen meghal, akkor egy nagyon fájdalmas helyzetben lesz. Mire gondolkod a fájdalmas helyzettel? Mert egy élőlénynek megvan az elrendezése, mit eszel, mit iszol, a pozíciód a társadalomban, a helyed az életben, mindez készen el van rendezve. Ha egy ember hirtelen meghal, akkor mindez elvész, ha ő még nem jutott el az élete alkonyához, akkor még nem is születhet újra, a szellem akkor egy rendkívül sivár dimenzióba fog menni. Ott benn nem létezik semmi, ez pontosan olyan, mintha egy ember a Marsra menne. Valójában a Marson is léteznek emberek, ők egy másik dimenzióban vannak, az, amit mi látunk, éppen az ezoldali sivár dimenzió. Ha az ember aztán hirtelen egy ilyen helyzetben látja viszont magát, semmi ennyivaló, semmi innivaló, semmi, akkor az keservesen kemény, azonban nem fog éhen halni, nos, akkor ő egyre tovább fog várni ebben a dimenzióban, csupán ha el van érve az életének a valódi ideje az emberek dimenziójában, születhet újra. Pontosán erről van szó a hontalan lelkeknél és vad kísérteteknél. Korábban a buddhizmusban beszéltek a „továbbvezető megváltás”-ról, „továbbvezető megváltás”, most azonban egyáltalán nem tudják már az emberek, mire lehetett gondolva a „továbbvezető megváltás”-sal, a „továbbvezető megváltás” pontosan olyan emberek számára lett elgondolva, akik ilyen úton és módon haltak meg, ha egy normál ember halt meg itt és már újra is született, minek kellene akkor még a „továbbvezető megváltás”? Mikor korábban a továbbvezető megváltásról lett beszélve, akkor éppen ilyen élőlények voltak elgondolva.

Ez alkalommal szeretnék még egy kérdést tisztázni, ennél egy társadalmi problémáról van szó. Most sok országban léteznek emberek, akik az „eutanáziát”-t vitatják meg. Én mondom nektek, ha egy beteg nem tudja elviselni a fájdalmakat és saját maga szeretne meghalni, akkor az az ő dolga, ha viszont ennél segít neki valaki, akkor az ölés, olyan nagy karma keletkezik, mint az emberek megölésénél és az istenségek ezt mindannyian így látják. Azonkívül ő még a legnagyobb fájdalomnak egy helyére lesz juttatva, egy még keservesebb dimenzióba megy. Azok, akik „eutanáziát”-t kívánnak, nincsenek ezzel tisztában, mikor ő megérkezett arra a helyre, meg fogja bánni, akkor persze kedvesebb neki a földön való szenvedés. Miért vannak az embereknek szenvedéseik? Ha az emberek a földön élnek, akkor karmát hoznak létre, némelyeknél ez sok, némelyeknél kevés, némelyeknél úgy kell legyen, hogy a halál előtt szenvedjenek, a szenvedésben sok karmát fizethetnek vissza az életükből és aztán a következő életben boldogok lehetnek. Némely embereknél úgy van, hogy a halál előtti másodpercekben vissza kell fizessék a karmájukat és aztán a következő életben nem lenne többé karmájuk. Ő azonban nem akar szenvedni, nem szeretne semmit visszafizetni, ezáltal aztán könnyen lehetséges, hogy a következő életben egy beteg testtel vagy még fogyatékoságokkal fog megszületni, egy rövid élet is lehetséges. Az emberek ezt egyszerűen nem értik meg, az emberek egyszerűen csak a „realitás” dolgaiban hisznek. Azt mondom, hogy az emberek már nagyon komolyan le lettek pecsételve (zárva pecséttel) a mostani tudomány csalóka képei által, csupán akkor jutnak az emberek olyan dolgokra, mint „eutanázia”. Ámde a végén senkinek sem lett segítve.

Tanítvány: Ami a művelőket illeti, erőfeszítéseket kellene tegyen az ember, hogy szorgalmas előrelépéseket tegyen a hétköznapi emberek munkájában, valamint a tanulásnál?

Mester: Az úgy kellene legyen. Éppen beszéltem erről a kérdéssel is. Miért? Mert amikor én a Fát terjesztettem, már figyelembe vettem ezt a pontot, [hogy] sok ember jönne, azért hogy tanulja, nagyon sok. A jövőben az egész emberiségben el fog terjedni, mert hát ez valami jó, az ember odaadja az univerzum Fáját az embereknek a műveléshez. Ha aztán több ember lesz, akkor ez egy nagy társadalmi kérdést hoz magával, ha mindannyian a templomba mennének, akkor nem lenne vége az emberi társadalomnak? Ezért az nem megy. Éppen mivel én a hétköznapi emberek társadalmában műveltetlek benneteket, felelhetek meg ti, művelőkként a legmesszebb menően az emberi társadalomnak a művelésükkel, ezáltal ez a probléma meg van oldva. Egyidejűleg lehetővé van téve, hogy az ember saját maga kapja meg valóban a Fát.

Te végezheted a normál munka mindenféle fajtáját az emberek között, a művelők minden élet- és munkakörnyezetben lehetnek jó emberek. Művelőként te mindenütt jó ember kell legyél. Ha egy művelő hibákat csinál a hétköznapi emberek társadalmában, akkor garantáltan ő saját maga vétkes ebben, művelőként az ember nem állította fel valóban elég komolyan a mércéket saját magával szemben. Ha neked van egy állásod és nem intézed el jól a munkádat, ha iskolásként nem készítetted el a házi feladatokat, ha te az órán (tanítás alatt) nem figyelsz oda, állíthatod-e akkor azt magadról, hogy jó ember vagy? Jó emberek minden környezetben jó emberek kell legyenek. Iskolásként természetesen jól kellene tanuljál, alkalmazottként biztosan jól kellene elvégezd a munkádat. Az ember meg kellene találja az egyensúlyt saját maga, a társadalom és az emberek között, persze ti mindannyian saját magatok is utánagondolhattok. Ha ti a mindennapokban egy keveset jobban csinálnátok, akkor kevesebb és kisebb bosszúság fog adódni, de sohasem lesz úgy, hogy ne legyenek konfliktusok.

Az emelkedések céljára vizsgálátok lesznek, a bosszúságok is a művelés közben legtöbbször még igazán hirtelen bukkannak fel, ámde ha te művelni szeretnéd magad, akkor azok semmiképpen sem véletlenek, mert ha te művelni szeretnéd magad, akkor én újlag meg fogom állapítani a művelésednek az útját, újonnan el fogom rendezni az életed útját, akkor egy művelő megemelkedéséről van szó és következésképpen a problémák is legtöbbször hirtelen bukkannak fel, véletleneknek tűnnek, igazán hasonlóknak tűnnek más emberek problémáihoz. Semmiképpen sem lehet, hogy egy istenség onnan idejön és nehézségeket okoz neked, csupán akkor lehet segítőkész az emelkedésed számára, ha úgy jelenik meg, mint hogyha emberek okoznának bosszúságot neked. Hogyan lehet ezt akkor jól megcsinálni? Ha te normális módon egy könyörületes állapotot tartasz fenn és problémáknál befelé nézel. Korábban már mondtam egyszer nektek, ha te nem szereted az ellenségeidet, akkor nem lehetsz buddha. Hiszen hogyan tekinthetne egy istenség vagy egy a művelésben levő ember hétköznapi embereket ellenségekként? Hogyan létezhetnének hát ellenségek? Természetesen ezt most még nem érthetitek el, fokozatosan kellene elérjétek. A végén el kell érjed, mert a te ellenségeid a hétköznapi emberek között levő emberek, hogyan válhatnának hát az emberek az istenségek ellenségeivé? Hogyan lehetnének méltóak arra, hogy az istenségek ellenségeivé váljanak?

Tanítvány: A Mester említette, hogy egy emberélet a születéstől a halálig istenségek által van elrendezve, hogyan hat ki akkor egy magzatelhajtás egy meg nem született [embrió] életére?

Mester: Ami azokat az embereket illeti, akik már elkezdtek a művelést, úgy ők azokat a dolgokat, amiket korábban csináltak, először is el kellene engedjék. Amit korábban tudatlanságban tett meg az ember, azt hát megtette, nem szükséges azon töprengenie többé, hanem csak még a művelésen. A művelésben való állandó emelkedés áll az első helyen. Ha te egy magát valóban művelő ember vagy, akkor minden probléma megoldásánál segíthetek neked, meg is oldhatom azokat. De egyvalamit, ha tudja az ember, hogy ez hibás volt, és ezzel a lelkiismerettel és tudással még egyszer megteszi, akkor az semmi mást nem jelent, mint hogy ne feleljen meg az egy művelővel szembeni követelményeknek, akkor nem művelő az ember.

Ami viszont a magzatelhajtást illeti, úgy elmondom nektek, milyen helyzetet láttam. A kórházakban, a kórházak sok ajtaja előtt és a kórtermekben a csecsemők (bébik) nagyon sok intelligens teste lebegett, némelyeknek minden végtagjuk nyomorék volt. Ezek a kis intelligens testek sehova sem mehetnek, nagyon szánalomra méltóak, némelyeknek közülük sorsszerű családi kapcsolataik vannak az anyával

valamelyik életből. Később vigyáznotok kell. Hiszen mivel te műveled magad, neked mindenben lehet segíteni.

Tanítvány: Kérem, a gyakorlatok miért kell legyenek a gyakorlatvezetők által oktatva? Félő, hogy eltérésekhez juthatna (vezethetne)? **[Nem félsz, hogy eltérések lesznek?]**

Mester: Ennél a kérdésnél ez így áll: Én elvárom a gyakorlatvezetőktől, hogy a gyakorlatokat a „kínai Fálun Gong”-ból való leírásoknak megfelelően adják tovább. A gyakorlatoknál úgy van, hogy nem mindannyian tudják úgy végezni a gyakorlatokat, mintha egy fából lennének faragva, ha léteznek kis eltérések, az nem olyan rossz. Ti viszont lehetőleg helyesen kellene végezzétek azokat, tartsátok magatokat – olyan jól, ahogyan megy – az előírásokhoz. A Fálun Gong-nak a gyakorlása szintén egészen más, mint más iskoláknak a gyakorlatai, ha más iskolánál nem gyakorol az ember, akkor az abbamarad, és az ember visszahúzza a művelési energiát. Nálatok ez másképp van, a Fálun Gong-nál az ember a Fá által van nemesítve, naphosszat kereken 24 órán át van egyre nemesítve az ember a művelési energia által, de ez hogyan lehet elérve? Éppen azért van így, mert a mechanizmusok, amelyeket beléd helyeztem, önműködően dolgoznak, miért kell viszont akkor még gyakorolnod? Te megerősíted ezáltal a mechanizmusokat, amelyeket behelyeztem számodra. Ezt jegyezzétek meg magatoknak, a gyakorlásotokkal megerősítitek a mechanizmusokat, amelyeket behelyeztem számotokra, amik azonban valóban nemesítenek téged, azok ezek a mechanizmusok, a mechanizmusok a művelési energiával nemesítetik naphosszat megszakítás nélkül az embert. A Dáfában való gyakorlás tehát úgy működik, hogy ezeknek a mechanizmusoknak egy meghajtó hatásuk van, ezért nem is fognak problémák adódni, ha a mozdulatok egy kevés kis eltéréssel rendelkeznek, ti azonban szintén olyan helyesen kellene gyakoroljatok, ahogyan csak lehetséges, a mozdulatok már meg kellene feleljenek a normának.

Tanítvány: Sok visszamaradott helyen nem lehet megnézni a gyakorlatok megtanulására szolgáló filmet, a mozdulatok egyiktől a másiknak vannak továbbadva, a másodiktól aztán a harmadiknak és ezért a gyakorlólhelyünkön a mozdulatok részben különbözőek.

Mester: Egyre több és több gyakorló fog létezni, szintén fognak létezni tanulók, akik sokat vannak úton, ezek a dolgok nagyon hamar meg lesznek oldva. Mert sokaknál nagyon nehéz, hogy megkaják a Fát, ennek nagyon is tudatában vagyok, aztán ehhez jön még, hogy mindannyian jönnek találják a Fát és szeretnék továbbadni másoknak, anélkül hogy sokat beszélnének, ők sok munkát intéztek el, mindezt tudom, ennél mérhetetlen erény és érdemek keletkeznek.

Tanítvány: Nekem van egy 2 éves lányom és egy 2 hónapos fiam, ma szinte magammal hoztam volna őket. Hogyan és milyen korban kezdhették el ők lehetőleg gyorsan a Fátanulást és a gyakorlást?

Mester: A kínai szárazföldön léteznek három- és négyévesek is, akik gyakorolnak, még nem létezik olyan sok hároméves, de jó csomó négyéves gyermek, aki gyakorol, ez nagyon elterjedt. Azonkívül nem is szükséges őket gyermekeként szemlélnetek, talán azt gondolhatnátok, hogy ők ezt nem érthetnék meg, én mondom neked, az könnyen lehetséges, hogy a természete jó, sőt jobban meg tudná érteni, mint a felnőttek. Mondják persze általánosságban, hogy a kisgyermek felfelvőképessége nagyon gyors, miért gyors ez viszonylag? Mert az eredeti bölcsessége még nem lett teljesen eltakarva, ezért a kisgyermek néha nagyon jó megértéssel rendelkezik, ha a kisgyermeknek még egy különleges származása is van, akkor a megvilágosodási képessége még jobb.

Tanítvány: Hogyan érthetem meg az égi szem kérdését? Az égi szem különböző szinteken való felnyitásával a gyakorlás közben egy még mélyebb megértést kaphat az ember a világegyetem igaz arculatáról (képmásairól)? Milyen akkor a buddhák megértése a világegyetem igaz arculatának (képmásainak) a tekintetében?

Mester: Ehhez a következőt tudom mondani nektek, az ok, amiért az emberek sohasem fogják megérteni a világegyetem igaz arculatát, az az, hogy az emberek az emberi szinten vannak. Ha buddhák értik meg a világegyetemet, akkor az a buddha szintjének a látóköre által van meghatározva. Alacsony szinteken levő istenségek szintén nem érthetik meg a világegyetem állapotait még magasabb szinteken. Más szavakkal, ha egy művelődő (magát művelő) ember különböző szinteken eljut a beteljesüléshez, vagy ha arról van szó, mit (miket) láttak a megvilágosultak különböző szinteken,

amelyeken tartózkodnak, akkor az (azok) a világegyetemnek az igaz arculata (képmásai), ami fölöttük található, nem is pillanthatják meg.

Azonkívül a ti művelési folyamatokban szintén nincs úgy, hogy minden egyes embernek ki lesz nyitva az égi szeme. Ha úgy lenne, mint egy buddhánál, hogy mindent nagyon tisztán bírna a szemei előtt, úgy nem művelhetné többé magát, csak még nagyon lassan haladna előre. Ha az égi szem valóban nyitva van, akkor a többi dimenzió még valóságosabban néz ki, mint az embereknek ez a dimenziója, a térérzékelés és a tárgyak látványa még sokkal tisztább, mint az embereknél, valóságosabb is. Normális módon azokat a tanulókat, akik láthatnak, csak részben hagyom látni a körülményeket más dimenziókban, azoknak, akik nagyon sokat láthatnak, egy kicsit zavarossá van téve a tekintetük, vagy csak az alacsony szinteknek a dolgait engedi nekik az ember tisztán látni, kivéve, ha egy kivételes esetről van szó. Miért van ez így? Ha nagyon tisztán hagynák látni az embereket, akkor mindannyian azonnal jönnének a műveléshez, nagyon stabilok is lennének, akkor viszont ez a ködnek az áttörését is jelentené. Nem létezne többé a megvilágosodás, a művelés nem számítana többé. Emberek csupán a ködben művelhetik magukat, csupán a ködben ismerhetnek fel, csupán ha ezen körülmények között szenved, számít ez. Ha mindent egészen tisztán látna az ember, akkor biztosan nem panaszkodna, mindegy, milyen sok bosszúságot is kellene elviseljen az ember. Hogyhogy olyan nehezen emelkedhetnek meg a buddhák? Ő mindenben tisztán tudja látni az igazságot, hogyan kellene akkor megemelkedjen? Nagyon nehezen emelkedik meg, mivel nem létezik számára elviselendő szenvedés. Az emberek nem láthatják az igaz arculatot és csupán így művelhetik magukat, ha semmit sem lát az ember, az is keserves, az embereknél minden keserves.

Némelyek megkérdezik: Tanár, ámde én már gyakoroltam, hogyhogy még mindig nem tűntek el a betegségek? Akkor megkérdezem őt, hogy a betegségek meggyógyítása miatt jött-e ide. Vagy talán művelésre jött? Ha te a műveléshez jöttél, akkor neked egyáltalán nem kell a betegségeken töprengened, csupán ha egyáltalán nem gondolsz többé rájuk, [akkor] fognak eltűnni, csupán ha a ragaszkodások tova vannak, akkor fog minden megjavulni. Mert ha te még mindig egy hétköznapi embernek az eredeti nézeteit hordozod magadban, akkor nem tekinthetünk téged művelőnek. Tüntesd csak el az emberi ragaszkodásokat gyökerüktől fogva és nézd csak meg, mi történik akkor. Némelyek egyszerűen nem tudnak elaludni. Ha nem tudsz elaludni, akkor hát az a legjobb alkalom, hogy gyakoroljál. Nézd csak meg, hogy azután el tudsz-e aludni. Én csak azt szeretném mondani nektek ezzel, hogy egy parányi gondolatkülönbség uralkodik, a különbség az emberek és az istenségek között már csak egy ilyen apró gondolat, ha el tudja engedni, akkor egy művelő az ember, ha nem tudod elengedni, akkor te egy ember vagy.

Tanítvány: Léteznek most olyanok, akik a templomban művelik magukat? Az esetben, ha léteznek, lehetek-e én is egy olyan tanítvány, aki a templomban műveli magát?

Mester: A Fá terjesztésével a legtöbb ember a normális módon műveli magát, természetesen szintén létezik néhány apáca és szerzetes, aki Dáfá-t művel. A Dáfá művelésében nincs szó a formalitásról, valójában ezt minden buddha, tao és istenség így látja a mennyben. A buddhánál semmiképpen sincs szó a hétköznapi emberek formáiról, hanem az emberszív levetéséről. Mindegy, milyen sok templomot is építesz, és ha minden nap térden állva alázatos meghajlást is végzel a buddhák előtt, úgy ennek ellenére az ajtón kívül mindent megcsinálsz, amit akarsz, akkor az nem művelés. Ha te teljes szívedből saját magadat műveled, akkor a buddhák boldogok, ha ezt látják. A környezet nem játszik szerepet, a Mester törődni fog veled, ha ti igazán művelitek magatokat. A művelésnél már csak arról van szó, hogy eltávolítsátok az emberszívet művelés által. (taps) Sőt úgy van, hogy a Dáfá-nak a művelése lelassul, ha az ember elhagyja az emberi közösség bonyolult környezetét. Természetesen, ha te most a templomba szeretnél menni, azért hogy műveld magad, akkor nekünk pillanatnyilag nincsenek is meg a feltételeink erre.

Tanítvány: Ha az emberi test át lett változtatva nagyenergiájú anyaggá, van-e hatása akkor ennek arra, amit az ember megeszik (mit eszik az ember)? [Milyen hatása van az ételeknek, amiket eszünk, miután az emberi test átváltozik nagyenergiájú dologgá?]

Mester: A dolgok, amiket eszik az ember, a mechanizmusok által át lesznek változtatva a művelés közben. Normálisan kellene továbbművelje magát az ember.

Tanítvány: A beteljesüléshez művelhetik-e magukat azok a kínaiak, akik Amerikában születtek, de csak angolul beszélnek?

Mester: Pillanatnyilag sok fehér tanítvány is létezik és a művelést nem befolyásolja, bármilyen nyelvet is beszél az ember. Mikor egy tanfolyamot tartottam a fehér tanulók számára Svédországban, ezeknek a megértése nagyon is jó volt, a megemelkedésük a művelés folyamatában szintén nagyon gyors volt. A kínaiak egy nagyon hosszasan a múltba nyúló történelemmel, egy nagyon messze a múltba érő kultúrával rendelkeznek és a kínaiaknak a különlegessége az erős zárkózottságuk, ők nagyon sok dolgot cipelnek ide-oda magukkal a szívében. Ha az ember racionálisan valóban meg akar értetni valamit a kínaiakkal, akkor az elveket abszolút érthetően kell elmagyarázni. A fehéreknél ez viszont másképp van. Ők nyitottak (kifelé fordulóak) és megmondják, amit gondolnak. Ha ő felizgatja magát, akkor látod azt, és azt is látod, mikor örül, ott nincs sok dolog tárolva a szívében, minden a felszínre jön. A megérzésük erősebb, mint a kínaiaknál, és nem szükséges feltétlenül a legmélyebb elveket elmagyarázni, ha érthetően magyarázza el az ember, akkor ők megértik, nekik nincs túl sok gátlásuk a belsejükben és ezáltal igazán gyorsan művelik magukat.

Kínai [nyelv] nélkül ugyanúgy művelheti magát az ember, de egyvalamit kell mondjak ehhez, angolra csak az én felszínes jelentésemet lehet lefordítani, ha viszont nagyon helyesen szeretné lefordítani az ember a felszínes jelentést, akkor azt nem fogja elérni az ember, ennél azonban nem lesznek befolyásolva a magas szinteknek a tartalmi [belső értelmei]. Ha a jövő emberei a Fát tanulják, akkor az emberek felszínes szintjén levő dolgok nagyon fontosak. Ezért a jövő emberei számára nehéz, ha nem értenek kínaiul.

Tanítvány: Különböző népeknek különböző mennyországaik vannak, miért nincs ez úgy a feketéknél Afrikában?

Mester: A feketéknél is megvannak az istenségeik, akik teremtették őket, csak ők túl korán elfelejtették ezt.

Tanítvány: Minden vallásnak van mennyországa?

Mester: Csak az ortodoxoknak (igazaknak) van mennyországuk, az eretnekeknek nincs mennyországuk. Azonkívül ehhez jön a Fá végének az ideje, és következképpen a valóságban úgy van, hogy egy vallás sem rendelkezik többé valóban istenségekkel, akik törődjenek vele. Az, amit az istenségek betartattak az emberekkel, nincs többé betartva az emberek által, szintén léteznek egyes emberek a vallásokban, akik elsőként kezdték el, hogy rosszat tegyenek. Némelyek saját zsebre dolgoznak (pénzt zsebelnek be) a vallás gúnyjában, némelyek politikailag tevékenyek, némelyek tevékenyen romlasztják a társadalmat. Ők saját maguk már nem hisznek többé az istenségekben, ők saját maguk már nem tudják többé művelni magukat. Kérdezz csak meg hát egy szerzetest: „El tudsz-e vezetni engem a beteljesüléshez? Te saját magad el tudsz-e jutni egyáltalán a beteljesüléshez?” Én olyanokat kérdeztem meg, akik már 60 vagy 70 év hosszán át művelték magukat a templomban, ők többé azt sem merik mondani, hogy létezik egy Szukhávati-világ, miért művelik akkor még magukat? A mennyországok kapui már be vannak zárva, az esztelen dolog nem is istenségek által lett terjesztve, akkor még kevésbé lehet szó mennyországokról.

Tanítvány: Álmomban a Mester megtanított nekünk valamit és beszélgetett velünk, hogyan kellene megérteni az ilyen álmokat?

Mester: Léteznek némely emberek viszonylag jó velük született alappal, akik valóban kapcsolatba tudnak lépni velem, a kisgyermeknél ráadásul még több példa van. Ha viszont normális módon a meditáció közben lát engem az ember, akkor a legeslegtöbb esetben semmit sem fogok mondani neked. Ha van is mondva valami, az egy utalás. Némelyek mondják, hogy a Mester álmukban megtanította volna nekik a gyakorlatokat, ennél a pontnál ti éberek kell legyetek, mert pontosan meg kell figyeljétek, mi van ott megtanítva nektek. Ha ez az öt gyakorlaton kívüli valami, akkor az egy zavarás számodra, ha neked el van magyarázva valami, ami az általam elmagyarázott Fá-alapelveken kívül van, akkor az abszolút nem én voltam, hanem egy hamisítvány. Ha te aztán hamisakba botlasz, elúzhatsz őket, mondhatod azt, hogy te Fálun Dáfát művelsz és nem szeretnél rendelkezni az ő dolgaival, ha akkor még mindig nem tűnik el, akkor kiáltsd a nevedet.

Tanítvány: A szenvedések elviselése karmát szüntethet meg, a betegségek elviselése is szüntethet meg karmát?

Mester: A betegségeknek a szenvedését, valamint az emberek szenvedésének minden fajtáját kibírni azt jelenti, hogy karmát szüntet meg. Ha a betegségek fájdalmait viseli el az ember, akkor karmát is szüntet meg. Hiszen éppen mondtam, ha egy embernek egész élete hosszán át nincsenek betegségei, akkor a halál után véglegesen a pokolba megy, mert egész életében csak karmát halmozott fel és semmit sem távolított el belőle. A boldogság olyasmi, amire a hétköznapi törekszenek, ha a magukat művelő emberek nem viselnek el szenvedést, akkor nem egyenlíthetik ki a karmát, amelyet korábban okoztak. Egyidejűleg nem létezne gondolati megemelkedés, és ezáltal ez nem is művelés.

Tanítvány: Templomokban mikor fognak létezni tanítványok?

Mester: Nem arra gondoltam, hogy ti nem szabad a templomba menjete a művelésre, léteznek már szerzetesek templomokban, akik Dáfá-t művelnek, ők amúgy is már szerzetesek voltak és nem tudtak volna többé visszatérni az emberi társadalomba. Következésképpen ez a helyzet elő fog fordulni egy bizonyos időben. Azok viszont, akik nem szerzetesek vagy apácák, ti művelhetitek magatokat otthon, amit én hátrahagytam számotokra, az a hétköznapi emberek társadalmában való művelésnek az útja.

Tanítvány: Én remélem, hogy a Mester mindenki számára felnyitja az égi szemet.

Mester: Erről nem szükséges többet beszélnünk. A művelési folyamatodban, ha te olvasod a könyvet, ez el van rendezve számodra. Minden, amire a művelőknak szükségük van, bezárólag az égi szem felnyitásával, el van rendezve számodra, de nem fogunk hagyni mindenkit látni.

Tanítvány: A férjem meghalt és én túl erősen függök rajta, hogyan tudnám elengedni ezt az érzületet?

Mester: Az „én túl erősen függök rajta” a hétköznapi emberek egy érzülete, csupán ha leveted azt, művelheted magad. Én csak megnevezek nektek egy egyszerű elvet, az emberek ugyan ragaszkodnak (tapadnak) a hétköznapi emberek közötti családi kötelékekhez, de tudod-e, milyen gyakran született te újra a hétköznapi emberek között? Milyen sok szülőd, testvéred, házastársad, lányod és fiad volt neked? Ha újraszületsz a hétköznapi emberek között és így függnél minden életnek minden rokonán, el tudod-e érni ezt egyáltalán? Melyek hát a te valódi rokonaid? Csupán azok a rokonok a te igazi rokonaid, akik azon a helyen élnek, ahol a te élőlényed [életed] meg lett teremtve, ők várnak a visszatértedre, te azonban ide-oda tévelyegsz itt és mulandó dolgokba kapaszkodsz.

Mindegy, hogy egy családba jut-e be az ember, hogy a világba jut-e be, ez mindig olyan, mint egy hotellátogatás (szállodai tartózkodás), egy éjszakát marad az ember és a következő napon mindegyik megy az útjára, ki ismer még kit a következő alkalommal? A környezetekben létezik a szeretett férjed vagy más korábbi rokonok, megismered-e még őt? Ő megismer-e még téged? Én csak a Fá-alapelveket magyarázom el, ezzel nem arra gondolok, hogy ti nem kellene tiszteljétek a szüleiteket, amire én gondolok, az az, hogy ti le kellene vessétek az emberi érzületeteket. Mindegyik érzület, amelyik fékez téged, akadályozza a művelésedet, szilárdan tapad rád, hogy visszatartson téged a műveléstől, nem hagy téged buddhává válni. Ha ebből a nézőpontból szemléli az ember, akkor hát nem fejt-e ki démoni zavarást rád? Nem arra megy ki, hogy visszatartson téged a buddhává való műveléstől? És te saját magad egyáltalán nem jössz rá, mi folyik körülötted. Ezek amúgy is korábbi emberek, már minden elmúlt és ez még mindig megragad téged, akkor te annál inkább el kellene engeddd. Én elmagyarázom neked tehát itt az elveket, észhez szeretnélek téríteni. Ha te egy magát nem művelő hétköznapi ember lennél és a hétköznapi emberek között állandóan a korábbi emberek után sírnál, akkor ott szintén nem lennél boldog. Egy emberi élet nagyon rövid és ha egy buddha világából nézi az ember, az emberi társadalom még rövidebb. Ha két buddha párbeszédet folytat és látja a születésedet, akkor ők még beszélnek egymár szót és mikor újra utánad néznek, te már a sírban fekszel, olyan gyorsan megy ez. Az emberek azok ebben az időmezőben, akiknek ez nagyon lassúnak tűnik.

Tanítvány: Ha léteznek néha zavaros gondolatok, én is tudom, hogy ezek nem jók, ámde nagyon nehezen hagyják magukat elnyomni, ezek démonok?

Mester: Te már tudod, hogy ezek a zavaros gondolatok nem jók, akkor nyomd el azokat olyan jól, ahogyan megy. Én mondom nektek, ha egy ember a világon él, akkor normális módon nem ő az, aki gondolkodik, nem saját maga él. Hiszen nézd csak meg a mai embereket, az mindegy, melyik országban élnek, egy nap sem múlik el rohanás nélkül, hogyan élnek ők? Én mondom nektek, némely

embereknél ez úgy van, hogy ők félig nem saját maguk élnek, sőt némelyeknél úgy van, hogy ők többé egyáltalán nem saját maguk élnek.

Különösen érvényes ez a modern emberekre, tudják ők, hogyan élnek? Az emberek sok úgynevezett tapasztalatot kapnak az életükben a gyermekkortól fogva a felnőtté válásukig, és ezek az úgynevezett tapasztalatok képezik aztán az emberi gondolatokat és nézeteket. Az emberek úgy vélik, ha én így és így intézek el problémákat, akkor azok jól lehetnek elintézve, aztán így idővel makacs nézetek lesznek képezve, később te sok dolognál azon a véleményen vagy, hogy az nagyon jól lett elintézve, ámde te saját magad már eltúntél, te saját magad már elmentél aludni. Az a rész belőled, amelyik a hétköznapi emberek társadalmában él, vagyis a te hús-vér tested azon nézetek által lesz irányítva, amelyek az élet folyamán jöttek létre, ők ágálnak ide-oda, te az egész napon át zavarodott vagy és egyszerűen így éldegélsz el. Azonkívül mindezek a nézetek a te önvédelmedre jöttek létre. Ha neked nincs ártva, akkor nem is tudsz karmát visszafizetni, előnyöket fogsz kapni, amelyeket tulajdonképpen nem kellett volna megkapjál, te ártani fogsz másoknak és ezáltal szakadatlanul karmát fogsz létrehozni. Ez a karma viszont szintén élő, aztán az élet folyamán kialakított nézetek és a karma még összejönnek és ők képeznek gondolati karmát egy embernek az agyában, ezt kell akkor neked eltávolítanod a művelésed folyamatában. Mert egy ember művelésénél nem szabad ezt művelni, ha az ember ezt művelné, és te nem magadat [művelnéd], akkor te szintén nem működneél együtt, természetesen én szintén nem működneél együtt.

Én hagylak téged buddhává válni, én műveltetlek téged, akkor tehát neked le kell vetned a művelési folyamatban az életed folyamán kialakított nézeteidet, el kell távolítanod a gondolati karmát, amelyik helyettesített téged. Akkor gondoljátok át egyszer, ha tehát az ember el szeretné távolítani ezeket a dolgokat, ámde ez is valami élő, nem fog együttműködni és éppen mert az agyadban van, ingadozásba hozhatja a gondolataidat, gondolati instabilitásba juttat téged, ahhoz vezet, hogy te nem tanulod a Fá-t, hogy te nem hiszel a Fá-ban, erre és arra sarkall téged és ráadásul öntudatlanul rosszat csináltat veled. Mert mikor te korábban még nem műveltetted magad, embereket szidtál, rosszat gondoltál és ennél hoztad létre csupán ezt a karmát. Jó, akkor a gondolati karma dolgokat fog hagyni befolyjni a gondolataidba, gyalázkodó szavakat, nem hagy téged hinni a Fá-ban és ráadásul szidalmaztat veled engem. Én ezt nem veszem rossz néven tőled, mert nem te vagy az, aki szidalmaz engem, máskülönben a bűnöd már nagyon nagy lenne. A gondolati karmád az, amelyik szidalmaz engem, te viszont ezt el kell nyomjad a művelés folyamatában, máskülönben valóban te lennél, aki szidalmaz engem. Ezért, ameddig te elnyomod és kiszorítod, ameddig tudod, hogy az nem te vagy, aki káromkodik, hogy az a karma, ami itt kihat, hogy azok démonok, amelyek hatnak, akkor mi közösen eltávolíthatjuk, és újra megtalálhatjuk az énedet. Sok ember a világon pillanatnyilag nem saját maga él valóban, ők a tudatukért és a nézetekért élnek, amelyek az élet folyamán jöttek létre.

Tanítvány: Mik az égi jelenségek? Melyik magas szinteken vonhatja ki magát egy művelő az égi jelenségek utalása alól?

Mester: Az égi jelenségek nem fognak utalást adni az embereknek. Pillanatnyilag ezek csak azok az állatok, amelyek intelligens csit kaptak és aztán ebben a rossz emberi korszakban közvetlenül irányítanak embereket. Az istenségek egy nagy tárcsát állítottak be az emberiség számára a mennyben, amelyik forog, fent meg lett határozva, mikor melyik állapot bukkan fel az emberi társadalomban. Ha elfordult egy bizonyos ideig, akkor az emberi társadalomnál váratlanul fel fog bukkanni egy bizonyos állapot, ezek akkor az égi jelenségek.

Tanítvány: Mi a mérce a „reinkarnáció” számára?

Mester: A reinkarnációnak is van egy mércéje? A reinkarnáció folyamatában könnyen lehet, hogy valaki ez alkalommal ember, következő alkalommal állat, szintén könnyen lehetséges, hogy növényre reinkarnálódjon valaki. Mindenesetre minden lehetségesként újraszülethet az ember, de miként fog aztán újraszületni, egy ember karmájának a tömege által lesz meghatározva.

Tanítvány: Lehet-e előrelátni a jövőt a jóslás természetfeletti képességgel?

Mester: Lehet-e előrelátni a jövőt a jóslás természetfeletti képességgel? A jóslás természetfeletti képességgel lehet tudni egy embernek az életét vagy különböző életeit, még több is lehet. Némely

emberek ráadásul tudhatnak arról, honnan jöttek ide, azt is láthatják, hogyan néz ez ki a jövődel, nemcsak saját magáról tudhat, hanem másokról is, ez a jóslás természetfeletti képessége.

Tanítvány: Meddig tudhatnak a buddhák és bódhiszattvák a múlttól és a jövőről?

Mester: Csak hiányosság nélkül művelheti magát buddhává vagy bódhiszattvává az ember, csupán hiányosság nélkül fog tudni mindent. Neked nem szabad ilyen dolgokat egyfajta tudásként szemlélned, amelyre törekszel aztán, én szintén nem válaszolhatom meg ezeket a kérdéseket. Újra és újra kérdeznék engem: Hogyan él egy buddha? Én mondom neked, emberek semmi esetre sem szabad tudják, hogyan él egy buddha. Ha tudni akarod, hogyan él egy buddha, akkor egyszerűen műveld magad buddhává. Némelyek látták a Szukhávati-világot és a Fálun-világot, másik világokat is láttak, ámde ez csak úgy van, hogy neked azt mutatták meg, ami a te szinteden kell legyen látva, ha te valóban szeretnéd látni ennek az igaz arculatát, akkor neked először el kell érned egy buddhának a mércéjét, csupán akkor pillanthatod meg az igaz arculatát. Úgy van, mint ennél a Fá-nál, amiket te ezen a szinten láttál, azok ezen egy szint Fá-elvei, amiket te egy másik szinten látsz, akkor azok annak a szintnek a Fá-elvei. Magas szinteknek a valódi látványait nem szabad alacsony szinteknek megmutatni, ez az alapelve a világegyetemnek.

Tanítvány: Milyen lesz az ideimádkozott hamis buddháknak a távozása a jövőben?

Mester: Utána lesz nézve a jószívűségüknek és gonoszságuknak, és aztán meghatározva. Azok, akik zavarásokat okoztak a társadalomnak vagy a világegyetemnek, mind el lesznek távolítva, természetesen léteznek jók is, akiknek egy újraszületésben lesz adva egy kiút, minden el van rendezve.

Tanítvány: Létezik egy szisztematikus módszer a xinxing művelésére?

Mester: A Fá, amit én adok neked, a legszisztematikusabb, egy másik sem még szisztematikusabb, nézz csak bele a „Zhuán Fálun”-ba.

Tanítvány: „Ha az ember leteszi a kezéből a mészároskést, azonnal buddhává válik” – mondják a buddhizmusban, hogyan van ez a Fálun iskolájában?

Mester: Ezek a szavak nem Sákjamunitól származnak, az utána jövő emberek által lettek mondva, ezért ez azt is jelenti, hogy a Fá-vég idejének a buddhizmusában az ember nem művelheti többé igazán magát, szavak, amelyek nem a buddhától származnak, a buddha szavaiként vannak tekintve, a modern emberek egyáltalán nem is tudják már, hogy miről van szó tulajdonképpen, ezek nem a buddha alapelvei. Hogyan létezhetne hát olyasmi, hogy valaki sok embert megölt, aztán egyszerűen leteszi a kést a kezéből, és azonnal buddha lesz? Még a jó embereknek is művelniük kell még magukat, stimmel? Talán viszont arra is gondolnak ezzel a mondással, hogy az ember mától fogva semmi rosszat sem tesz többé, és szeretné elkezdni a művelést, de az út a buddhává váláshoz még mindig nagyon messze van.

Tanítvány: Elmagyarázhatná Ön valamivel még mélyebben „a test meg fog nagyobbodni” kifejezést?

Mester: Egy művelőnek a gondolatai, a testének a térfogata és a nagysága meg fognak nagyobbodni, ezért néha a második gyakorlat közben úgy tűnik nektek, mintha nagyon nagyok lennétek, némelyek úgy érzik magukat, mintha nagyon kicsivé váltak volna, mert a készre művelt test a másik oldalon úgy megnagyobbodhat, mint kisebbé is válhat. A (magukat) művelő embereknek a teste ténylegesen megnagyobbodhat, különben nem tudnád elviselni a megértést a világegyetem igaz arculatáról magas szinteken. A művelés közben különböző dimenzióknak a teste egyre nagyobb. Nekem a hús-vér testem, amelyik itt ül és amelyet ti láttok, ilyen nagy, ámde odaát egyik testem nagyobb, mint a másik, ők egyre nagyobbak lesznek, olyan nagyok, hogy azok közöttetek, akiknek az égi szeme a legjobban fel van nyitva, szintén csak a lábujjammak az alsó részét láthatják, még csak a lábujjammak a felső részét sem láthatják, és ezek még mindig nem a legnagyobb testjeim. Természetesen itt nem is akarok felválni, mester és tanítványok között nem is kell hazudni. Én mondom nektek, egy (magát) művelő embernek a térfogata ténylegesen megnő. Emlékszem arra, hogy az indiai jógában egy képen az van ábrázolva, ahogyan BoJiaFan (Bhagavan) beszél a tanítványaihoz: „Nézzétek csak, minden istenség az én testemben van”. Ezen a képen a kép minden istensége az ő testében van. Persze művelésről van szó, és a cél természetesen az, hogy istenséggé művelje magát. Egy istenségnek a nagysága a szintjének a magasságából, a gyümölcshelyzetének a magasságából származik, és következőképpen az isteni test megfelel a gyümölcshelyzet szintjének.

Tanítvány: Tervezte Ön, hogy a jelenlegi látogatásánál Amerikába egy kilencnapos tanfolyamot tartson?

Mester: Nem, az nincs úgy, az ok abban rejlik, mert ez a Fá már teljesen ki lett mondva (nyilvánítva). A „Zhuán Fálun” megjelenése után többé nem magyaráztam szisztematikusan. Mert ha még tovább magyaráznám, nem is tudnám százszázalékosan úgy elmagyarázni, ahogyan a „Zhuán Fálun”-ban van leírva. Egy tanfolyamon egy papír sem fekszik előttem tételekkel, én mindig a tanulók különböző körülményeinek megfelelően magyarázok, ugyanazt a kérdést különböző álláspontokról magyarázom el, ezért mindegyik alkalommal más. Ha én most még több tanfolyamot adnék és a Fá-t továbbra is szisztematikusan magyaráznám el, akkor megzavarnám a tanulók művelését a „Zhuán Fálun” szerint. Azt is felfedeztem, hogy ugyanannál a kérdésnél egyre magasabban magyarázok, minél többet magyarázok belőle, mert olyannyira, mint lehetséges, meg szeretném értetni a tanulókkal, (taps) ezért zavarnák meg az elmondott dolgok aztán a tanulók művelését. Ez a Fá már ki lett nyomtatva, ezért nem szabad többé szisztematikus tanfolyamokat adni többé, ámde ha ti a „Zhuán Fálun”-nak megfelelően művelitek magatokat, akkor az ugyanaz. Ha én viszont úgy, mint ma itten egyedi kérdéseket megválaszolókat számotokra, akkor az nem probléma.

Tanítvány: Olyan sok ember létezik a világon, hogyan tudhatja a Mester, ki műveli magát?

Mester: A megértés a magas szinteken és az alacsony szinteken való művelésnél nem ugyanaz, ez másképpen van, mint a te emberi elképzeléseid. Egy ember Fá-testeket (Törvényttesteket) hozhat létre a művelés folyamatában egy bizonyos szint elérésénél, ráadásul számtalan Fá-test lehet, a Fá-test aztán segít a (tiszteletteljes főnek is nevezett) főtestnek, hogy irányítsa a tanítványokat a végéig, hogy megvédje a tanítványokat és ennél nagyon sok konkrét dolgot tesz. A Fá-test a bölcsességem megnyilvánulása, a bölcsességnek ez a fajtája ugyancsak egy istenségnek az alakjával rendelkezik, világosan megmondva, én saját magam vagyok. Ezért a Fá-testem szintén úgy néz ki, mint az egész alakom, hordozza minden gondolatot, ő mindent megtehet, és persze semmit sem térül el a főtesttől. Azonban ezen szint alatt senki sem láthatja ezeket a belső kapcsolatokat, csupán ha túllépte az ember ezt a szintet, akkor láthatja azokat. Ha valami konkrétat csinál, akkor az ugyanaz, mintha én csinálnám személyesen, mert ő a gondolataim megnyilvánulásának egy megjelenési formája.

Tanítvány: Mi a különbség a „Törekvés nélkül magától megkapja az ember” és a „semmihez sem ragaszkodni és ennél a saját szívet magtalanítani” között?

Mester: Ha a Dáfá művelése közben a buddhista írásokat magyarázza el az ember, akkor az nem egészen megfelelő. Ha egy szűk szemszögből mondaná az ember, Sákjamuninak a szavai az ő iskolájának a dolgai, itt viszont az én iskolámnak a dolgai vannak, itt akkor a nincs második iskola kérdéséről van szó, ha viszont egy szélesebb szemszögből mondaná az ember, mindegyik Fá a Dáfá-ból ered, ebben jó csomó bonyolult tényező létezik, amiről te semmit sem tudsz. Ezért sohasem szeretem elmagyarázni a buddhizmusban levő fogalmakat és meghatározásokat. Csak néha mondok valamit ebből és hozok fel egy példát, akkor viszont szintén azon vagyok, hogy az én Fá-mat magyarázzam. Én a következő dologra is szeretnék rámutatni nektek, ha a fejedben a vallások dolgai léteznek és a Dáfá-ban műveled magad, akkor a legsürgősebben el kellene hagynod ezeket a dolgokat, juttasd saját magadat a tisztasághoz, máskülönben túl erősen lennél zavarva, azonkívül a buddhizmus dolgait vennéd, hogy megítéld a szavaimat, akkor nem tudnád többé művelni magad. Magában a buddhizmusban is beszélnek a „nincs második iskolá”-ról, most már az az időszak van, amelyikben a végkorszaknak a Fá-ja már zűrzavaros, nektek ügyelnetek kell.

Ha már arra jutunk, hogy a „nincs második iskolá”-ról beszéljünk, hány ember létezik hát a vallásban, aki valóban megérti ezeknek a szavaknak a tartalmát? Még a vallásban is léteznek olyanok, akik minden lehetségest művelnek. Szerzetesek művelik a csan-buddhizmust és egyidejűleg a tantrizmust, minden lehetséges könyvet elolvasnak, amazok a tiszta föld-iskolából szintén beszélnek a csan-buddhizmusnak a dolgairól. Annak az iskolának az írásait kellene olvassák, amelyiket művelik, semmiképpen sincs úgy, hogy minden szentírás Sákjamunitól származik. Ha a huayan szentírásait olvassák és a beteljesüléshez művelhetik magukat, akkor a Huayan világba mennek, ha Amitábha buddhának az írásait olvassák, akkor a Szukhávati-világba mennek, a későbbi emberek voltak azok, akik azt hitték, hogy a szentírások mind Sákjamunitól származnának, ezért aztán úgy van, hogy abban a pillanatban, amelyikben te mindent összevissza olvasol, egy buddha sem fog többé törődni veled. A

modern emberek a következőt gondolják a buddha-hitükben: Hiszen ezek mind buddhák, egészen mindegy, kit imádok. Hiszen ezek mind buddhától származó könyvek, nem mindegy, kiknek a könyveit olvasom? Ámde ezek az embereknek a gondolataik.

Tudjátok, miért művelheti magát a Fálun-világba az ember, ha a „Zhuán Fálun”-t olvassa? Miért kaphat egy Fálun-t, valamint ennek az iskolának a további dolgait a művelés folyamatában, amelyek mind szükségesek? A vallások szentírásainál tudniillik ugyanígy van, mert ha te az ő iskolájában műveled magad, akkor te azon is vagy, hogy megkapd a dolgait, akkor tehát annak az iskolának az istenségei annak az iskolának a dolgait fogják behelyezni a testedbe. Ha te viszont aztán ennek az iskolának a könyveit is olvasod és aztán még ennek az iskolának a dolgait is megkapnád behelyezve, ha ez aztán így menne tovább, akkor még csak egy káosz maradna fenn a testednél. Hogyan művelhetnéd még magadat? Ha a televízióba egy mosógép alkatrészét építené be az ember, akkor a televízió végé lenne, ez nem olyan könnyű és egyszerű, mint ahogyan azt az emberek elképzelik.

A művelés az a művelési energiának egy rendkívül komoly és bonyolult átváltozási és egy élőlénynek a megemelkedési folyamata. Még sokkal precízebb, mint az emberiségnek a legprecízebb műszerei, ezért nem szabad legyenek összekeverve egymással a művelésnek a dolgai, nem is lehetnek egymással összekeverve. Míhelyt az emberek ezt teszik, akkor a buddha látja, hogy te úgy ezt, mint azt is műveled és ezáltal többé egyáltalán semmit sem fogsz kapni tőlük, ez szintén egy magát művelő (művelődő) ember xinxingjének egy problémája. Egy tathágata-buddhának a dolgai sok élet fáradtságos művelésének a művelési folyamatában jöttek létre, azok képezik a világot, a világa az ő művelési tényezőiből van kialakítva, te még egy ember vagy és tetszés szerint meg akarod változtatni a dolgait? Az azt is jelenti, ha te két iskolában műveled magad, hogy te két buddhának a Fá-ját szabotálod, szintén ugyanaz érvényes a három iskolában való egyidejű művelésnél, akkor három buddhának a Fá-ját szabotálja az ember, az nem egy bűn? Némely emberek mondják, ezt ők nem tudták volna. Éppen mert te nem tudtad, a buddha semmit sem fog adni neked, nem fog hagyni téged egy ilyen bűnt elkövetni, ez tehát a legfontosabb ok a „nincs második iskola” mondat mögött. Az emberek nem tudják ezt, azt hiszik, hogy ezáltal gazdagíthatják a tudásukat, de ez ragaszkodás.

Ha egy iskolában műveli magát az ember, akkor maradjon annál, csan buddhizmus az csan buddhizmus, a tiszta föld iskola az a tiszta föld iskola, a huayan iskola az a huayan iskola, a tiantai iskola az a tiantai iskola, tantrizmus az tantrizmus. És ami a tantrizmust is illeti, úgy ott szintén nem lehet mindent összevissza művelni, a pirosak azok a pirosak, a fehérek azok a fehérek. Ebben a tekintetben nem szabad egyáltalán esztelenséget űzni. A művelés a legkomolyabb, ez tulajdonképpen a legkomolyabb dolog, az emberiségmél egy dolog sem létezik már, amelyik még komolyabb lenne. Mivel ez a legkomolyabb, abszolút komolyan kell szembesülni vele. Én nem is ragaszkodom ahhoz, hogy Fálun Gong-ot tanulj, ha te azon a véleményen vagy, hogy a buddhizmus valamelyik iskolájában eljuthatsz a beteljesüléshez, akkor tanulj egyszerűen ott, ha viszont én nem magyaráznám el neked nyomtatékosan, akkor felelőtlen lennék veled szemben. Mivel neked sorskapcsolatod van, ha te itt ülsz, akkor meg kell mondjam neked, hogy a szerzetesek a vallásoknak a Fá-vég idejében csak még nagyon nehezen művelhetik magukat, hiszen kérdezd csak meg a szerzeteseket, hogy eljuthatnak-e a beteljesüléshez? Én tudok mindent, a világnak azok a szerzetesei, és ezzel én itt az egész világra gondolkodom, akik kijuthatnak a világi Fá-ból, azok, akik elérhetik egy arhát kezdeti helyzetét, egy kézen meg lehetnek számlálva, aztán ehhez jön még, hogy nekik az egyik lábuk az ajtóban, és egyik kívül áll, mert ott a mellékósszellem van művelve. Valójában ők mindannyian egy buddha megjelenésére várnak, ha te azt kívánod magadnak, hogy ő megváltson téged, hova kellene akkor megváltson téged? Ő egy arhát és ezáltal szintén még egy buddha világába akarja művelni magát, és hogy őt aztán egy buddha szeretné-e bírni ott vagy sem, a buddha dönti el, hova kellene tehát megváltson ő téged?

Tanítvány: A Mester arról beszélt, hogy a művelés magas szinteken teljesen automatikusan folyik le?

Mester: Mikor akkoriban a csigong éppen felbukkant Kínában, léteztek emberek, akik azt mondták, hogy a csigonggal nem lehetne elérni a beteljesülést, mert az akkoriban terjesztett csigong csak az egészségmegőrzés és betegségeltávolítás szintjén levő dolog volt. Éppen kinyilvánítottam egy dolgot, azt mondtam, hogy a csigong valójában arra volt ott, hogy kitapossa nekem az utat a Fálun Dáfá terjesztésére, ha nem létezett volna a csigongnak ez a terjesztése, akkor a Dáfá-nak a terjesztése ma nagyon nehéz lenne számomra. Hogy ezt a legbonyolultabb társadalmak egyikében tudtam terjeszteni,

azt is jelenti, hogy a jövő történelemben – mindegy, melyik társadalomban – semmiféle probléma nem lesz többé ezzel.

Némelyek mondják, a csigong az egy Fá tettekkel és Sákjamuni arról beszélt, hogy egy Fá tettekkel, mint egy szappanbuborék, nem vezethet beteljesüléshez. Valójában azok, akik megtanulták ezeket a szavakat, saját maguk egyáltalán nem tudják, mit jelentenek tulajdonképpen a „tettek”. Azt mondják, hogy a gyakorlás közben a mozdulatok pontosan „tettek”-et jelentenek, ámde sok taoista útnál is előfordulnak mozdulatok, az ebből származott nagy taók nagyon magasak, az őскеzdeti nagy Tao sokakat előhozott, akik ráadásul még magasabak, mint a normál istenségek és buddhák, nem lehet szó arról, hogy mozdulatok önmagukban már „tettek”-et jelentenek. A tantristák is végeznek persze kéztartásokat és a szerzetesek Kínában különböző *jiyine*ekkel (pecsétekkel) rendelkeznek, dupla és szimpla lótuszüléstről van szó, ezek a dolgok nem mind mozdulatok? „Tettekkel” vagy „tettek nélkül” meg lehet ítélni a mozdulatok mennyisége szerint? A „tettek”-nek tulajdonképpen egy másik jelentése van. „Tettek” azt jelenti, hogy egy ember a művelési folyamatban bizonyos dolgokat nem tud levetni, talán az emberi formát, némely mások valamilyen módszerek, készségek vagy titkos technikák utáni kutatásban vannak és azt hiszik, hogy ezekkel a dolgokkal megemelkedést találhatnak. Ők nem a ragaszkodások művelését veszik alapul, ők apró képességekre törekszenek és ezáltal tevékenyteljesek. Némely szerzetesek pénzsóvárak, egypár templommal többet építtetnek, valamilyen segélyprogramokat rendeznek el, politikailag elkötelezettek és csupán ez tevékenyteljes. Ha ilyen dolgok miatt műveli magát az ember, akkor lehet csupán szétpukkanó álmokról beszélni, elveszítette a művelésének a saját útját, eljuthat-e így a beteljesüléshez? Némelyek azt gondolják, én ilyen és ilyen sok templomot építek a buddháknak, aztán kihasználom a kapcsolataimat és elvárom tőled, hogy hagyj feljutni engem. Hol létezik hát ilyesmi? Ha nem engedted el az emberi szívedet, akkor nem is merészelnél az istenségeknek a szintjén maradni, még ha oda is helyeznének téged. Ha te aztán összehasonlítanád magad a szentséges, méltóságteljes és összehasonlíthatatlanul tiszta istenségekkel és buddhákkal, úgy iszonyatosan szégyellnéd magad, te megértenéd, hogy ez nem a te helyed, mert a szellemi látóköröd túl messzi távol van tőlük, te saját magadtól újra alászállnál. A mozdulatok nem jelentenek tevékenyteljes cselekvést, csupán az embernek a ragaszkodásai „tettek” valóban.

Én elmagyaráztam, hogy könnyen problémákhoz lehet jutni, ha a művelés folyamatában gondolkodik az ember, ezért gondolkodjon olyan keveset, mint lehetséges, maradjon tétlen. A másik dimenzióban mindegyik tárgy élő, neki van élete. A művelés mechanizmusainál, amelyeket behelyeztem neked, úgy van, hogy a gyakorlás közben te megerősíted ezeket a mechanizmusokat, ha aztán ez a mechanizmus egy bizonyos pontig meg van erősítve, önmagától fog körözni, ha te a jövőben mindig kilenc átfutást (ciklust) tartasz be és aztán a mechanizmusok is egyre erősebbek lesznek, akkor egészen a végén észre fogod venni, hogy többé nem szükséges, hogy tenmagad számoljál, neked egyszerűen csak gyakorolnod kell és mikor a kilencedik alkalomhoz jutsz, saját maga fog áttérni a Fálun forgatására, mikor a kilencedik alkalomhoz jutsz, akkor saját magától fogja képezni a pecsétet. Akkor még csak számolnod sem kell többé.

Tanítvány: Mindannyian tudhatnak arról, ha ők túlmentek a világi Fá-n?

Mester: Némelyiknél úgy van, hogy ennek a vele született alapja nagyon, nagyon magas, és azért hogy biztosítsák nála, hogy ő is visszatérhessen az eredeti helyére, egyáltalán semmit sem szabad mondani neki. Ha csak egy keveset is mondanának neki, akkor az az útjának az elpusztítását jelentené és ahhoz is vezetne, hogy nem térhetne vissza az eredeti helyére, ezért ez mind a személyes körülmények szerint van megállapítva. Néha lehet tudni erről és szintén léteznek egyesek, akik tudhatják.

Tanítvány: „A jövőben azok a tanítványok, akik hivatásosan művelik magukat a templomban, a hétköznapi emberek között kell ide-oda vándoroljanak.” A „jövő” szó a mostani emberiségre vagy egy előző emberiségre vonatkozik?

Mester: Szerzetesek és hétköznapi emberek között léteznek különbségek, azért hogy még magasabb gyümölcshelyzeteket kapjanak, úgy mint más Dáfá-tanítványok, én teremtek egy környezetet, amelyikben több hatalmas erény érhető el.

Tanítvány: Hogyan tudhatja az ember saját maga, hogy védve van-e Fá-test által, illetve hogy van-e Fálun-ja vagy nincs?

Mester: Tehát a Fálun-nál ez úgy viszonyul, hogy némely érzékeny emberek már érezhetik és mások, ha ők nem olyan érzékenyek, semmit sem érezhetnek. Nincs úgy, hogy mindannyian érezhetik, sőt úgy van, hogy azok, akik érezhetik, később, mikor a Fálun stabillá vált ezeknek a testében, szintén nem érezhetik többé olyan egyszerűen. Olyan, mint a szívverésed, ha te nem teszed rá a kezéd, érezheted-e akkor, hogy a szíved dobog? Mihelyt a tested egy részévé vált, nem érezheted többé. Némelyeknél mindazonáltal úgy van, hogy ők kezdetben sem érezhetik ezt, ennek akkor az az oka, hogy ők nem olyan érzékenyek, de az nem tesz semmit, a dolgok, amelyek az emberi testben folynak le, nagyon bonyolultak, ez mindegyik embernél másképp van.

Tanítvány: Ha például egy fiatal ember eljut a beteljesüléshez és azonnal egy mennyországba menne, akkor az nem azt jelentené, hogy nem igazán tenne eleget a felelősségének a szüleinek és gyerekeivel szemben? A hátramaradottaknak nem hagyna hátra nehézségeket?

Mester: Éppen azért, mert most még nem jutottál el a beteljesüléshez, mert még nincsenek olyan magas gondolataid, ítéled meg ezt a kérdést a hétköznapi emberek gondolataival. Ha viszont egy ember aztán elérte azt a szintet, akkor minden megértése már más lett. A hatalmas erény alapján a művelés közben, a körülmények is meg lettek változtatva a környezetében. Tulajdonképpen mindegyik embernek megvan a saját sorsa, senki sem irányíthatja másoknak a sorsát. Némelyek mondják, én egyszerűen azt akarom, hogy az utódaimnak jobban menjen. Ha az utódaidnak nincs meg ez a szerencséjük, akkor az egész vagyont el fogják tékozolni, vagy tűzvész által lesz megsemmisítve, vagy kárba vész, el lehetne rabolva; ha viszont megvan neki ez a szerencséje, akkor örökölheti azt. Mindenkinek megvan a saját sorsa, senki sem határozhatja meg ezt mások számára, ennél az is mindegy, hogy a rokonaid-e, talán a következő életben egészen más embereknek a rokonai, azonkívül az utolsó életben talán ő is másoknak a rokona volt. Ezért ez azt jelenti, hogy mindenkinek megvan a saját sorsa, ha te másokat erőszakkal egy bizonyos irányba akarsz vinni, akkor az bizonyosan balul üt ki, mert egy embernek az élete nem az emberek által, hanem istenségek által van elrendezve. Szintén akkor többé arról sem lehet szó, hogy te nekik ilyen és olyan sok nehézséget hagysz hátra, az ilyen dolgok már régen el lettek intézve. Ezeknél a kérdéseknél nincs úgy, ahogyan elképzeled magadnak, ha te nem vagy azon a látókörön, akkor mindezeket a kérdéseket emberi gondolatokkal fogod szemlélni. Milyen hatalmas erény az, ha az ember istenséggé vagy buddhává műveli magát? Így a dolgok azután már a művelés folyamatában vannak elrendezve.

Tanítvány: A gyakorlásnál csavarodik [bólint] a fej.

Mester: Ezek mind jó jelenségek. Ha a meridiánok szabaddá vannak téve, akkor a fej csavarodásba [lengésbe] lehet hozva az energia áramlása által. Valójában nagyon sok jelenség létezik a gyakorlás közben, több van, mint tízezer és mindegy, milyen állapot lép fel, ti pozitívan kell megértésétek azt. A művelés útján mindenütt léteznek a magukat művelő emberek megvilágosodási képességeinek a vizsgálói. A művelési energiának sok alkotórésze létezik, ami viszont a legkönnyebben érezhető az embernek a felszínén, az az elektromosság. Az elején megtörténhet a művelési energia hatása által, hogy te már nem érzed jól magad, ha csak egyszer röviden megmozdul. Sőt néha előfordul, hogy némelyek jó dolgokat gyakorolnak ki és ennél még töprengenek, hogy talán betegség lehetne, hirtelen rosszul érzi magát az ember, akkor mondd csak meg nekem, hogyan akarod még művelni magadat? Te egy művelő vagy és ezáltal jó jelenségeknek kellene tekintsd ezeket a dolgokat, bizony ténylegesen jó jelenségek is. Nagyon fájdalmas, mikor a meridiánok át vannak törve, némely helyeken ez fájdalmakhoz tudna vezetni, a test átváltozásánál is kellemetlenül érzi magát az ember, néha úgy érződik, mintha jó csomó féreg kúszna ide-oda a testben, mert persze több mint tízezer meridián van, nemcsak néhányról van szó belőlük, ezek mindenhol vannak, ezért érződik néha elektromosan töltöttnek az egész test, néha hideg, forró tapintású, zsibbadt, nehéz, forgó, egyszerűen túl sok állapot van, mindez rosszuléthez vezet nálad, ámde ezek jó dolgok, ez az energián, valamint a testi változásokon keresztül jön. Ha az érzékelésekről beszélne az ember, úgy valóban túl sok lenne, ti egyszerűen valami jónak kellene tekintsétek azokat, bizony ezek valóban jó dolgok is.

Tanítvány: Ha a Tanár a Fá-t terjeszti és ennél olyan sok élőlény számára veheti át a felelősséget, hogyan lehet akkor még ezt a nagy kiváltságot (szabadságot, akadálymentességet) értelmezni?

Mester: A megváltást illetően miattatok szó sem lehet többé nagy kiváltságról (szabadságról, akadálymentességről). Én elviselem a bűneiteket és néha eltávolítom a karmátokat (taps). Talán ez

másképp volt akkoriban Sákjamuni buddhánál és Jézusnál? Némelyek mondják: Tanár, hiszen Önnek olyan nagy képességei vannak, hogyhogya Önnek még problémái vannak? Valójában ezek a ti problémáitok, például léteznek némely tanulók, akik számára elvileg már lett karma eltávolítva, azt a kicsi picikét, ami megmarad, tulajdonképpen saját maga kellene legyőzze, és persze ő viszont még mindig nem tudja legyőzni. Az hát szintén nem lehet, hogy el legyen pusztítva (tönkre legyen téve), csak mert ezt a picike problémát nem tudta legyőzni, akkor éppenséggel elviselem számára és aztán így jön az, hogy a problémák rám maradnak és zavarnak engem.

Az emberek megváltása nagyon nehéz, nagyon keserves. Én tudom, miért lett Jézus keresztre feszítve. Azt is tudom, miért nem volt Sákjamuninak más választása, mint hogy a nirvánába menjen, az is világos nekem, miért írt Lao-ce nagy sietve ötezer írásjegyet és tűnt el (távozott). Egyszerűen túl nehéz egy ortodox Fát terjeszteni. Ha becsstelen dolgokat terjeszt az ember, nem is törődik vele senki, ha véghezvitte az esztelenséget, saját maga a pokolba megy és meg lesz semmisítve, mert bizony tulajdonképpen saját magának ártott.

Tanítvány: Hogyan szemlélik az égi démonokat magas szinteken nagy és kis megvilágosultak, ki parancsol megállást a démonok ezen csoportjának?

Mester: Az istenségekkel még magasabb istenségek törődnek, még magasabban léteznek még magasabbak, a démonok pozitív és negatív élőlényeknek egy megjelenése a világegyetemben, a magas szinteken levő felismerések nem olyanok, mint az alacsony szinteken levők. Ha az ember elérte egy arhátnak a szintjét, akkor többé egyáltalán nincsenek emberi gondolatai. Ha egy ember a halála után kijön a testéből (a hús-vér testéből), akkor minden dolog, amit az életében tett, bezárólag azokkal a dolgokkal, amiket már három évesen csinált, olyan világosan van a szeme előtt, mintha éppen csak megtörtént volna. Mert ha az ember elhagyja ezt a dimenziót és ezt az időt, akkor másképpen van, mint ebben a dimenzióban és ebben az időben, minden úgy tűnik, mintha éppen csak megtörtént volna, abban az időpontban az ember saját maga egészen világosan tudja, melyik dolgokat csinálta jól és rosszul az életében, csupán akkor jut el a megbánáshoz. Abban az időben az emberi gondolkodásnak a lezárt területe is fel lesz nyitva, azonban ez még nem azonos egy buddhának a bölcsességével, mert a buddhák még nagyobb képességekkel rendelkeznek.

Tanítvány: Hogyan kellene tisztelni a legjobban a Mesternek a Fá-testét?

Mester: A Fá-test én vagyok. Sok hívő buddhista éget füstölőpálcikákat, szaval mantrákat, végez meghajlásokat, olvas buddhista írásokat, ők mindennap imádkoznak Buddhához, minden nagyon is szigorúan van szertartásszerűleg szabályozva, ámde a szertartás után aztán azt csinálnak, amit akarnak, és minden hiába volt. Az emberek saját maguk egyáltalán nincsenek tisztában azzal, mit jelent tiszteletteljesnek lenni a buddhával szemben. Ha egy művelő a művelés folyamatában örömet tartja a szenvedést, ha minden ragaszkodást eltávolít, könnyőre (együttérzően) emelkedik felfelé és szorgalmasan halad előre a művelési folyamatban, akkor én mondom neked, hogy az engem jobban megörvendeztet, mint bármilyen szertartás. Mert ezen Fá terjesztésénél nincsenek semmi további követelményeim az emberekkel szemben, én egyszerűen szeretném hagyni, hogy megkapd a Fát, szeretném, hogy el tudd engedni az emberi szívedet, végezetül akkor egyenesen meg tudlak váltani.

Természetesen egy buddha Fá-testének is szüksége van ételekre, nincs úgy, ahogyan az emberek gondolják, hogy a buddha semmit sem enne. Némelyek mondják, a buddhák nem ennének gabonát, egészen mindegy, hogy az a valaki valóban tudja-e vagy sem, ezek a szavak helyesek. A buddhák nem eszik az emberek gabonáját, viszont eszik a szintjüknek az élelmiszereit, ha az istenségek nem esznek élelmiszert, ők nem is fognak éhen halni, de éhezni fognak és le fognak fogyni, ezért ők is kell egyenek valamit, ők azonban nem a felszínnek az anyagát eszik, hanem azokat a dolgokat, amelyek még mikroszkopikusabb részecskékből vannak összeállítva. A füstölőpálcikák égetésének is van egy konkrét jelentése. Ha most a szerzeteseket arról kérdezik, miért kellene füstölőpálcikákat égetni, akkor azt mondják, ez a buddhának egy tisztelése lenne. Miért kellene viszont a buddhát füstölőpálcikáknak az égetésével tisztelni? Nem lehetne ott valami mást csinálni? Valójában a füst a füstölőpálcikáknak az égetésénél szintén anyag, azonkívül az az anyag, amelyik a füstöt alkotja, nem csak egy felszínes anyag, a füstnek egy másik anyagi alapanyaga **alakja** is van, az istenségek és buddhák ilyen dolgokat vesznek, hogy olyan dolgokat hozzanak létre, amelyek a tanítványok támogatására lesznek használva.

Tanítvány: Mi a különbség a Fá-test (törvénytest) (fashen) és a huashen (átváltozott test) között?

Mester: Én nem beszéltem a huashenről. Sákjamuni buddha sok dolgot nagyon helyesen magyarázott el, de a buddhizmus dolgainál nincs mindig úgy, hogy azok Sákjamuninak az eredeti jelentését adják vissza. A buddhizmusnak a szentírásai csupán 500 évvel azután lettek összefoglalva, miután Sákjamuni elhagyta a világot. 500 év, hiszen gondolatok csak utána, 500 évvel ezelőtt Amerika még nem létezett, ha valaki csupán most foglalna össze valamit, amit valaki 500 évvel ezelőtt magyarázott el, milyen erősen különbözne az a magyarázatnak az akkori környezetétől, idejétől, helyétől és a körülményeitől? Ezért óriási különbségek léteznek. Az a Fá, amit én magyarázok, nem buddhizmus, én nem is beszéltem a huashenről, én csak a Fá-testről (fashenről) beszéltem, én dolgokat magyarázok el és ennél összefoglalom a mostani embereknek a gondolatait és ezeknek a kultúráját.

Tanítvány: Einstein azt mondta, hogy a fénysebesség rögzített (konstans), állíthatja-e az ember ezt így mindegyik dimenzióról?

Mester: Az elvek, amiket Einstein felismert, az emberiség területén levő elvek, pillanatnyilag a felismerésnek ez a fajtája az emberiségnek a legmagasabb felismerése. Ha viszont te túllépsz az emberiség szintjén, akkor meg fogod állapítani, hogy Einsteinnek a felismerései többé nem abszolútak, különböző szinteken különböző elvek léteznek, valamint az anyag különböző megjelenési formái különböző szinteken. Minél magasabbra jutsz, annál közelebb jutsz az igazsághoz, minél magasabb, annál helyesebb, ha magas szintekről visszatekint az ember, akkor felfedezi, hogy a felismerések távolabb lent nem az alapvető elvei a világegyetemnek, illetve hogy még egy darabot távol vannak az igaz elvektől. Valaki, aki fel meri ismerni az igaz alapelveket, azt is meri, hogy áttörje a szabályokat, amelyeket emberek rögzítettek le előtte. Ha a szabályaikon belül mozogsz, akkor kutathatsz, ahogyan akarsz, mindig velük fogsz járn, ha viszont áttöröd azokat, akkor egy lépéssel közelebb jutottál az igazsághoz.

Ha az emberek felülmúlják a mostani tudományt, akkor észreveszik az emberek, hogy a korábbi felismerések nem jelentették az abszolút igazságot. Einstein arról beszélt, hogy a fénysebesség a leggyorsabb, én viszont megmondhatom nektek, hogy ugyanazon szint élőlényeknek a gondolati ereje gyorsabb, mint a fény, azonkívül az emberiség szintjénél még magasabban fekvő szinteknek a különböző idői alapján az úgy van, hogy a legalacsonyabb sebesség hát még gyorsabb, mint az alacsony szinteknek a legmagasabb sebessége. Az élőlények szinteken találhatóak, különböző szintek ugyancsak különböző időkkel és a dimenziók különböző formáival rendelkeznek, minden élőlény különböző idők és dimenziók által van sakkban tartva. Minél magasabb a szint, annál gyorsabb a sebesség, ez tehát azt jelenti, a magas szinteken levő lassú sebességek jöllehet még sokkal gyorsabbak lesznek, mint a fénysebesség, amiről az emberek tudnak. A buddháknak nagyobb képességeik vannak, mint az embereknek, a még magasabb buddháknak még nagyobb képességeik vannak, ők sokszorosan túllépik azt a fénysebességet, amit az emberiség ismer.

A szavaimmal a következőt akarom mondani nektek: Az emberek számára az emberiség elvei érvényesek és ezáltal az anyagi világnak a fölfogható felismerései, ezek viszont csak az emberek felismerései, abszolút nem a világegyetem igaz elvei, nem szabad olyan abszolútan megérteni őket, mert ezek csak az ezen a szinten való felismerések. Miért beszélt Sákjamuni a „Fá és nincs állandó Fá”-ról? Miért mondta még egészen a végén: Egész életemben egy Fá-t sem magyaráztam el? Mert mikor eljutott a beteljesüléshez, még nem érte el a tathágata szintjét, azt is tudta, hogy még tovább fogja felfelé művelni magát és csupán a kései éveiben érte el a tathágata nagyon magas szintjét. A Fá-terjesztésének a 49 évében ő szakadatlanul magyarázta el a felismeréseit az univerzumról letről felfelé. Tudta, hogy azok a dolgok, amiket korábban magyarázott el, nem a legmagasabb elvek és mikor újra megemelkedett, akkor megint magasabban magyarázta el, mint korábban. Amit aztán újra elmagyarázott, szintén nem a végső és alapvető igazság volt, ezért számára világos volt, hogy az, amit éppen elmagyarázott, már megint nem volt rendben többé, mert hiszen ő éppen újra megemelkedett. Sákjamuni tudta, hogy a Fá, amit egész életében magyarázott, nem a legmagasabb Fá a világegyetemben, nem volt a világegyetem legmagasabb igazsága, és a kései években akkor azt mondta, hogy egész életében egy Fá-t sem magyarázott el. De ennek ellenére világos volt számára, hogy bár különböző szinteknek a Fá-elvei nem a legmagasabb elvek, ámde viszont a különböző szinteknek az élőlényei ezekhez a szabályokhoz kell tartásuk magukat, ez tehát azt jelenti, annak a szintnek az elveihez. Különböző szinteknek az elvei egyre közelebb jutnak az alapvető elvekhez, minél

magasabbak, a világegyetemben levő istenségek azonban nem pillanthatják meg az alapvető Fá-elveket, ezért tette még hozzá ehhez, hogy a Fá nem állandó Fá.

Az elvek, amiket Einstein felismert, a hétköznapi emberek között már a fajtájuknak a legmagasabbjai. Ha Einsteinnak meglett volna a lehetősége, hogy még tovább kutasson, ha meg lett volna az esélye, hogy még magasabb elveket fedezzen fel, akkor a korábbi felismeréseit szintén sutba dobta volna. Valójában ő már felfedezte, hogy a vallásnak még magasabb felismerései vannak. Miért hitt Einstein a kései éveiben a vallásban és lett hívő? Csupán mert felfedezte, hogy a vallásban kimondott dolgok igaz elvek, menesztették őt oda. Miért létezik nagyon sok tudós, aki a végén szintén a vallásokban hisz? Hiszen olyan alkotó erővel rendelkező tudósok vannak azon! A bizonyítékokat kutató tudománynak a fix beállítottságaival ezt nem lehet megérteni. Valójában azok, akik nem birtokolnak alkotó erőt, akik mások rögeszméiben pörögnek a saját tengelyük körül, ezeknek a dolgoknak a címzetes védői, azok, akik valóban birtokolnak alkotó erőt, nem hagyják magukat korlátozni mások rögeszméi által, csupán azok valóban intelligens emberek.

Tanítvány: Ha a gyakorlásnál gondolatilag nem jut nyugalomba az ember és aztán „Zhuán Fálun”-t elő, meg az?

Mester: Az megy. Ha az ember abszolút nyugalmat szeretne elérni, akkor egy gyakorló számára, aki éppen elkezdte, az nem valósítható meg egyszerűen. Ha már gyakorolt is egy bizonyos ideje és abszolút szeretne nyugalomba jutni, akkor ez szintén csak nagyon nehezen valósítható meg. Miért van ez így? Gondoljatok egyszer utána, ti a hétköznapi emberek között éltek, a hétköznapi emberek között művelitek magatokat, akkor tehát saját magatok művelitek magatokat, ha viszont akkor pontosan te saját magad vagy az, aki a hétköznapi emberek között él, akkor enni és lakni kell, ruházkodni kell, arról van szó, hogy a gyermekek egyetemre mennek-e vagy sem, ma beteg valaki, holnap már megint valami más sürgős, minden esetre úgy van, hogy az embervilágban levő dolgok zavarnak téged, ha te nem is akarsz gondolkodni, neked gondolkodnod kell. Csupán ha a művelés folyamatában könnyedén tudod venni azokat a dolgokat, amelyekhez a hétköznapi emberek ragaszkodnak, érhető ez el. Ennél nem létezik konfliktus a hétköznapi emberek között való műveléssel, szintén nem létezik konfliktus, hogy emellett jól intézze el a munkáját és hogy jó tanuló legyen. Ez tehát azt jelenti, mindent lehet csinálni, anélkül hogy ennél ragaszkodna a saját veszteségekhez és nyereségekhez, akkor lépésről lépésre el lehet érni. Kezdetben azonban ez nem megy. Ha az ember elérheti azt, hogy könnyedén vegye a hétköznapi emberek érzületeit, míg később nagyon könnyedén tudja venni azokat és míg végezetül már nem ragaszkodik, abban az időben a gondolatok egészen természetesen jutnak nyugalomba.

Ha nyugalomba szeretnék juttatni az embereket, akkor ezt a vallások szintén nem érhetik el. Némelyek mondják, ha az ember azt szavalja „Amitábha buddha”, akkor már nyugalomba juthat, ez akkor egy művelési módszer, a folyamatban ennél szintén nem lehet nyugalomba jutni. Hogyan kellene hát szavalni „Amitábha buddha”? Abszolút tiszta szívvel kell szavalni, akkor egyvalaki előtt megjelenhetnek az Amitábha írásjegyei, csupán ha valóban mindent az ürességig szavalt, ha semmi sem létezik többé, csupán ha elérte az ember ezt a szintet, akkor juthat valóban nyugalomba. Ennek a folyamatában nem lehet elérni ezt a szintet, abszolút nem lehet elérni, hogy a szív azonnal egészen tiszta legyen. Kezdetben ez nem érhető el, mert miközben például azt szavalja az ember „Amitábha buddha”, a szívében még a gyermek betegségére gondol, ki bosszantott fel egyszer egyvalakit erősen, hogy valami nincs rendben a partnerrel és a szájával tovább mormolja Amitábha buddha. Ha egy ilyen csomó dologhoz ragaszkodik az ember, hogyan juthat akkor nyugalomba? Ez tehát úgy van, hogyha a művelési folyamatban az ember egyre könnyebben tudja venni azokat a dolgokat, amikhez a hétköznapi emberek makacsul ragaszkodnak, akkor egészen természetesen jut nyugalomba. Ha viszont pillanatnyilag nem juthat nyugalomba, akkor az viszont szintén nem akadály a művelés, valamint az emelkedés számára, ezt feltétlenül meg kell jegyeznie magatoknak. Ha viszont más iskolákban műveli magát az ember, akkor ezt ott nagyon komolyan veszik, mert ott a mellékőszellem van művelve, ők nem engedik meg a fő-összellemednek egy hatását sem.

Ők arról beszélnek, hogy a tudatos szellem meghal, és az őseredeti szellem felébred, a mellékőszellemet ők őseredeti szellemként nevezik meg. Ámde a tudatos szellem valóban te vagy, ha aztán a tudatos szellemed meghal, akkor te valóban meghaltál, a másik akkor átveszi a testedet. Még ha végezetül én az abszolút nyugalmat is követelem meg a művelőktől a művelésben, akkor ennek

ellenére te még tudod, hogy te saját magad gyakorolsz, ez a kicsi picike tudatosság még megvan és ez nem számít ragaszkodásnak. Ha te még csak nem is vagy többé tudatában saját magadnak, hogyan tudod akkor még művelni magad? Egy buddha talán nem ismerheti többé saját magát? Az nincs úgy.

Tanítvány: Hogyan kellene mi, Fálun Gong-gyakorlókként a legjobban szabályozzuk a baráti kapcsolatokat a buddhistákkal?

Mester: Én mondom nektek, nektek nem szükséges többé művelőkként szemlélnetek a mai vallásos hívőket. Hadd mondjak el nektek egy igazságot: Az istenségek és buddhák egyáltalán nem ismerik el a vallási formákat itt lenn és azokat sem, akik erős buzgalommal tevékenyek a vallásban. Ők csak igaz művelőket ismernek el, a vallások később lettek életre híva az emberek által. Sákjamuni akkoriban nem egy vallást alapított, Sákjamuni egy művelési formát alapított, amelyikben közösen művelhetik magukat. Avégett hogy senki se hagyjon ragaszkodásokat feljönni, meghagyta, hogy mindannyian hagyják el a családjukat és menjenek a hegyek barlangjaiba és erdőkbe, azért hogy meditáljanak. Később csinálták ebből ezt a vallási formát az emberek, az emberek a társadalomban vallásnak nevezik, a mai emberek viszont ezt nem értik meg többé, ők egy vallási formalitássá tették ezt. Ami tehát a vallást illeti, úgy az nincs elismerve az istenségek és buddhák által, nincs úgy, hogyha meg lettél keresztelve, vagy ha be lettél avatva a parancsolatokba, akkor már el lettél ismerve az istenségek és buddhák által, az csak emberek általi elismerés. Szintén nincs úgy, hogy a keresztelés által vagy a parancsolatokba való beavatás által már a mennybe mehet az ember, nincs úgy, hogy te már a buddhista rendszerből vagy valaki, ha te megtértél a buddhizmushoz. A buddhák megnézik, hogy abban a pillanatban, amikor kimondod a fogadalmadat, a szíved tiszteletteljes vagy sem, egyidejűleg még megnézik, hogy te igazán műveled-e magad. A buddhák nem ismernek el semmilyen formalitásokat, ezek csak a vallások által vannak elismerve.

Nos, ami a buddhizmusban levő barátokat illeti, te egyszerűen normál embereknek tekintheted őket, az emberek szívesen tudnak mindenben hinni, amiben hinni szeretnének. Mivel ti a hétköznapi emberek között művelitek magatokat, biztosan kapcsolatba fogtok jutni más emberekkel, ha nekik van is valamilyen hitük, ők nem valósíthatják meg az igaz művelést, szemléljétek őket egyszerűen normál barátokként.

Tanítvány: Miután elkezdtem a Fálun Gong gyakorlását, egyáltalán semmi mást sem szeretnék olvasni többé, egyszerűen csak még összpontosítva szeretném művelni magam.

Mester: Ezt két oldal szempontjából kell elmagyarázni, az egyik oldalon lehet mondani, hogy ennek az embernek a megvilágosodási képessége (minősége) nagyon magas, a vele született alapja nagyon jó, hirtelen megkapta a Fá-t és azonnal megértette, mi az, a művelésnél nagyon gyorsan fog megemelkedni. Mivel a vele született alap jó, a megvilágosodási minőség magas, akkor sok érzület elengedhet, nála nem lett megváltoztatva az élőlényének [életének] a lényege, csak a felszín lett beszennyezve a világi portól, ha aztán ez a felszínes por egyszerre el lett távolítva, akkor ő felismerheti a Buddha Törvényt és az igaz alapelveket, már azelőtt sem igazán ragaszkodott olyan makacsul a hétköznapi emberek dolgaihoz. Ez az ember tehát ahhoz a fajtához számít, amelyikről éppen beszéltem, ezek a viszonylag jók.

Aztán létezik még egy fajta, amelyiknél a vele született alap szintén nagyon jó, a művelés közben ő is tudja, hogy a Dáfá jó, ámde a racionális megértés szempontjából még nem iserte fel teljesen a Dáfá követelményeit a művelőkkel szemben, még meg van mozgatva a művelők korábbi formája által vagy a szerzeteseknek és apácáknak a befolyásaitól, ez is megtörténhet.

Ámde mindegy, mi az oka, nem szabad a végletekbe menni. Ha én a hétköznapi emberek között műveltetlek téged, akkor ez a Dáfá művelési formája által van meghatározva. Aztán ehhez jön még, hogy a Dáfá megköveteli a művelőktől, hogy az ember mindenütt kitűnően hasson, ha iskolás vagy, akkor tanulj jól, ha a társadalom egyik tagja vagy, akkor legyél egy jó munkás, egyidejűleg te egy művelő vagy.

Tanítvány: Miután már egy évet tanultam a Fálun Gong-ot, azonban még mindig létezik gondolati karma, nagyon aggódom, ámde mit tehetnék?

Mester: A tanulók mindannyian nagyon jók, ez hát valójában úgy van, hogyha az ember fel tudja ismerni a saját gyengeségeit, akkor a művelésben található. Én már tudom, mit szeretne ezzel mondani.

Éppen egy kérdéstről beszéltem veletek, és pedig: Mihelyt te Fálun Gong-ot gyakorolsz, meg fogom tisztítani a testedet, a részecskék legnagyobb rétegét az emberi felszínen teljesen meg fogom tisztítani, és ez magába zárja a gondolkodásodnak egyes részeit. Én viszont szintén kell hagyjalak a hétköznapi emberek között élni, egy részt még meg kell hagyni, amivel te művelheted magad a hétköznapi emberek között. Ez tehát azt jelenti, ha az embernek egyáltalán nem lennének emberi érzületei, akkor nem létezne az embervilágban, ha te egyáltalán semmivel sem rendelkeznél az emberek dolgaiból, akkor egy percet sem akarnál az emberek között maradni. Én felszólítalak benneteket, hogy ne hagyjatok ehhez új ragaszkodásokat keletkezni, olyannyira, amilyen jól megy, nektek el kellene engednetek a meglévő ragaszkodásokat.

Ha ezt egy másik szemszögből magyarázom el, úgy tulajdonképpen én szintén teljesen eltávolíthatnám mindezeket a gondolatokat részedről, a rossz gondolatok teljesen el lehetnének véve, én közvetlenül eltávolíthatnám a ragaszkodásaidat. Ámde az nem megy, mert az nem lenne művelés. Persze egyvalamit megtehetek, a felszíntől fogva megtisztíthatlak, hagyhatom, hogy a gondolataid elérjenek egy bizonyos nyugalmi állapotot, ámde egy rész meg kell maradjon, azért hogy a művelésre használjuk fel. Ha ez a picike is még el lenne véve, akkor nem tudnál többé gyakorolni. Azért hogy a hétköznapi emberek között műveltesselek téged, a mikroszkopikusoktól fogva tisztítom meg a testedet, a felszínen nem fog sok isteni képesség megmutatkozni, ezáltal tovább művelheted magad a hétköznapi emberek között, ez akkor az élőlényed [az életed] legmikroszkopikusabbjától fogva kezdődik, belülről kifelé lesz megtisztítva, ha aztán a tisztítás megérkezik az abszolút felszínhez, ha az utolsó picike, ami még megmaradt, el van távolítva, akkor fennáll a beteljesülés. Hogy a dolgok a felszínen nincsenek eltávolítva, az a művelés utolsó lépésére van ott, szántszándékkal van fenntartva számodra, avégett hogy a hétköznapi emberek között élhess, ha ez a picike is el lenne távolítva számodra, valóban nem tudnál többé a hétköznapi emberek között maradni, téged egyáltalán semmi sem érdekelne az emberek között, ez történhetne meg, és ezért lesz csupán az utolsó lépésben teljesen eltávolítva számodra ez a picike.

Ez így a legeslegjobb, az egyik oldalon te művelheted magad a hétköznapi emberek között és a másik oldalon te egészen normálisan élhetsz a hétköznapi emberek között, egyidejűleg szigorúan kell fogja magát az ember, a ragaszkodások nem szabad olyan erősek legyenek, mint a hétköznapi embereknél. Ti tehát ezt az utat járjátok, ezen az úton és módon művelitek magatokat, akkor én mondom nektek, hogy nem kell olyan sokat aggódjatok, ha ebben a pillanatban még rendelkeztek egy kevés a hétköznapi emberek gondolataiból és ragaszkodásaiból, mert ezek szántszándékkal vannak meghagyva neked. De egy másik lehetséges irányra is utalva kell legyen, némelyek már elvileg nem művelték magukat olyan szorgalmasan és mihamarabb ők ilyesmit hallanak beszélni engem, akkor azt mondják: „Á, tehát így, ez meg lett hagyva számomra, akkor nem törődök többé ezzel, lazítok és nem törődök többé a ragaszkodások elengedésével, nem ösztökélem többé komolyan magamat” – ez akkor viszont nem megy, mert ez azt jelentené, hogy te egyáltalán nem műveled magad.

Tanítvány: Lehet házasodni?

Mester: Én hátrahagytam nektek azokat a tényezőket, amelyekkel a hétköznapi emberek között élhettek. A tanítványok között létezik néhány fiatalabb ember, akinél remélem, hogy családot alapíthat és megteremthet egy egzisztenciát. Feltéve, hogy a jövőbeli emberiségben mindannyian Dáfá-t tanulnának, ha senki sem alapítana családot többé, akkor az emberiségnek vége lenne, nem létezne többé és az természetesen nem megy. Azonkívül a fiatal emberek később újra egy nemzedéket kellene hátrahagyjanak az embereknek, nektek még egy művelési módszert is hátra kellene hagynotok az új jövőbeli emberiségnek.

Tanítvány: Milyen nagy a Fálun világ?

Mester: A Fálun-világ óriási nagy. (mosolyog) Számtalan élőlény, nagyon sok buddha, bódhiszattva és arhát létezik ott.

Tanítvány: Ha Fálun Gong-ot gyakorol az ember, lehet még akkor Amitábha buddha nevét szavalni (ismételgetni)?

Mester: A Buddhának a nevét szavalni az művelés, ha Amitábha buddhának a nevét szavalja az ember, akkor a jingtu (tisza föld) iskolában műveli magát. Ha Fálun Gong-ot gyakorol és egyidejűleg

Amitábha buddhának a nevét szavalja, akkor más dolgokat kevert bele. Nincs is úgy, hogy én feltétlenül ragaszkodom ahhoz, hogy te Fálun Dáfá-t művelj, ha te valóban nem tudod feladni, akkor szavald egyszerűen tovább az Amitábha buddhát, az alapelveket már világosan elmagyaráztam. A Fá végének az idejébe jutva, a vallásokban még csak nagyon nehezen juthat el az ember a beteljesüléshez. Némelyek mondják, hogy az ember karmával is a paradicsomba jutna, az viszont nem olyan egyszerű, mint ahogyan azt a hétköznapi emberek elképzelik maguknak, az emberek szinte a tökélyig kell vigyék a gondolataikat művelésen keresztül, a legfontosabb karma művelésen keresztül kell legyen eltávolítva, ha aztán még létezik egy kevés kis ragaszkodás, ezt lassan el lehet távolítani, ebben az időben aztán történhet valami különleges dolog és csupán akkor lehet karmával a paradicsomba jutni. Ha te egy tökéletesen piszkos testet magaddal viszel a tökéletesen tiszta mennyországba, tehát a Buddha világába mennél, hova kellene akkor elhelyezni téged? Stimmel ez?

Tanítvány: Ha az éjszaka közepén gyakorlok, nekem úgy tűnik, mintha démonok által lennék akadályozva, talán nem szabad az éjszaka közepén gyakorolni?

Mester: Ha te valóban Fálun Dáfá-t művelsz és más dolgokat nem kevertél bele a gyakorlásba, akkor neked garantálva lehet, hogy semmi és senki sem árthat neked. Néha még léteznek új tanulók, akik más dolgokat gyakorolnak veled együtt, ezért még nem lehet arról beszélni, hogy ő a Fálun Dáfá iskoláját műveli. Ha az ember nem cselekszik a Fá követelményei szerint, ha csak a mozdulatokat végzi és nem műveli magát valóban, ha aztán problémák merülnek fel és a nevet kiáltja, akkor én nem is törődhetek veled. Te azt mondod, miért nem törődik velem a Mester? Te a Dáfá-t műveltél? Te a követelményeim szerint műveltél magad? Ez az elv vagy sem? A buddhává való művelés komoly.

Tanítvány: Lehet tajcsi csüánt és Fálun Gong-ot együtt gyakorolni?

Mester: Az nem megy. Olyan dolgok, mint tajcsi (Tai Ji), xing yi, bágua (nyolc trigramm) mind tartalmaznak csigongot, de nem probléma, ha más harcművészeteket gyakorol az ember, olyan dolgok, mint chang quan (hosszú ököl), hong quan, nan quan (déli ököl) és shaolin rendben vannak, ami ehhez jön még, az az, hogy a tajcsi csüan az abszolút egy csigong.

Ami a tajcsi csüánt illeti, úgy a mostani emberek már nem tudják, hogyan használják, némelyek egy fitneszmódszerként szemlélik a tajcsi csüánt, azért hogy jó erőben tartsák a testet. Valójában a tajcsi csüan az egyidejű belső és külső művelés sok dolgát tartalmazza. A mai emberek nem tudják többé, hogyan kellene műveljék, az ok az, hogy Zhang Sanfeng nem hagyta hátra az embereknek a szív Fá-ját a tajcsi csüan művelésénél, ő csak a mozdulatokat hagyta hátra, ezért az utána jövő emberek nem tudták többé művelni magukat benne. Eltekintve attól, hogy a tajcsi mozdulatai lassúak és kényelmesek, az ereje nem a felszínes dimenzióban található. Bármilyen gyors is vagy te itt az emberek között, te nem leszel olyan gyors, mint az ő keze, a mozdulatai nagyon lassúnak néznek ki, ámde ő a másik dimenzióban mozog. Ez úgy van, mint azoknál a történeteknél, amiket ti a régi korokból ismertek, az istenségek egészen normálisan gyalogoltak, ámde az emberek mögöttük lovakkal sem jutottak utánuk, a hétköznapi emberek számára ez úgy néz ki, mintha nagyon lassú lenne, valójában ő egy másik dimenzióban gyalogol.

Az emberek azt hiszik, hogy nagyon gyorsan üthetnek az öklükkel, ámde ők sohasem érhetik el a másik dimenziókat a sebességét, ezért ez számokra úgy néz ki, mintha az ököl a tajcsi csüánnál nagyon lassan mozdult volna, ámde a te mozdulataid, ha még olyan gyorsak is, persze nem érhetik el a gyorsaságát, ő már régen megérkezett oda. Csak úgy van, hogy a modern emberek nem érhetik el ezt a pontot, aztán ehhez jön még, hogy az ő ökle természetfeletti képességeket hordoz magával, ezeket a képességeket egyáltalán nem tudják elviselni az emberek. A filmekben nagyon csinosan néz ki a harcművészet, akkor viszont a gyakorlatban miért ütlegelik egymást vadul, minden végtag vadul kavarog összevissza és többé nem lehet felismerni belőle a harcművészet kungfuját? Miért nem lehet többé harci testtartásokat felismerni? Az ok éppen az, hogy semmi kungfu sem létezik benne. Ha viszont létezik benne kungfu, akkor természetesen nem megy, ha nem kerüli ki az ember. Nem megy, ha nem használ semmi technikát. Ezért is van úgy, hogy most nem láthatók többé harci testtartások, mert már nem létezik belső és külső kungfu bennük.

Ha a tajcsi csüánnal az ember bemehet egy másik dimenzióba, akkor már a művelésben található, ezért ez abszolút egyfajta csigong. A teste a gondolati látókörrel együtt fog megemelkedni a változások folyamatában, csupán akkor lehetnek dolgok kigyakorolva. Én mondom nektek, ha egy ember egy

taóvá vagy egy istenséggé művelheti magát, akkor az leírhatatlanul szentséges, nincs úgy, ahogyan az emberek azt elképzelik. A mostani emberek a hanyatló nézetek álláspontjából gondolkodnak el az ősi korban élt emberekről, valójában az emberek nem voltak ilyenek az ősi időben.

Tanítvány: Ha a Fálun az óra járásával megegyező és ellentétes irányba forog, akkor ferdén vagy fejjel lefelé is foroghat?

Mester: Persze. Ahogyan a tested rendbe kell legyen hozva, úgy fogja rendbe hozni a testedet szükség szerint. Így vagy úgy fog forogni és eközben szabályozni fogja a testet. Ha az emberi test kezdetben rendbe van hozva, egészen tetszőlegesen forog, eközben a sebesség is különbözően gyors. Ha viszont a test rendbe lett hozva, akkor a Fálun odamegy az alhas helyére és stabilan forog kilencszer az óramutató járásával megegyező irányba és kilencszer ellentétesen, akkor egy normál állapotba megy.

Tanítvány: A fiam ellene van, hogy gyakoroljak.

Mester: Így van ez, némelyeknél előfordulhat ilyesmi, hogy a családtagok ellene vannak, akkor ez saját magadon múlik, mert mihelyt az ember elkezd a művelést, vizsgák fognak adódni. Akkor például könnyen lehetséges, hogy a démonok a fiadat használják ki, hogy zavarjanak téged. Ha te akkor viszont valóban belépsz a Dáfá művelésébe, ha te valóban művelni tudod magad, akkor én el fogom intézni ezt számodra. A zavarásokban én meg fogom nézni, hogyan gondolkozol, hogy még szeretnéd-e tovább művelni magad, mert a buddhává való művelés éppenséggel komoly, sőt az sem megy, ha az akaratod nem szilárd.

Tanítvány: Az persze a legjobb, ha az ember lótuszülésben végzi a meditációt, vagy?

Mester: Meg van követelve, hogy az ember végezetül megcsinálja a lótuszülést, lehet lépésről lépésre gyakorolni, és mindenki meg tudja csinálni a lótuszülést. Kínában 80 év feletti idős emberek fokozatosan szintén megcsinálták a lótuszülést, az nem probléma. Neked csak gyakorolnod szükséges, aztán fokozatosan meg fogod csinálni azt. Ez nem is működhet azonnal, erőszakkal ezt nem szabad kikényszeríteni. Talán azt fogod mondani, hogy te még csak a féllótuszt sem csinálod meg, ha még a féllótuszt sem csinálod meg, akkor végezd egyszerűen a törökülést, ha aztán úgy véled, ezt szintén nem csinálom meg, akkor helyezheted a lábaidat egy keveset magasabbra. Ha te aztán ezt meg tudod csinálni az ülésben, a lábak lassan le fognak ereszkedni, minden alkalommal tovább fognak ereszkedni, ha végül leereszkedtek, akkor meg tudod csinálni a féllótuszt. A féllótusznál a lábak kezdetben igazán magasan fognak állni, de ez szintén nem tesz semmit, minden alkalommal, mikor gyakorolsz, fel fogod fedezni, hogy a lábak egy keveset tovább ereszkednek lefelé, minden alkalommal egy keveset tovább fognak jutni lefelé. Ha teljesen lejutottak, ha a féllótuszban mindkét láb teljesen a földre jutott, akkor megcsinálhatod a lótuszülést. Mihelyt laposan feketnek a földön, akkor fel tudod húzni a másik lábadat, és az akkor a lótuszülés.

Tanítvány: Miért mondják, hogy a félvérek szájalomra méltóak? Némelyek ebben az életben talán kínaiak, a következőben viszont talán külföldiek. Ha ez aztán a világ fajaihoz jut, úgy sok különböző ősszellem létezik.

Mester: Az újraszületésnél az ősszellem fog újraszületni, ami félvérré válik, az a hús-vér test. Különböző istenségek az ő különböző embereiket teremtették meg, a történelem folyamán az istenségek mindig az általuk teremtett emberekkel törődtek. Fehérek azok fehérek, feketék azok feketék, a sárga fajok mármint a sárga fajok. Mindegyik faj a világon kapcsolatban áll a mennyben levő fajával. Egy félvér aztán nem illik hozzá többé a mennyben levő fajokhoz, akkor ez odajuthat, hogy az istenségek egyike sem törődik többé vele, amelyik egyszer embereket teremtett, az akkor nagyon szomorú ezen emberek számára. Némelyek azt kérdezik akkor: „Mit lehet tenni?” Én mondom nektek, hogy nektek nem szükséges aggódnotok, nevezetesen én az emberek felszínes dolgairól beszéltem és mivel egy embernek az ősszellemé nincs összekeverve, úgy én törődhetek azokkal, ha művelni szeretnék magukat. Ha te az utolsó lépésig tudod művelni magad, akkor te is el fogsz jutni a beteljesüléshez, ennél nem létezik különbség. Ami a művelést illeti, úgy az nem probléma.

Ha viszont ennél egy normál emberről van szó, akkor ő nagyon szomorúan fog élni. Ha ezek az esetek némely helyeken halmozódnak, akkor az nincs elismerve fent az istenségek által, ezeknek a helyeknek az emberei akkor normális módon nagyon nagy szegénységben fognak élni, szintén nagyon kemény életet kell majd vezetniük.

Tanítvány: A kínaiak gyermekei, akik külföldön nőnek fel, a nyugati szokás szerint vannak nevelve. Akkor a művelésben ők külföldi nyelveken értik meg a „Zhuán Fálun”-t, juthatnak-e olyan világokba, amelyek a sárga fajjal állnak kapcsolatban?

Mester: Az ember odamegy, ahonnan az ősszellem származik, ennél nem az ember felszínes testét nézik meg. Ha jól művelte magát, akkor ugyanúgy eljuthat a beteljesüléshez. A kínainak (kínai nyelvnek) a felszínes jelentését akkor ők nem érthetik meg helyesen és erre a felszínes különbségre nem lehet megoldást találni. A művelési folyamatban azonban az a tartalom, amelyik túlmegy az emberiségén, nem lesz negatívan befolyásolva.

Tanítvány: Az emberi agy nagyon messze fejlett, hogyan irányíthatják akkor az állatok az embereket?

Mester: Az emberi agy egy picikét sem fejlett. Csak az emberek saját maguk vélik úgy, hogy fejlett lenne, az emberek azonban saját maguk is tudják, hogy az emberi agynak több mint 70%-a nem használható. Valójában az istenségek által lett lezárva. Egészen mindegy, az élőlények melyik fajtájáról van szó, mihelyt intelligenciát kapott, akkor túlszárnyalja a szintjét, akkor irányíthat más élőlényeket. Ámbár a mennyei szabályok ezt nem engedik meg, azonban úgy van, hogyha az emberek rosszat tesznek és eközben megfelelnek ezeknek a dolgoknak, az semmi más, minthogy az emberek kívánták volna ezt maguknak, az állatoknak akkor van egy kifogásuk és irányíthatják az embereket.

Tanítvány: Hogyan lehet megérteni a kapcsolatot a művelési energia és a Fá között? Milyen kapcsolatban áll a Fálun Gong-ban való megemelkedés a Fá-alapelvekkel?

Mester: Ezeket a kérdéseket már nagyon világosan elmagyaráztam a „Zhuán Fálun”-ban. Ha ezt a kérdést tisztázza az ember, az valami nagyon nagy, én itt csak röviden beszélek erről még egyszer. A politológusok [Ember, akik elméleti vitákban voltak érintettek] már egész idő alatt vitatkoztak arról, hogy az anyag létezett-e először vagy a szellem, ők már nagyon régóta veszekednek és vitatkoznak erről. Én mondom nektek, hogy az anyag és a szellem egyidejűleg létezik [egy és ugyanaz]. A művelési energia az Fá, a Fá az művelési energia, a szellem önmagában már anyag. A művelők számára léteznek mércék a xinxing emelésénél, a megjelenésben is létezik egy mérce. Ha a xinxing megemelkedik, akkor a művelési energia is megemelkedik. A művelési energia a művelési energiának egy pillérét képezi a fejtető fölött, az energiapillér külső területén [szélein] létezik egy skála, ez akkor a xinxing magasságának a mércéje, ha a xinxing emelkedik, akkor növekszik a mérce, ha aztán megnőtt, akkor a művelési energia is növekszik, a művelési energiának a fejlődése is nagyon gyors. Egyszerűen meg lesz nézve, hogy a xinxinged meg van-e növe, ha az érzületed [xinxinged] művelésen keresztül felfelé jutott, akkor a művelési energia is felfelé jut, ezért az egy abszolút igazság, hogy a művelési energia ugyanolyan magas, mint a xinxing, ez minden iskolára is érvényes, csak a kis utak nem értik meg ezt a művelésnél.

A nyugati vallásoknál nem beszélnek művelési energiáról, mikor Sákjamuni a Fá-ját terjesztette, ő sem beszélt a művelési energiáról, csak a taók beszéltek művelési energiáról. Mert a dolgok, amelyekről én beszélek, mindent tartalmaznak a buddhaktól, taóktól és istenségektől – azonkívül amúgy is minden istenség, minden Fá az alapvető Fá szempontjából lett felismerve. A Fá-magyarázatnál én ezt – olyan jól, ahogyan megy – megértetem veled, ha te bármilyen fogalommal megértheted, akkor ezt a fogalmat veszem. Némelyek mondják, hogy a nyugati vallások nem művelés, csak a keleti vallások lennének művelés a meditációval. Hát nyugaton nincs művelés? A nyugati vallásoknál szintén a művelésről van szó. Jézus azt mondta, ha te hiszel Bennem, akkor a mennyországba juthatsz, mit jelent ez? Jézus mindig a felszín szempontjából beszélt, aztán megmondta az embereknek, hogyan kellene viselkedjenek, pontosan úgy, mint a nyugati kultúrában, ő nem beszélt tartalmakról [belső értelmekről], ez már elegendő. A mostani emberek azonban már nem tudják többé, mire gondolt Jézus a hitével. Jézus azt mondta, ha te hiszel Bennem, akkor eljuthatsz a mennybe. Valójában a hit csak akkor őszinte, ha aszerint cselekszik az ember, amit Jézus mondott, lehet-e még igaz hit az, ha az ember nem aszerint cselekszik többé, ahogyan Jézus megmondta? Az emberek templomokba mennek az imádkozáshoz (imára), az étkezés előtt is kimondanak egy „ámen”-t, ha azonban újra az emberi társadalomba jutottak, vég nélkül rosszat tesznek, lehet-e ezt még a Jézusban való hitnek hívni? Hát Jézus csak erről az egy mondatról beszélt: „Higgy Bennem és a mennybe jutsz”? Miért mondott ki Jézus olyan sok alapvetet, hogyan kellene emberként viselkedni? Ha aztán az ember a tetteiben Jézus szavaihoz igazodik, akkor a mennybe juthat, talán nem így van elgondolva? A „hit” egy általános

jellegű szó, a mennybe juthatna-e hát az ember, ha nem műveli magát és nem emelkedik meg? Ha aztán eljött az idő és imádkozik az ember, akkor már odamehet-e, az már az istenségekben való hitnek számít, ha gyakran szavalod (ismételgeted) ezeknek a neveit? Akkor már a mennybe jut az ember? Az nem úgy megy.

Mi a célja hát a gyónásodnak? A gyónásnál kell tudja az ember, mit csinált rosszul, és hogy jobban szeretné csinálni, nem lehet egyidejűleg gyónni és rosszat tenni. Például ma meggyilkol valakit az ember, aztán megbocsátást kér, ámde holnap már a következőt gyilkolod meg és a gyónásodban megint megbocsátásért könyörögsz, ki tud viszont akkor megbocsátani neked? Nem ez az alapelv? Ha te a gyónásodban kimondod a rossz tetteidet, később neked nem szabad ezeket megismételned, neked valóban nem szabad újra megismételned ezeket. Ha az ember saját rossz érzületeket fedez fel, akkor azt mondod Jézusnak a gyónásodban: Jézus Krisztus, válts meg engem, nekem rossz gondolataim vannak. Ha te aztán a normál életben egy kicsit jobban csinálod, akkor nem azon vagy, hogy megemeld a xinxingedet? Akor nem azon van az ember, hogy saját maga művelje magát? Jézus nem beszélt a művelési energiáról, mert a művelést saját maga csinálja az ember és a művelési energiát a mester, én viszont szeretném a testeteket is a beteljesüléshez juttatni, szeretném megváltoztatni a testeteket, ezért többet magyaráztam el a művelési energiáról. Jézus nem beszélt a művelési energiáról, mert te azt egyáltalán nem kell tudjad, neked csak a szívedet szükséges művelned, az energiával aztán Jézus törődik, ezért nem beszélt Jézus a művelési energiáról. A művelésnél egyszerűen az embereknek a rossz gondolatai és a rossz tettei vannak eltávolítva művelés által. Ha a látóköröd megemelkedett, akkor a Mester fogja előállítani számodra a művelési energiát a másik oldalon, ilyen az elv.

Tanítvány: Sákjamuni buddha számtalan évvel ezelőtt elérte a Taót, ámde nem minden élőlény van hasonlítva a „Zhen, Shan és Ren”-hez a keletkezésüknél, hogyan érhetik el akkor még ennek ellenére a Taót?

Mester: Az nincs úgy, hogy az élőlények a mennyben mindannyian rendelkeznek gyümölcshelyzettel, szintén semmiképp sincs úgy, hogy az élőlények a mennyben mindannyian buddhák. Minden élőlény a világegyetem Dáfá-ja által lett teremtve, ők a Dáfá-ban jöttek létre, mikor ez megteremtette a világegyetemet, de az nem ugyanaz a fogalom, mint a Taónak az elérése. A Taót elérni azt jelenti, hogy a saját gyümölcshelyzetét igazolja felismerés által. Sákjamuni egy buddha, egy nagyon jó buddha. Ami viszont itt nálam van művelve, az nem Sákjamuninak a vallása. Te még nem ismerted fel valóban ezt a Fát. Én mondom nektek, a „Zhen, Shan és Ren” az összvilágegyetemnek a Fá-elvei, ez a legalapvetőbb dolog, amelyik megteremtette az összvilágegyetemet, ez szintén a legalapvetőbb dolog az összes őseredeti istenség, valamint a világegyetem összlefolyásában az összes istenség megteremtésénél. Természetesen Sákjamuni szintén ezekhez tartozik. A világegyetemben szintén létezik a keletkezés, fennállás, romlás és megsemmisülés folyamata. Sákjamuni buddha nem a legőseredetibb istenség, minden élőlény az univerzumban valamikor a megsemmisülés felé fog haladni, A világba való alászállás a három viládkör közelében levő élőlények számára és az újólagos művelés az élőlények megtisztításának (megtisztulásának) egyik módszere ezen a területen. Az elvek, amiket Sákjamuni elmagyarázott, azok az általa az ő szintjén a „Zhen, Shan, Ren”-ből felismert Tathágata Fá. Egy tathágata sem tudja elmagyarázni az igaz Fát és a világegyetemnek az alapvető Fáját, az ok abban rejlik, hogy az univerzumnak az alapvető Dáfá-ja túlszárnyalja az univerzumot, túlszárnyalja az élőlényeket valamennyi világegyetemből. Minden istenség csak az ő mindenkori szintjén igazolhatja a saját megértését felismerés által, az akkor az ő iskolája, különböző istenségek csak az őalattuk levő népükhöz válthatják meg az embereket. A Dáfá azonban a legalapvetőbb nagy Út, a művelés a leggyorsabban, a legegyszerűbben megy, nem is létezik olyan sok magyarázat. A Fá hasonlít egy piramishoz, a szélén ez mármost túl alacsony, az istenségek azon a szinten szintén csak olyan magasan ismerhetik fel, az, aki meg lesz váltva, szintén csak a mindenkori szinten juthat el a beteljesüléshez. Ha egy tathágata ezen a szinten eljut a beteljesüléshez, akkor pontosan olyan sokat igazolt felismerés által, ha aztán a tanítványok vezetve lesznek, akkor ők mindannyian az ő iskolájuk dolgairól fognak beszélni. A dolgok, amelyeket mindegyik buddha felismer, különbözőek, a világegyetem alapvető „Zhen, Shan, Ren” Dáfá-ját mindegyik buddha a „Zhen, Shan, Ren” Dáfá-elveken belül érti meg. A még magasabb szintek istenségei és buddhái által történő megerősítéssel ő őszintén művel és ismer fel, amilyen sokat aztán felismer és amilyen sokat fog aztán tudni, az képezi a művelésének a dolgait, akkor ő ennek a szintnek a Fájához hasonult.

Tanítvány: Miért fordul a fej a meditáció közben a Mester képének az irányába?

Mester: A tiszta oldalad az, amelyik engem néz. Néha a Fá-testem utalásokat fog adni nektek, ennél aztán léteznek különböző fajták. Ha például tudni akarod, hogy ezt a dolgot jól vagy rosszul csináltad-e, hogy helyes vagy helytelen volt-e, akkor nézd meg magadnak a képemet a könyvben vagy más képeket rólam. Mindegy, hogy az égi szemed nyitva van-e vagy sincs, ha te valamit rosszul csináltál, akkor az arckifejezésem nagyon komoly lesz, az esetben viszont ha helyesen csináltad, mosolyogni fogok rád. (taps)

Tanítvány: Mikor a Mester a Fá-t magyarázza, én azt mindig nagyon, nagyon jónak találom, sőt néha úgy tűnik nekem, mintha a Mester nekem közvetlenül a szívembe beszélne (szívemhez szólna), ha viszont később emlékezni szeretnék arra, amit a Mester mondott, látszólag semmire sem tudok teljesen emlékezni – mit lehet akkor tenni?

Mester: Valóban úgy van, ha az ember a Fá-mat hallja, fel fog merülni ez az állapot. Én nagyon sok Fá-t magyaráztam el, és te azt nem is tudod egészen pontosan megjegyezni magadnak. De ne aggódj, ha te a művelésnél nehézségekbe ütközöl és aztán művelőként tudsz viselkedni, helyesen tudsz azokkal eljárni, akkor biztosan tudsz emlékezni a szavaimra, az teljes bizonyossággal úgy van. Ha viszont te aztán olyan dühös vagy, hogy izzadságcseppek gyöngyöznek a homlokodon, ha nem tudsz belátó lenni, akkor neked nem fog eszedbe jutni, akkor nem művelted magad stabilan. Normális módon viszont emlékezni fogsz a szavaimra, ha viszont valamelyik ember nem művelheti magát többé, akkor sohasem fog újra eszébe jutni, amit a Fá-ról magyaráztam. Én mindig újra hangsúlyozom, hogy ez a Fá nem a hétköznapi embereknek van elmagyarázva, mindannyian, akik itt ülnek, rendelkeznek a sorskapcsolattal, különben nem jutottál volna be ide.

Tanítvány: Ha én elhagyott kis állatokat befogadok, akkor karmát hozok létre?

Mester: Ezzel nem hoz létre karmát az ember, A hétköznapi emberek ezeket jótetteknek nézték, korábban azonban meg lett mondva a buddhizmusban, hogy azokat nem kellene megölni és nem kellene felnevelni, hogy nem kellene azokat felnevelni, annak is megvolt az oka. A „nem megölni”-t természetesen mindegyik művelő megérti, a „nem felnevelni”-nél két alapelvről van szó, az egyik az, hogy állatok könnyen kaphatnak intelligenciát a művelésnél. Ha hirtelen intelligenciát kap, könnyen meglehet, hogy nagyon sok rosszat fog tenni. Kínában létezik erre egy régi kifejezés, ami így szól: „Intelligenciát szerzett”. Az állatoknak elvileg szintén tilos, hogy műveljék magukat. Aztán ehhez jön még, hogy az állatok felnevelése nagyon fáradságos, ezáltal el lesz térítve az ember. Ha rájuk is gondol az ember, ez egy ragaszkodás, ami zavarja a művelést. Természetesen egy állathoz való vonzódás szintén egy művelőnek egy ragaszkodása.

Elmesélek nektek egy történetet, biztosan tudjátok, hogy Sákjamuni főképpen a bráhmánizmus ellen volt, azon a véleményen volt, hogy egy eretnek vallássá vált, az és Sákjamuninak a vallása voltak a legerősebben egymás ellen irányulva. Én mondom nektek, az, amit Sákjamuni megtagadott, a bráhmánizmus vallása volt és nem a bráhminoknak az istenségei voltak; azok az istenségek, amelyekben a bráhmánizmusnak egészen a kezdetén hittek, mind buddhák voltak, még korábbi buddhákban hittek Sákjamuni előtt. A hosszú idő folyamán viszont az emberek elvetették a buddhákban való őszinte hitet, a vallás is eretnekké vált és még öltek is a buddhák imádásáért. A végén az istenségek, akik imádva voltak, nem is voltak többé olyan alakok, mint a buddhák, elkezdtek, hogy csúf alakokkal rendelkező démonokat imádjának. Az emberek eretnekké változtatták a vallást. Tudjátok, ha a buddhizmus így fejlődik tovább, akkor Sákjamuni ezt szintén nem fogja többé elismerni. Ha aztán megint sok év telik el és akkor a művelők visszavetnek egy pillantást és megnézik, milyen volt egykor a vallás, ez akkor nem eretnek? Ez ugyanaz. Az emberek azok, akik megrontanak vallásokat, nem az istenségek azok, akik eretnekké válnak.

Nagyon hosszú idővel ezelőtt létezett Indiában a bráhmánista iskolának egy művelője, ő nagyon szorgalmas volt a művelésnél és egyedül művelte magát a hegyekben. Egy napon egy vadász egy őzre vadászott és eltalálta a nyílával. Az őz ehhez a művelőhöz menekült és ez magánál rejtette el és oltalmazta. Természetesen számára ez egy nagyon magányos otlét volt a hegyekben és később törődött evvel az őzzel. Ha az emberek nem tartják kézben a ragaszkodásaikat, akkor már történhet rossz dolog, egy hétköznapi embernek a szájalma, az emberszívnek az érzelmek iránti ragaszkodása a továbbiakban erre a kis őzre összpontosult, később valóban nagyon ragaszkodott ehhez az őzhöz és

egészen a végén ez az őz valóban a legközelebbi társa lett, természetesen aztán úgy történt, hogy sok energiát fordított erre az őzre, a meditációnál szintén nem jutott többé nyugalomba, mindig arra gondolt, mit adhatna hát enni az őznek, és a művelésének a szorgalma már alábbhagyott.

Néhány év után ez az őz hirtelen meghalt az egyik napon, természetesen ő teljesen elsomorodott. Egyre az őzre gondolt és ezáltal még kevesebb szorgalmat tudott kinyilvánítani. Abban az időben már nagyon öreg volt, ha viszont te nem vagy művelő, az életed nem is lehet meghosszabbítva, nem tudta többé művelni magát és az élete véget ért. Mikor az élete véget ért, a gondolataiban nem is a Buddha Fá-ja volt, hanem még mindig az őzre gondolt, és így történt, hogy a halála után őzként született újra. Ha az emberek a halállal szemközt sóvárognak valami iránt, akkor könnyen meglehet, hogy ők pontosan ezen dologként fognak újraszületni, és így történt az nála, hogy azonnal őzként született újra. Ez nagyon szomorú volt. Ő egy művelő volt, aki nagyon is jól művelte magát, és mégis egyszerre tönkre lett téve. A művelők tehát leginkább nem kellene olyan erősen ragaszkodjanak az állatokhoz.

Tanítvány: Mit lehet csinálni, ha merő feszültségből az ember elveszíti a türelmét másokkal szemben?

Mester: Ha elveszíted a türelmedet, akkor még fel is teszed ezt a kérdést? Ha nem is tudod elviselni, neked el kell tudnod viselni, művelőként könyörületesen kell lenned! Éppen még azt mondtam, hogy te nem juthatsz el a beteljesüléshez, ha nem szereted az ellenségeidet, akkor nem válhatsz buddhává. Utánagondolatok-e már egyszer annak, hogy azok, akik nem jók hozzátok, talán olyanok, akiknek tartoztok valamivel az utolsó életből, lehetne-e, hogy ne fizess vissza? Sőt az is lehet, hogy akkoriban még sokkal gonoszabb voltál másokhoz, mint amilyenek most ők hozzád, könnyen lehetséges lehetne, hogy korábban te másoknak még sokkal több szenvedést szerezteél! Ha a művelésben bosszúság létezik, akkor a felszín szemszögéből nézve úgy tűnik, hogy nagyon hirtelen bukkan fel, talán némelyek bosszúságot okoznak neked, de akkoriban te is nagyon hirtelen okoztál bosszúságot másoknak. Hogyan lehetne hát az, hogy előre megmondják neked, ha történik valami, ó, te az utolsó életben az idegeimre mentél, ez alkalommal én megyek neked az idegeidre. Ilyesmi viszont nem létezik. Sok dolog néz ki nagyon véletlennek, de az nem véletlen.

És még ha korábban nem is volt így, úgy neked, művelőként szintén ezt a környezetet kell adja az ember az emelkedésed céljára. Ezen bosszúság nélkül nem jutsz előre, én is ezt a bosszúságot szeretném felhasználni, hogy megemeljem a xinxingedet. Miközben a xinxinged emelkedik, nő a művelési energiád, a xinxinged is megemelkedik. Ha valaki bosszúságot okoz neked, akkor erényt is ad neked. A szenvedésben a te saját karmád is még erényre lesz átváltoztatva. Négy nyereség egy csapásra és neked valóban hálásnak kellene lenned ezért másoknak. Ha viszont még másokat gyűlölsz, ha nem tudod összeszedni magad, akkor az nem helyes. Némelyek akkor azt gondolják, a Mester azt mondja, nekem ki kellene bírnom, akkor éppenséggel összeszedem magam és nem engedem szabadjára, ha viszont ez hosszabban tart (hosszabb ideig megy), azt fogod mondani nekem, Mester, én valóban nem tudom hosszabb ideig összeszedni magam, ez túlságosan nagyon fáj. Azt mondom, akkor ez nem volt tolerancia, egy valódi művelő egyáltalán nem hagy feljönni dühöt (nem lesz dühös), mindegy, milyen nagy a bosszúság, egyáltalán nem hagyja megintatni (megindítani) magát, miért kellene hát a bosszúságot még keservesen el is viselni? Csupán akkor egy művelő. Némelyek nem akarják a látszatot elveszíteni és így visszahúzódnak, mindez nem valódi tolerancia. Természetesen az ember a művelésnél van, és ha te pillanatnyilag ezt nem tudod elérni, akkor neked valóban el kell fojtanod a bosszúságodat.

Tanítvány: Sok nagy csigong-mester még egészen fiatal, és persze igazán sok út létezik, amelyiknél mesterek terjesztik az útjaikat...

Mester: Hogy sok ember terjeszt utakat, az égi változások által van meghatározva, az egésznek van egy célja. De én mondom nektek, hogy sok csigong-mester saját magát nevezte ki, valójában egyáltalán nem csigong-mester, ő egy hamis, sokan vannak állatok által megszállva vagy más badarság által vannak irányítva. A világi kis utaknál is nagyon sok csigong-mester létezik, aki terjeszti az útját, ők az azon a szinten levő elvekről beszélnek. Ettől eltekintve még léteznek művelődő emberek a hegyekben, ütköztem olyanokba, akik már több mint négyezer éve művelték magukat. Miért kell ők olyan sokáig műveljék magukat? Az nincs úgy, hogy a szintjeik nem elegendőek és ezáltal nem juthatnak a mennybe, közöttük léteznek olyanok, akik már régen maguk mögött hagyták a három világgörte, és mégis neki nem lehetséges, hogy felfelé menjen, nekik nem megengedett, hogy felfelé

menjenek, egy világ sem létezik, amelyik felvegye őket. Miért rendelkezhetnek viszont művelési energiával? Az szintén az azon a szinten levő Fá-elvek által van meghatározva. A kis világi utaknál ez azonban szintén megint más, náluk léteznek olyanok, akik saját maguk vétkesek ebben. Kezdetben egy iskolára összpontosítottak, a taoista, illetve a buddhista rendszerben művelték magukat, egy kis időnyi művelés után ezt nagyon is jónak találták, aztán fel lettek keresve másoktól: Gyere, próbáld csak meg hát ezt itt művelni, már [azon] az úton volt és azt tanulta. Már elkezdődött, hogy a művelési energiája össze lett keverve. Tulajdonképpen ott fenn már létezett egy mester, aki törődött vele, ámde mikor a mester látta, hogy már olyan messzire ment, többé nem akarta bírni őt. Ha fent már nem vették fel, többé nem tudta elhagyni a három világgörte. Azoknak a három világgörte kívül nem megengedett, hogy bejussanak a három világgörtebe, azoknak a három világgörte belül ezt nem is szabad elhagyniuk, bármilyen magasra is művelted magad, ha te nem leszel fentről kihozva, akkor egyszerűen nem jutsz ki, mivel ő megkeverte a művelését, az energiája is már zavaros, következésképpen tehát a három világgörteben kell maradjon. Ez tehát egyike az okoknak, amiért az ember a kis világi utakon nem művelheti magát egy gyümölcshelyzetig, ha tehát én a „nincs második iskola” elvéről beszéltem, akkor az egy nagyon komoly dolog.

Némelyek már olvasták a könyveket, és mondják: Tanár, neked nem adtak át dolgokat taoista és buddhista mesterek is? Én mondom nektek, nálam ez másképp van, én az univerzumnak a Fá-ját magyarázom. Én nemcsak a buddhista iskolának a Fá-ját magyarázom, nem is a taoista iskolának a Fá-ját magyarázom, nem is beszélek valamilyen speciális iskoláról, én a világegyetemnek az alapvető Dáfá-ját terjesztem, ezért már mindig Dáfá-t mondtam, ez a világegyetemnek az alapvető Fá-ja. Az univerzumnak minden iskolája bele van foglalva ebbe. Én azt is mondom nektek, a mestereim között ebben az életben léteztek buddhák, taók és istenségek, akiknek én hosszú idővel ezelőtt dolgokat adtam át, a cél az volt, hogy úgy rendezzem el őket, hogy ebben az időben, amelyikben a Dáfá-t szeretném terjeszteni, ők visszaadják nekem ezeket a dolgokat, felnyissák az emlékezetemet, azután adom én nektek tovább. (taps) Semmi sem lehet véletlen, ami a hétköznapi emberek társadalmában történik. A Dáfá-t terjeszteni hát egy ilyen nagy dolog, és a jövőben még több ember lesz, aki tanulja, akkor létezni fognak az univerzumban levő becsstelen tényezők zavarásai és a három világgörte belüli dolgok, amelyek zavarják a Dáfá terjesztését, a zűrzavar is az alacsony intelligenciával rendelkező kaotikus állatok által szintén nem véletlen.

Tanítvány: Ezen a szinten mi nem tudjuk megkülönböztetni az igaz és hamis csigong-mestereket, hogyan kellene eljárjunk később ezzel?

Mester: Miért akarsz hát most valódi és hamis csigong-mestereket megkülönböztetni? Pillanatnyilag szeretnél még más csigong-tanfolyamokon résztvenni? Különböztetni akarod még megkülönböztetni őket? (taps) Gondolom, hogy némelyek még nem vettek részt csigong-tanfolyamokon, ha aztán meghallják, mit magyaráz el Li Tanár, akkor azt gondolják, hogy a művelés tulajdonképpen olyan mélyenszántó és átfogó, és akkor szeretnék még más csigong-mesterek előadásait is meghallgatni, azért hogy kibővítsék a tudásukat. Ha valaki így gondolkozik, akkor az hibás. Amit én magyarázok, az a Dáfá, ilyesmit te nem fogsz hallani máshol. A „nincs második iskola” kérdése egy nagyon komoly kérdés.

Azonkívül, ha te ezeket a dolgokat tudásként szemléled, vagy ha más iskolákban is azon szeretnél lenni, akkor könnyen lehetséges lehet, hogy te egy szavamra sem emlékezhetsz. Mert a művelés egy komoly dolog, neked az is teljesen lehetetlen, hogy a valódiakat megkülönböztessed a hamis csigong-mesterektől, a megjelenésük leginkább arra való, hogy valahol pénzt csaljanak ki. Felszínesen nézve, némely emberek szintén jóságról beszélnek, a csontjaikban azonban egyedül pénzről van szó, ezért ezt nagyon nehezen különböztetheted meg.

Tanítvány: Némelyek érdeklődést mutatnak a Dáfá iránt, azonban nem tudják elhatározni magukat a művelésre, nem is tudják magukat egy művelőnek tartani, gyakorlatvezetőkként még kellene segítsünk nekik?

Mester: Gondolom, hogy némely tanulók még rendelkeznek egy felismerési folyamattal. Ha egy embertől, aki éppen bejött a kapun, szintén egy olyan látókört várnak el, mint egy sokéves tanulótlól, akkor ő ezt természetesen nem érheti el. Hagyjatok hát nekik egy felismerési folyamatot, ha ő elhatározza magát a gyakorlásra, akkor kellene gyakoroljon, ha szeretne gyakorolni, akkor tanítsd őt.

Ha egy kis idő után jól érzi magát, akkor add kölcsön neki „A kínai Fálun Gong” című könyvet és olvastasd el vele egyszer, azt is javasolhatod neki, hogy vegyen egy könyvet. Ha nagyon jónak találja, és a felismerései aztán szintén már megemelkedtek, akkor odaadhatod neki a „Zhuán Fálun”-t olvasásra, akkor fokozatosan egyre mélyebben fogja megérteni. Ha viszont feltételeket állítanál fel vele szemben: Ha a mi utunkat gyakorlod, akkor nem szabad többé gyógyszereket szedned; ha a mi utunkat gyakorlod, akkor azonnal semmi másban nem szabad hinned többé; a mi utunknál azonnal el kell érni ezt és azt, akkor te egyszerűen elijesztetted és elűzted őt. Hagyd hát kezdetben egyszer egy kis ideig velünk gyakorolni, ha aztán jónak találja, akkor már saját magától tudni fogja, mi a teendő.

Az emberek megváltása mármost nagyon nehéz. Ha ő egy hosszú időközön át nem tudja stabilan egy iskolában művelni magát, vagy ha csak a gyakorlatokat végzi és nem olvassa a könyvet, akkor tanácsolhatod neki, hogy gyakoroljon más utakat. Máskülönben problémák merülnének fel, és ez számára sem lenne jó. Nálunk sem rendelkezne jó hatással, ha itt nem [erre] összpontosítva műveli magát, akkor a Fá-testem nem is fog törődni vele, akkor ő egyszerűen egy hétköznapi ember. A hétköznapi emberek betegek lesznek, ha eljön az ideje, akkor könnyen lehetséges lenne, hogy valamilyen Fá-t zavaró démonok kihasználják őt, hogy nehézségeket gyártsanak nekünk, hirtelen teljesen abnormális lenne. A hétköznapi emberek viszont nem tudják, hogy a művelésnél egy iskolára kell összpontosítani, mihelyt aztán problémák merülnek fel, ez nagy veszteségeket jelentene számunkra. Ha nem tudja összpontosítva művelni magát, ha nem tudja tanulni a Fá-t, akkor tanácsolod neki, hogy menjen el. A családtagjainak is megmondhatjátok, hogy azt kellene tanácsolják neki, hogy ne gyakoroljon többé.

Tanítvány: Korábban harcművészetet tanítottam egy iskolában, harcművészettanár voltam, most Fálun Dáfá-t tanulok és nem szabad többé a tajcsi csüánt gyakorolnom, oktathatok viszont tanulókat abban?

Mester: Az megy. Ha viszont ennél léteznek a művelés tényezői, bezárólag a tajcsi csüánnal, akkor a művelés kérdései lesznek tartalmazva ebben. Ha te ebből a munkából élsz, akkor végezheted. Ha te azt mondd, hogy az iskolában egy tajcsi csüán tanár vagy, akkor azt szintén taníthatod, különleges körülményeket különlegesen fogok kezelni. Ha viszont nem ilyen az eset, akkor [egy iskolára] összpontosítva kell műveld magad. Én azonban azt gondolom, nem lenne még jobb, ha te Fálun Dáfá-t tanítasz nekik? (taps) Kínában léteznek iskolák, amelyeknél sportoktatáson Fálun Dáfá van oktatva, miután a gyakorlás be van fejezve, összeülnek és a tanulóknak felolvasnak a könyvből, a tanulók szintén saját maguk mondják aztán, hogy korábban sohasem volt olyan nyugalom a tanításon.

Tanítvány: A Fálun-t nemcsak látni lehet, hanem még hallani is valamit?

Mester: A Fálun Gong gyakorlásával minden természetfeletti képesség felbukkanhat, némelyek hallhatják más dimenzióknak a hangját, mihelyt ki van nyitva az égi fülük.

Tanítvány: A Dáfá művelői alapíthatnak családot?

Mester: Az megy. A művelésben olyan dolgokat is meghagyok nektek, amelyeket ti saját magatok művelhettek, ezáltal van garantálva, hogy a hétköznapi emberek között művelhetitek magatokat. Az ember megfelelhet a hétköznapi emberek életmódjának és aztán művelheti magát. Azt is remélem, hogy az egyedülállók közöttetek mindannyian találhatnak egy jó társat, akivel elégedettek és akivel aztán felépíthetnek egy családot. Akkor a jövőben még az is lehetséges, hogy mindketten gyakorolnak, akkor tehát te megváltottad őt. Ez viszont nem is kellene egy mérce legyen erre, neked nem szabad úgy gondolkodnod, Oké, ő nem gyakorol, akkor nem is házasodok össze vele, az ember úgy kellene művelje magát, hogy megfeleljen a hétköznapi emberek állapotának.

Tanítvány: Éppen arról beszélt a Tanár, hogy a munkánál erőfeszítéseket kellene tegyen az ember. Én minden elképzelhető erőfeszítést megteszek a munkánál, ámde a főnök rajtam keresztül nyomást gyakorol a kollégáimra, ez nagyon megerőltető nekem.

Mester: Amit a főnök csinál, annak semmi köze hozzád. Ha a főnök előadja [megparancsolja] neked, hogy másokra nyomást gyakorolj, akkor azt gondolom, az is igazán egyszerűen elintézhető, te egy kicsit elsimíthatod (letompíthatod) a dolgot és világosan kifejezheted a véleményedet. Művelőkként, mi nem ártunk más embereknek, ha viszont ez éppen a te felelősséged, akkor csináld azt, ez nem probléma. De a kivitelezésnél lehetsz könyörületes. Ha arról van szó, hogy a cég ne szenvedjen el veszteségeket, és ha minden őszinte (becsületes), akkor azt gondolom, hogy neked ezt meg kellene

tenned. Ha ilyen konkrét dolgokról van szó, akkor én mondom neked, hogy ezek mind jól el lehetnek intézve. Csak egyvalamit: Neked semmi esetre sem szabad túllépned a gyakorlóknak az elveit, semmi rosszat sem szabad tenned.

Tanítvány: Az USA-ban különböző ügyeknél bíróság elé lehet menni, ha akkor viszont az Igazságosság, Könyörületesség és Toleranciára gondol az ember és nem nyújt be egy keresetet sem a bíróságnak, az akkor még becsületes [helyes]?

Mester: Nem kellene minden csekélységért a rendőrséget hívni. Némely konfliktusok talán a művelészetek, a karmakiegyenlítészetek, emelkedészetek és hasonló tényezők számára lehetnének elrendezve. Emiatt van úgy, hogyha bosszúság tör rátok, és ha neked ez valóban nem tűnik fenyegetőnek, ha ez nem okozhat károkat neked, akkor azt gondolom, ez nem véletlen. Ha téged valóban meg akar gyilkolni valaki, lángokba borítja (felgyújtja) a lakásodat, ha neked valaki valóban nagy károkat okoz, akkor hívd a rendőrséget, akkor a bíróság elé is mehetsz (a bírósághoz is fordulhatsz). Ha viszont ennek nem kellene így lennie, akkor azt gondolom, nem kellene azt tenned.

Egy művelő számára az érvényes, ha éppen a művelésben található, hogy én semmi olyanba nem hagyom ütközni, aminek semmi köze az öntudatának az emeléséhez, illetve a műveléséhez. Mert a művelés általi személyes emelkedésnek a későbbi útja nagyon aprólékosan el lett rendezve általam, én nem rendezek el ott semmit, ami nem kell meglegyen. (taps) Bármilyen kiforrottak a törvények, persze nem tudják ellenőrizni az embereknek a szívét, ha már nem látják, akkor továbbra is rosszat fog tenni. Ha aztán még több törvény van kibocsátva, még inkább árt az embereknek, aztán olyan sok lesz, hogy az emberek egyáltalán nem tudnak mindre emlékezni, könnyen lehetséges, hogy az emberek akkor bármilyen tevékenységgel már törvények ellen vétnek. Azok, akik törvényeket bocsátanak ki, ezekkel a törvényekkel más embereket akarnak ellenőrizni, ámde mihelyt aztán ki vannak bocsátva, a törvények azokat is ellenőrzik, akik kibocsátották azokat. Az emberek aztán már mindent elviselnek, amit saját maguk hoztak létre. A törvények egyre szigorúbbak lesznek, az emberek aztán egyre tovább korlátozva lesznek, a jövőben az emberek aztán sakkban lesznek tartva, mint az állatok, úgy viszont az emberek nem fogják jól érezni magukat, és persze ezt az emberek saját maguk hozták létre maguknak. Akkor ők saját maguk is kell elviseljék. Most az emberek már mindent elviselnek, amit saját maguk számára teremtettek meg, és ez mind egyre tovább bezárja az emberiséget.

Az istenségek nem ismerik el az emberek törvényeit, ők azon a véleményen vannak, hogy ezek egy módszert képviselnek egyfajta kilátástalanságban a hanyatlás (romlás) után. Istenségek csak a szívnek a Fáját ismerik el, ők csak az erkölcsöt ismerik el. Erkölccsel az emberek törvények nélkül sem tennének semmi rosszat, helyes, vagy?

Tanítvány: Micsoda Isten?

Mester: Különböző népek különböző istenségek által lettek teremtve. Az emberek számára az érvényes, hogy az az istenség az ő istenségük, aki megteremtette őket. Ennél az emberi testre gondolok, valójában az embereknek az összelleme szintén még egy különleges származással bír.

Tanítvány: Létezik-e a Fálun Gong művelésének egy különbsége az USA-ban és Kínában?

Mester: Ott nem létezik semmi különbség. A nyugati népei és a sárga fajok között valóban és igazán léteznek különbségek a saját dimenziók különböző területeinek, a különböző még nagyobb dimenziók különböző rendszereinek a tekintetében, amelyekkel kapcsolatban állnak a világegyetemben, a dimenzióknak ezek a különböző területei mind különleges tényezők fölött rendelkeznek, amelyek a saját dimenziójuknak az anyagát alkotják, a keleti embereknek is megvannak a tényezőik, amelyek különleges anyagból állnak. Sok ember jön az USA-ba és az időkülönbségen kívül még egy megszokási (alkalmazkodási) folyamatot kell átéljenek, mindig az az érzésük, hogy belsőleg és külsőleg furcsán érzik magukat, ennek pontosan az az oka, hogy az anyagnak a tényezői különbözőek, a létkörnyezet is más. Korábban azt mondták az emberek: „Egy vidéknek a vize és a földje pontosan ezeket a személyeket táplálja”, az úgy is van. Mert ezek a tényezők nagyon fontosak a hétköznapi emberek számára, a keleti emberek kultúrájának a tartalma szintén más, mint a nyugati embereké, így például a kínaiak a számokra és kiejtésre fektetnek hangsúlyt. Így például a nyolcas szám úgy hangzik, mint a meggazdagodásra való szó, a halál úgy hangzik, mint a négyes szám, szívesen ejtenek ki jól hangzó szavakat, szeretnék elkerülni a rosszul hangzó szavakat. Nos, a kelet anyagi környezetében

ténylegesen léteznek ilyen anyagi tényezők, ezek csekély mértékben ki is hathatnak a hétköznapi emberekre. Nyugaton ez viszont másképp van, ámde ott léteznek megint a saját anyagi tényezői a környezetben. Például a keleti országokból származó emberek *fengshuiról* beszélnek, ami földrajzot és irányt köt össze, a nyugati embereknél ez viszont nem működik, garantáltan nem működik. Azok, akik *fengshuit* üznek, próbáld ki egyszer ezt a fehéreknél és a feketéknél vagy próbáld ki egyszer más népeknél, ez egyáltalán nem működhet. A nyugati emberek egyáltalán nem szeretik a „13”-t, vagy asztrológiáról beszélnek, a keleti emberek számára ez viszont teljesen jelentéktelen, ez szintén nem működik. Ezért a „13” számnak nincs igazi jelentősége a keleti emberek számára. A dimenzióknak a környezete az anyag alkotórészeiből van képezve, ez nem olyan egyszerű, ha valami nem állhat meg egy anyagi környezetnek az alapján, akkor nem is létezhet.

Tanítvány: Hogyan lehetne világosan megkülönböztetni zavarásokat a Mester által elrendezett démoni nehézségektől?

Mester: Neked nem szabad az elrendezésemet önmagában démoni nehézségnek nevezni. Valójában nincs úgy, hogy valamit előállítottam számodra, én egyszerűen azokat a dolgokat veszem, amikkel már amúgy is rendelkezél, és ezekkel rendezem el aztán, az eredeti karmádnak egy részét eltávolítom, ami akkor még fennmarad, egy vizsgálóvá válik, amivel megemelheted a xinxingedet, ez akkor egy alkalmas helyre lesz lerakva a művelési folyamatodban. Ha aztán eljött az idő a megemelkedésedre, a vizsgán való átjutásra lesz használva. Ezért kellene őszintén szembesülnöd a nehézségekkel, amelyekkel találkoztok. Ezt én számodra rendeztem el, ha te ezt aztán valóban egy művelődő emberként tudod kezelni, már átjutsz.

Tanítvány: Hogyan tudhatjuk a dolgokról, melyeket csináltat velünk a Mester, és melyeket nem?

Mester: Ameddig tanuljátok a Fát, már saját magatok megkülönböztethetitek, melyik dolgok kell legyenek megcsinálva, és melyek nem. Gondolom, néha fognak létezni dolgok, amelyek ugyan veszélyesek, vagy nem jók – és amelyeket te nem kellene megtegyél, ámde te feltétlenül meg akarod tenni, akkor neked nem fog sikerülni, hogy megtegyél őket, ha te aztán ennek ellenére még tovább próbálkozol, talán problémákba fogsz ütközni, ezeket a dolgokat aztán meg tudod különböztetni, ezt neked saját magadnak kell felismerned. Ha én mindent megmondanék neked, hogyan akarod művelni magad?

Hadd meséljük el a művelésnek egy mulatságos dolgát. Kínában létezett egy tanuló, aki villanyszerelő volt, egyik nap a munkája után járt és egy transzformátort tartott karban. A transzformátor feszültsége 30.000 Volt volt, ha egy ember érintkezésbe kerül ezzel, a test azonnal át lenne ütve, azonkívül az ember elégne. Át akart menni a transzformátor másik oldalára, hogy megszorítson egy csavart. Nem is látott semmit, mi állt az útjában, ámde nem tudta az egyik lábát a másik elé helyezni, ez egy utalás volt számára, hogy nem kellene tovább menjen, mert veszély várna rá, ő viszont feltétlenül tovább akart menni. Mivel a készülék áram alatt állt és ő átment oda és megérintette a csavart, egy csattanással megütötte az áram, így láthatjátok, hogy néha, ha nem kellene valamit megcsináljatok vagy veszélyek várnak rátok, egy utalás lesz adva nektek. Egy hétköznapi ember ebben a helyzetben azonnal egy [alaktalan] csomóvá lett volna égetve, de mivel ő egy Dáfá-művelő, ebben az időben nem volt életveszélyben. Az az érzése volt, mintha felrobbanna, egy csattanás járta át az egész testét, viszont azonnal újra nyugalomba jutott, a többiek halálra voltak rémülve, mert látták, hogy abban a pillanatban az egész ember úgy nézett ki, mint egy tűzgolyó, minden egy óriási dörejjel történt. Az áramütés belefolyt a kezén át és a talpa alatt jött ki újra egy kialakított lyukkal, abban az időben azt gondolta, hogy ő egy művelő volna és ez neki semmit sem árthatna, nem félt és szabadon tudott mozogni, egyszerűen úgy tett, mintha semmi sem történt volna. Röviddel azután jött a főnöke és feltétlenül rá akarta beszélni, hogy vizsgálta ki magát a kórházban. Nem tehetett semmit és elment a kórházba kivizsgálásra, ott az orvos szörnyen megrémült: „Elképzelhetetlen, egy ilyen feszültségnél normális módon csak egy darabka szén marad vissza, az ember már régen halott lenne, fentről lentig a lábáig egy lyuk húzódik végig rajta, hogyan lehetne még életben?” Vér sem folyt ki, ámbár persze belsőleg meg volt égve. Az orvos ezt mind nagyon furcsának találta.

Mivel a Fálun Dáfá gyakorlóit a test belsejében hasonlva vannak a nagyenergiájú alapanyagokhoz, az embereknek az árama evvel összehasonlítva tulajdonképpen nem sokat számít, a felszínen azonban ő még nincs teljesen kész a műveléssel, ezért ez a szint át lett fűrva. Csak ez a szint lehetett átfűrva, és

persze a test nem volt megsérülve. Ezzel a történettel azt szeretném mondani nektek, hogy a Dáfá-nak a művelői veszély nélküli veszélyekkel fognak bírni, de megijedhet az ember. Ha viszont erre felragaszkodóvá válik az ember és olyan dolgokat végez, amelyeket inkább hagynia kellene, akkor valóban veszélyessé válhat.

Tanítvány: Miért lett számunkra úgy elrendezve, hogy mi az USA-ban műveljük magunkat?

Mester: A technika nagyon messzire fejlett az USA-ban, amúgy meglehet, hogy nekünk szükségünk lesz ezekre a képességekre a jövőben. Azok, akik az USA-ba jönnek, mindannyian a keletről való elit. (taps)

Tanítvány: Ha lótuszülésben meditál az ember, akkor nyugalomba kell jusson?

Mester: Ha te csak a lábakat edzed, az is rendben van. Némelyek mondják, az én lábaimmal ez egyszerűen még nincs rendben, nekem egy kicsit többet kell gyakorolnom. Akkor úgy gondolom, még ha nem is ülsz lótuszülésben, az [nem lenne] még jobb, ha te a lábak edzésénél is nyugalomba jutsz? Ha viszont csak a lábakat edzi az ember, akkor az nem is olyan rossz, a meditációnál viszont nyugalomba kellene jusson.

Tanítvány: Használ valamit, ha a lótuszülést gyakorolja az ember és közben a „Zhuán Fálun”-t olvassa?

Mester: Az használ valamit. Ha az olvasásnál a lótuszülést végzi az ember, ennél egy keveset többet edzheti a lábait, ehhez jön még, hogy akkor szintén a gyakorlásnál van, és az nagyon jó.

Tanítvány: Egy barátomnak a gyereke már születése óta süket. Segítené neki, ha Fálun Gong-ot gyakorol?

Mester: Ha szeretnéd megkérdezni, hogy a betegsége meg lehet-e gyógyítva, úgy én ezt a dolgot nem tudom olyan egyszerűen kimondani (kinyilvánítani), minden esetre nem szabad a betegséggógyítás miatt gyakorolni. Viszont megmondhatom neked, hogy bár a hús-vér teste süket, az összelleme azonban nem. Ha egy ember valóban műveli magát, mindegyik test visszatérhet újra a normalitáshoz. Egy művelő meg kell feleljen a művelők mércéjének. Ha viszont ő csak emiatt a betegség miatt jött és nem tudja elengedni ezt a szívet, akkor a betegség nem is lesz meggyógyítva. A művelés komoly.

Tanítvány: A férjem ellene van, hogy gyakoroljak és éhségstrájkot végezz.

Mester: Ennél a dolognál én úgy gondolom, valójában arról van szó, hogyan szembesülsz te saját magad ezzel a dologgal. Legtöbbször a következőről van szó az otthoni zavarásoknál: Egyfelől meg lesz nézve, hogy te szilárdan művelted-e magad, másodjára meg lesz nézve, hogyan áll a művelőnek a xinxingje és harmadjára a rokonok segítenek a karmaeltávolításnál. Egészen szórványosan létezhetnek olyan emberek is, akik egyáltalán nem tudják elfogadni a Dáfá-t.

Tanítvány: A Fá magyarázatánál a Mester beszélt az istenségek keletkezésének, megöregedésének, megbetegedésének és halálának a formájáról, magyarázhatna erről a Mester még egy kicsivel többet?

Mester: Korábban a világegyetemben létezett keletkezés, fennállás, romlás és megsemmisülés, az univerzum élőlényeinek aztán létezett születés, öregedés, megbetegedés és halál, csak úgy van, hogy az idő különböző dimenziókban különböző gyorsan múlik. A különbség óriási, némelyeknél olyan lassan telik az idő, mintha egyáltalán nem létezne születés és halál, némelyeknél azonban olyan rövid, hogy minden egy pillanat alatt történik. A keletkezés, fennállás és romlás formájában létezik például egy időköz, amelyekben létrejön az univerzum, létezik ott egy stabil korszak is, aztán a hanyatlás felé halad és megromlik. Ez volt az alapvető formája a korábbi univerzumnak, ez volt a törvény az univerzum összes élőlénye számára, valamint az anyag összes fajtájának a törvényszerűségére.

A cédulák még nincsenek mind teljesen megválaszolva, még sokkal több létezik, a Fámagyarázatomnak az ideje már a végére járt, a gyűléstermünk is be kell legyen zárva, gondolom, hogy még sok ember létezik, aki szeretné hallani a válaszaimat, így ez csak így lehet. Gondolom, ha létezik az esély, más városokban viszontláthatjuk egymást, ma csak idáig szeretném magyarázni. Szintén egészen szívélyesen meg szeretném köszönni a helyi gyakorlóknak Houstonban, az ő erőfeszítéseiknek volt köszönhető, hogy megvolt ez az alkalmam, hogy találkozjak itt veletek és lássalak benneteket. Eredetileg ez egy délutánra lett tervezve, a munkások itt szintén szeretnék befejezni a munkát, így ez

csak így lehet. Ez egy nagy nagy kár, mert senki sem szeretne már elmenni. Gondolom, ha léteznek olyanok, akik bizonytalanul érzik magukat, ha nem látták a Mestert, ők most láttak engem, úgy valamivel biztosabbak lehetnek. Én azonban mondom nektek, ameddig művelitek magatokat, én mindenkor mellettetek vagyok. (taps)

Remélem, hogy azok közül, akik itt ülnek, senki sem szalasztja el ezt az alkalmat, nem sok ember létezik, aki hallhatja az én Fá-magyarázatomat. Ilyen alkalmak, egy Fá-magyarázatnak az alkalmi, a jövőben még ritkábbak lehetnének, ezért remélem, hogy ti mindannyian tudjátok értékelni ezt a találkozót, a művelésnél felelősséget kellene átvegyetek magatok számára. Ha te már megkaptad ezt a Fá-t, akkor műveld magad tovább, nem fog zavarni téged a munkánál, ha te valóban nagyon elfoglalt vagy, próbáld meg egyszer és nézd meg, mi történik. Ha nem stimmel az, amit mondtam, akkor nem is szükséges csinálnod, mert abszolút semmit sem fogsz elveszíteni. Ha te tudatában vagy, hogy ez jó, akkor műveld tovább magad, a Buddha Fá igaz arculata akkor lépésről lépésre meg fog nyilatkozni neked.

Remélem, hogy mindannyian tudjátok értékelni ezt az alkalmat, a későbbi művelésekben szorgalmasan tudtok előrehaladni, ti valóban és igazán kellene műveljétek magatokat, valóban kellene a „Zhuán Fálun” című könyvet olvassátok. Ti sokszor kellene elolvassátok, aztán ehhez jönnek még a gyakorlatok, ezáltal te aztán állandóan emelkedni fogsz. Az olvasás mindegyik további alkalmával neked új érzékeléseid lesznek és új kérdések fognak felmerülni. Ha megemelkedtél, a könyv további olvasásával minden kérdés meg lesz oldva, amibe beleütköztél. Persze új kérdések fognak felmerülni, ámde az olvasás következő alkalmánál ezek a kérdések aztán meg lesznek válaszolva számodra. Akkor viszont megint új kérdések fognak felmerülni, így megy ez tovább a szakadatlan műveléssel, lépésről lépésre megy előre, és megemelkedik az ember.

A kínai tanulóknak azt is mondtam, ha ők problémákba vagy démoni nehézségekbe ütköznek, ha keserűséget és szenvedést élnek át, meg kellene egyszer nézzék, hogy valóban nem megy-e, ki kellene próbálják egyszer, hogy valóban nem megy-e, ha te nem tudod kibírni, akkor próbáld meg egyszer, hogy ki tudod-e bírni vagy sem. Ha a jövőben ti egyre tovább művelitek magatokat és megemelkedtek, akkor úgy gondolom, hogyha újra látjuk egymást, akkor minden másképp lesz. Azt is remélem, hogy a művelésnek az állandó folyamatában ti egyre tovább megemelkedhettek, szorgalmasan haladhattok előre, és pedig a beteljesülésig. A művelés közben te szeretnél látni engem, valójában én pontosan melletted vagyok. (taps) Oké, ennyit tehát mára.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

[Weitere Falun Dafa Bücher auf Deutsch](#)

[Falun Fofa \(Fa-Erklärung in Houston 1996\)](#)

<http://www.falundafa.de/>

http://www.falundafa.de/herunterladen/Houston_1996.doc

Megjegyzés: Ennek a cikknek a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a Fálun Gong és a Zhuán Fálun című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetőek:

<http://www.falundafa.org/hungarian/web-content/books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat eszközölünk a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében.